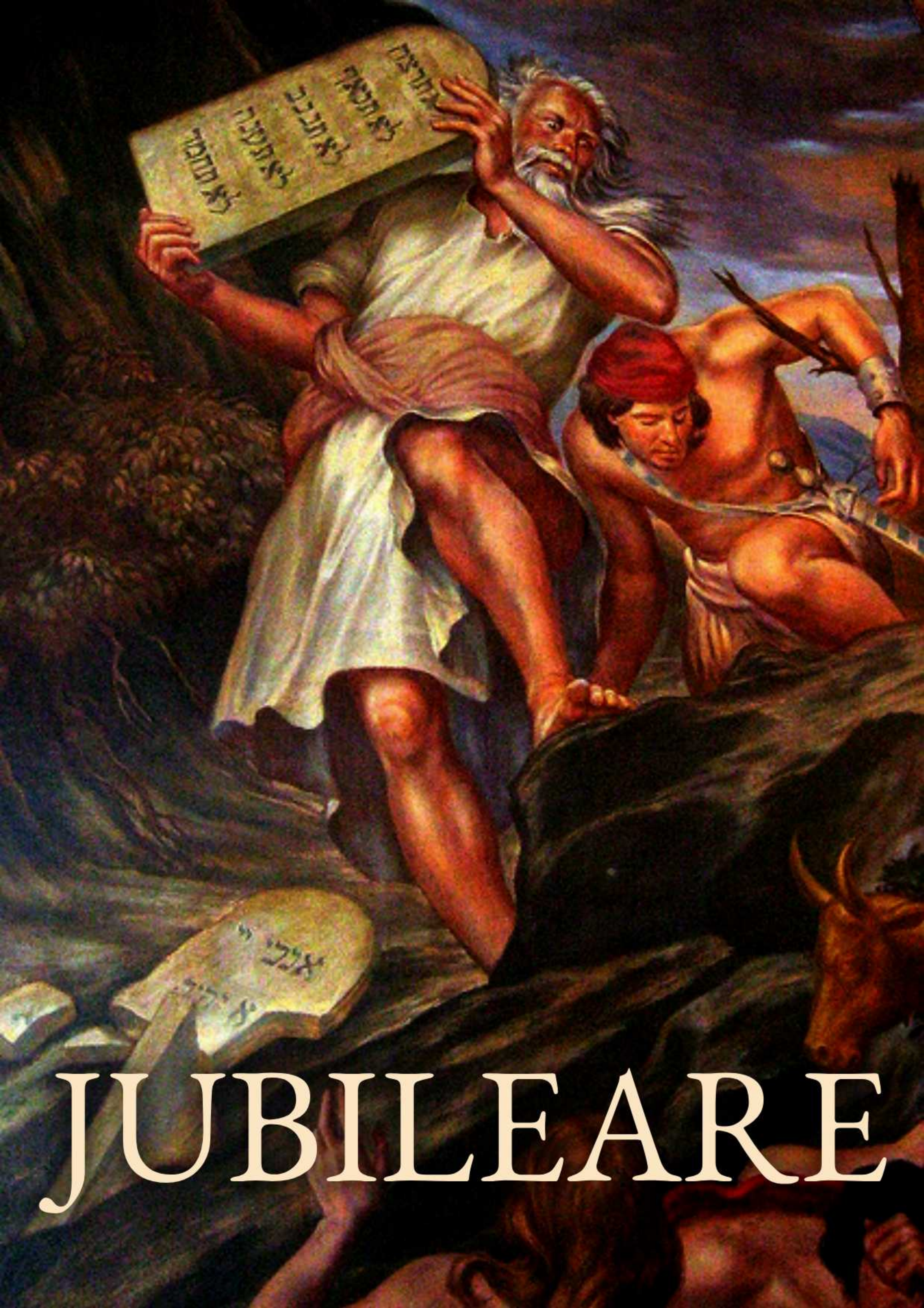

JUBILEARE

HOOFSTUK 1

1 En dit het gebeur in die eerste jaar van die uittog van die kinders van Israel uit Egipte, in die derde maand, op die sestiende dag van die maand, [2450 Anno Mundi] dat God met Moses gespreek en gesê het: Kom na My toe op die berg, en Ek sal jou twee kliptafels gee van die wet en van die gebod wat Ek geskrywe het, dat jy hulle kan leer.
2 En Moses het op die berg van God geklim, en die heerlikheid van die Here het op die berg Sinai gebly, en 'n wolk het dit ses dae lank oorskadu.
3 En Hy het Moses op die sewende dag geroep uit die middel van die wolk, en die verskyning van die heerlikheid van die Here was soos 'n vlammende vuur op die top van die berg.
4 En Moses was veertig dae en veertig nagte op die berg, en God het hom die vroeëre en die latere geskiedenis van die verdeling van al die dae van die wet en van die getuienis geleer.
5 En Hy het gesê: Neig jou hart tot elke woord wat Ek tot jou op hierdie berg sal spreek, en skryf dit in 'n boek, sodat hulle geslagte kan sien hoe Ek hulle nie verlaat het vanweë al die onheil wat hulle gedoen het nie. oortree die verbond wat Ek tussen My en jou oprig vir hulle geslagte vandag op die berg Sinai.
6 En so sal dit gebeur wanneer al hierdie dinge oor hulle kom, dat hulle sal erken dat Ek meer regverdig is as hulle in al hulle oordele en in al hulle dade, en hulle sal erken dat Ek waarlik met hulle was.
7 En skrywe vir jou al hierdie woorde wat ek vandag aan jou verkondig, want Ek ken hulle opstandigheid en hulle hardnekkige nek, voordat Ek hulle inbring in die land waarvan Ek aan hulle vaders, aan Abraham en Isak en met 'n eed beloof het. aan Jakob en gesê: Aan jou nageslag sal Ek 'n land gee wat oorloop van melk en heuning.
8 En hulle sal eet en versadig word, en hulle sal hulle tot vreemde gode bekeer, tot (gode) wat hulle nie kan verlos van niks van hulle verdrukking nie; en hierdie getuie sal as 'n getuie teen hulle verhoor word. Want hulle sal al my gebooie vergeet, alles wat Ek hulle beveel, en hulle sal agter die heidene aan wandel en na hul onreinheid en hul skande, en hul gode dien, en dit sal vir hulle 'n aanstoot wees en 'n verdrukking en 'n ellende en 'n strik.
9 En baie sal omkom en hulle sal gevange geneem word en in die hande van die vyand val, omdat hulle my verordeninge en my gebooie en die feeste van my verbond en my sabbatte en my heiligdom wat ek het, verlaat het. vir Myself geheilig in hulle midde, en my tabernakel en my heiligdom wat Ek vir Myself geheilig het in die middel van die land, dat Ek my Naam daarop sou vestig dit, en dat dit (daar) moet woon.
10 En hulle sal vir hulle hoogtes en bosse en gesnede beelde maak, en hulle sal aanbid, elkeen sy eie (gesnede beeld), om te dwaal, en hulle sal hulle kinders offer aan duiwels en aan al die werke van die dwaling van hul harte.
11 En Ek sal getuies na hulle stuur, dat Ek teen hulle kan getuig, maar hulle sal nie luister nie, en sal ook die getuies doodmaak, en hulle sal die wat die wet soek, vervolg, en hulle sal alles ophef en verander om te werk kwaad voor My oë.
12 En Ek sal my aangesig vir hulle verberg, en Ek sal hulle in die hand van die heidene gee vir ballingskap en as buit en om te verslind, en Ek sal hulle uit die middel van die land verwyder en hulle verstrooi onder die heidene.
13 En hulle sal al my wet vergeet en al my gebooie en al my verordeninge, en hulle sal dwaal soos nuwemane en sabbatte en feeste en jubeldae en verordeninge.
14 En daarna sal hulle na My toe bekeer uit die heidene met hulle hele hart en met hulle hele siel en met al hulle krag, en Ek sal hulle versamel onder al die heidene, en hulle sal My soek, sodat Ek sal wees van hulle gevind, wanneer hulle My soek met hulle hele hart en met hulle hele siel.
15 En Ek sal vir hulle 'n oorvloedige vrede met geregtigheid openbaar, en Ek sal vir hulle die plant van opregtheid verwyder, met my hele hart en met my hele siel, en hulle sal wees tot 'n seën en nie tot 'n vloek nie, en hulle sal die kop en nie die stert nie.
16 En Ek sal my heiligdom in hulle midde bou, en Ek sal by hulle woon, en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees in trou en geregtigheid.
17 En Ek sal hulle nie verlaat en hulle nie verlaat nie; want Ek is die Here hulle God.'
18 Toe val Moses op sy aangesig en bid en sê: Here my God, moet u volk en u erfdeel nie verlaat nie, sodat hulle in die dwaling van hulle hart sou ronddwaal en hulle nie in die hand van hulle vyande oorgee nie. , die heidene, sodat hulle nie oor hulle sou heers en hulle teen U laat sondig nie.
19Laat u goedertierenheid, o Here, verhef word oor u volk, en skep in hulle 'n opregte gees, en laat die gees van Beliar nie oor hulle heers om hulle voor U aan te kla en hulle van al die paaie van geregtigheid te verstrik nie. sodat hulle voor u aangesig kan vergaan.
20 Maar hulle is u volk en u erfdeel wat U met u groot krag uit die hande van die Egiptenaars verlos het; skep in hulle 'n rein hart en 'n heilige gees, en laat hulle van nou af tot in ewigheid nie in hul sondes verstrik word nie. '
21 En die Here het vir Moses gesê: Ek ken hulle teenstrydigheid en hulle gedagtes en hulle hardnekkigheid, en hulle sal nie gehoorsaam wees voordat hulle hulle eie sonde en die sonde van hulle vaders bely het nie.
22 En daarna sal hulle hulle tot My bekeer in alle opregtheid en met hulle hele hart en met hulle hele siel, en Ek sal die voorhuid van hulle hart en die voorhuid van die hart van hulle saad besny, en Ek sal skep in hulle 'n heilige gees, en Ek sal hulle reinig, sodat hulle nie van My af sal afwyk van daardie dag af tot in ewigheid nie.
23 En hulle siele sal aan My en aan al My gebooie kleef, en hulle sal My gebooie vervul, en Ek sal hulle Vader wees en hulle sal My kinders wees.
24 En hulle sal almal kinders van die lewende God genoem word, en elke engel en elke gees sal weet, ja, hulle sal weet dat hierdie My kinders is, en dat Ek hulle Vader is in opregtheid en geregtigheid, en dat Ek hulle liefhet.
25 En skryf vir jou al hierdie woorde neer wat ek aan jou verkondig op hierdie berg, die eerste en die laaste, wat sal gebeur in al die verdelings van die dae in die wet en in die getuienis en in die weke en die jubeljare tot in ewigheid, totdat Ek neerdaal en by hulle woon tot in alle ewigheid.'
26 En Hy het aan die engel van die teenwoordigheid gesê: Skryf vir Moses van die begin van die skepping af totdat My heiligdom tot in alle ewigheid onder hulle gebou is.
27 En die Here sal voor die oë van almal verskyn, en almal sal weet dat Ek die God van Israel en die Vader van al die

kinders van Jakob is, en Koning op die berg Sion tot in alle ewigheid. En Sion en Jerusalem sal heilig wees.'

28 En die engel van die teenwoordigheid wat voor die laer van Israel uitgegaan het, het die tafels geneem van die verdelings van die jare - van die skepping af - van die wet en van die getuienis van die weke van die jubeljare, volgens die afsonderlike jare , volgens die hele getal van die jubeljare [volgens die individuele jare], vanaf die dag van die [nuwe] skepping wanneer die hemel en die aarde hernu sal word en hulle hele skepping volgens die kragte van die hemel, en volgens die hele skepping van die aarde, totdat die heiligdom van die Here gemaak sal word in Jerusalem op die berg Sion, en al die ligte vernuwe sal word tot genesing en tot vrede en tot seën vir al die uitverkorenes van Israel , en dat dit so mag wees van daardie dag af en tot al die dae van die aarde.

HOOFSTUK 2

1 En die engel van die teenwoordigheid het met Moses gespreek volgens die woord van die Here en gesê: Skryf die hele skeppingsgeskiedenis op, hoe die Here God in ses dae al sy werke en alles wat Hy geskep het voltooi en die Sabbat gehou het op die sewende dag en dit geheilig vir alle eeue, en dit aangestel as 'n teken vir al sy werke.

2 Want op die eerste dag het Hy die hemele geskape wat daarbo is en die aarde en die waters en al die geeste wat voor Hom dien—die engele van die teenwoordigheid en die engele van heiligmaking en die engele [van die gees van vuur en die engele] van die gees van die winde en die engele van die gees van die wolke en van die duisternis en van sneeu en van hael en ryp, en die engele van die stemme en van die donderweer en weerlig, en die engele van die geeste van koue en hitte, en van winter en lente en herfs en somer en van al die geeste van sy skepsele wat in die hemele en op die aarde is (Hy geskape) die afgronde en die duisternis, aand <en nag>, en die lig, dagbreek en dag, wat Hy in die kennis van sy hart voorberei het.

3 En daarop het ons sy werke gesien en Hom geprys en voor Hom geprys vanweë al sy werke; want sewe groot werke het Hy op die eerste dag geskape.

4 En op die tweede dag het Hy die uitspansel in die middel van die waters geskape, en die waters is op daardie dag verdeel—die helfte daarvan het opgegaan en die helfte van hulle het onder die uitspansel (dit was) in die middel oor die aangesig van die hele aarde. En dit was die enigste werk (God) wat op die tweede dag geskep is.

5 En op die derde dag het Hy bevel gegee dat die waters van die hele aarde af na een plek moes gaan, en dat die droë land moes verskyn.

6 En die waters het so gedoen soos Hy hulle beveel het, en hulle het van die aarde af teruggetrek na een plek buite hierdie uitspansel, en die droë land het verskyn.

7 En op daardie dag het Hy vir hulle al die seë geskape volgens hulle afsonderlike versamelplekke, en al die riviere en die versamelings van die waters in die berge en op die hele aarde, en al die mere en al die dou van die aarde en die saad wat gesaai word, en alles wat uitspruit en bome wat vrugte dra, en bome van die bos en die tuin van Eden, in Eden en al die plante volgens hulle soorte.

8 Hierdie vier groot werke het God op die derde dag geskep. En op die vierde dag het Hy die son en die maan en die sterre geskape en hulle aan die uitspansel van die hemel gestel, om lig te gee op die hele aarde en om te heers oor die dag en die nag, en om die lig van die duisternis.

9 En God het die son bestem om 'n groot teken op die aarde te wees vir dae en vir sabbatte en vir maande en vir feeste en vir jare en vir sabbatte van jare en vir jubels en vir al die seisoene van die jare.

10 En dit skei die lig van die duisternis [en] tot voorspoed, sodat alles voorspoedig kan wees wat op die aarde skiet en groei.

11 Hierdie drie soorte het Hy op die vierde dag gemaak. En op die vyfde dag het Hy groot seemonsters geskep in die dieptes van die waters, want dit was die eerste dinge van vlees wat deur sy hande geskape is: die visse en alles wat in die water beweeg, en alles wat vlieg, die voëls en al hulle soorte.

12 En die son het opgekom bo hulle om voorspoedig te wees (hulle), en bo alles wat op die aarde was, alles wat uit die aarde uitspruit, en al die vrugtedraende bome en alle vlees.

13 Hierdie drie soorte het Hy op die vyfde dag geskep. En op die sesde dag het Hy al die diere van die aarde geskape en al die vee en alles wat op die aarde kruip.

14 En ná dit alles het Hy die mens geskape, 'n man en 'n vrou het Hy hulle geskape en aan hom heerskappy gegee oor alles wat op die aarde is en in die see en oor alles wat vlieg, en oor diere en oor vee en oor alles wat op die aarde en oor die hele aarde beweeg, en oor dit alles het Hy aan hom heerskappy gegee.

15 En hierdie vier soorte het Hy op die sesde dag geskep. En daar was altesaam twee en twintig soorte.

16 En Hy het al sy werk op die sesde dag voltooi - alles wat in die hemele en op die aarde is, en in die see en in die afgronde en in die lig en in die duisternis en in alles.

17 En Hy het vir ons 'n groot teken gegee, die Sabbatdag, dat ons ses dae moet werk, maar die Sabbat op die sewende dag van alle werk moet hou.

18 En al die engele van die teenwoordigheid, en al die engele van heiligmaking, hierdie twee groot klasse - Hy het ons beveel om die Sabbat saam met Hom te hou in die hemel en op die aarde.

19 En Hy het vir ons gesê: Kyk, Ek sal vir My 'n volk afsonder onder al die volke, en hulle sal die Sabbatdag hou, en Ek sal hulle vir My heilig as My volk en hulle seën; soos Ek die Sabbatdag geheilig het en dit vir Myself heilig, so sal Ek hulle seën, en hulle sal vir My 'n volk wees en Ek sal hulle God wees.

20 En Ek het die nageslag van Jakob gekies uit alles wat Ek gesien het, en het hom opgeskryf as My eersgebore seun, en het hom vir My geheilig vir ewig en altyd; en Ek sal hulle die sabbatdag leer, dat hulle die sabbatdag daarop kan onderhou van alle werk.

21 En so het Hy daarin ’n teken geskep waarvolgens hulle op die sewende dag saam met ons Sabbat moet hou, om te eet en te drink, en om Hom te seën wat alles geskape het, soos Hy vir Homself ’n besondere volk daarbo geseën en geheilig het. alle volke, en dat hulle die sabbat saam met ons moet hou.

En Hy het sy gebooie laat opgaan as 'n lieflike geur wat vir Hom welgevallig is al die dae. . .

23 Daar (was) twee en twintig mensehoofde van Adam tot Jakob, en twee en twintig soorte werk is gemaak tot op die

sewende dag; dit is geseënd en heilig; en die eerste is ook geseënd en heilig; en hierdie een dien saam met daardie een vir heiligmaking en seën.
24 En hieraan (Jakob en sy nageslag) is dit gegee dat hulle altyd die geseëndes en heiliges van die eerste getuienis en wet moes wees, net soos Hy die Sabbatdag op die sewende dag geheilig en geseën het.
25 Hy het die hemel en die aarde en alles wat Hy geskep het in ses dae geskape, en God het die sewende dag heilig gemaak vir al sy werke; daarom het Hy ten behoewe daarvan bevel gegee dat elkeen wat enige werk daaraan doen, moet sterwe, en dat hy wat dit verontreinig, sekerlik moet sterwe.
26 Daarom beveel jy die kinders van Israel om hierdie dag te onderhou dat hulle dit mag heilig en geen werk daarop doen nie, en om dit nie te verontreinig nie, aangesien dit heiliger is as al die ander dae.
27 En elkeen wat dit ontheilig, moet sekerlik sterwe, en elkeen wat enige werk daaraan doen, moet sekerlik vir ewig sterwe, sodat die kinders van Israel hierdie dag in hulle geslagte kan onderhou en nie uit die land uitgeroei word nie; want dit is 'n heilige dag en 'n geseënde dag.
28 En elkeen wat dit onderhou en die sabbatdag daarop hou van al sy werk, sal heilig en geseënd wees deur al die dae soos ons.
29 Verkondig en sê aan die kinders van Israel die wet van vandag dat hulle die sabbatdag daarop moet hou en dit nie in die dwaling van hulle harte moet verlaat nie; (en) dat dit nie geoorloof is om enige ongepaste werk daarop te doen nie, om daardeur hul eie behae te doen, en dat hulle niks daarop mag berei om te eet of te drink nie, en (dat dit nie geoorloof is nie) om water te skep nie; of bring enige vrag wat hulle op die sesde dag nie vir hulle in hulle wonings gereed gemaak het nie, deur hulle poorte daarin in of uittrek.
30 En hulle mag op dié dag nie van huis tot huis inbring of uitneem nie; want daardie dag is heiliger en geseënder as enige jubeldag van die jubeljare; Hierop het ons die Sabbat in die hemel gehou voordat dit aan enige vlees bekend gemaak is om die Sabbat daarop op die aarde te vier.
31 En die Skepper van alle dinge het dit geseën, maar Hy het nie al die volke en nasies geheilig om daarop die Sabbat te hou nie, maar Israel alleen; Hy het hulle alleen toegelaat om te eet en te drink en om die Sabbat daarop te vier op die aarde.
32 En die Skepper van alle dinge het hierdie dag geseën wat Hy geskape het tot seën en heiligheid en heerlikheid bo alle dae.
33 Hierdie wet en getuienis is aan die kinders van Israel gegee as 'n ewige wet tot in hulle geslagte.

HOOFSTUK 3

1 En op die ses dae van die tweede week het ons, volgens die woord van God, na Adam gebring al die diere en al die vee en al die voëls en alles wat op die aarde kruip en alles wat in die aarde beweeg. water volgens hulle soorte en volgens hulle tipes: die diere op die eerste dag; die beeste op die tweede dag; die voëls op die derde dag; en alles wat op die aarde beweeg op die vierde dag; en dit wat op die vyfde dag in die water beweeg.
2 En Adam het hulle almal by hulle onderskeie name genoem, en soos hy hulle genoem het, so was hulle naam.
3 En in hierdie vyf dae het Adam dit alles gesien, man en vrou, volgens elke soort wat op die aarde was, maar hy was alleen en het geen hulp vir hom gevind nie.
4 En die Here het vir ons gesê: Dit is nie goed dat die man alleen is nie; laat ons vir hom 'n hulp maak.
5 En die Here ons God het 'n diepe slaap op hom laat val, en hy het geslaap, en Hy het vir die vrou een ribbebeen uit sy ribbes geneem, en hierdie rib was die oorsprong van die vrou uit sy ribbes, en Hy het opgebou die vlees in sy plek, en die vrou gebou.
6 En Hy het Adam uit sy slaap wakker gemaak en toe Hy wakker geword het, het Hy op die sesde dag opgestaan, en Hy het haar na hom gebring, en hy het haar geken en vir haar gesê: Dit is nou been van my gebeente en vlees van my vlees; sy sal [my] vrou genoem word; want sy is van haar man weggeneem.'
7 Daarom sal man en vrou een wees en daarom sal 'n man sy vader en sy moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle sal een vlees wees.
8 In die eerste week is Adam geskape, en die ribbebeen was sy vrou; in die tweede week het Hy haar aan hom gewys; en daarom is die gebod gegee om in hulle verontreiniging te hou, vir 'n manlike sewe dae lank en vir 'n wyfie twee keer sewe dae.
9 En nadat Adam veertig dae voltooi het in die land waar hy geskape is, het ons hom in die tuin van Eden gebring om dit te bewerk en te bewaak, maar sy vrou het hulle op die tagtigste dag ingebring, en daarna het sy in die tuin ingegaan. van Eden.
10 En om hierdie rede is die gebod op die hemelse tafels geskryf aangaande haar wat geboorte gee: As sy 'n man baar, moet sy sewe dae lank volgens die eerste week van die dae in haar onreinheid bly, en drie en dertig dae sy bly in die bloed van haar reiniging, en sy mag aan geen heiligdom aanraak nie en in die heiligdom nie ingaan nie, totdat sy hierdie dae volbring het wat in die geval van 'n manlike kind.
11 Maar in die geval van 'n vroulike kind moet sy twee weke van dae in haar onreinheid bly, volgens die eerste twee weke, en ses en sestig dae in die bloed van haar reiniging, en dit sal altesaam tagtig dae wees.
12 En toe sy hierdie tagtig dae voltooi het, het ons haar in die tuin van Eden gebring, want dit is ook heiliger as die hele aarde en al die bome wat daarin geplant is, is heilig.
13 Daarom is daar vir haar wat 'n seuntjie of 'n vrou baar, die insetting van daardie dae bepaal dat sy aan geen heiligdom mag aanraak nie, of in die heiligdom ingaan totdat hierdie dae, want die seuntjie of vroulike kind voleindig is.
14 Dit is die wet en die getuienis wat vir Israel opgeteken is, sodat hulle dit al die dae sou onderhou.
15 En in die eerste week van die eerste jubeljaar [1-7 AM] was Adam en sy vrou sewe jaar lank in die tuin van Eden om dit te bewerk en te onderhou, en ons het hom werk gegee en ons het hom opdrag gegee om alles te doen wat geskik is vir grondbewerking.
16 En hy het (die tuin) bewerk en was naak en het dit nie geken nie, en hy was nie skaam nie, en hy het die tuin beskerm teen die voëls en diere en vee, en sy vrugte

bymekaargemaak en geëet en die oorblyfsel vir homself opsy gesit. en vir sy vrou [en sit opsy wat bewaar is].
17 En ná die voltooiing van die sewe jaar wat hy daar voltooi het, presies sewe jaar, [08:00] en in die tweede maand, op die sewentiende dag (van die maand), het die slang gekom en na die vrou gekom, en die Die slang sê vir die vrou: Het God jou beveel en gesê: Julle mag nie eet van al die bome van die tuin nie?
18 En sy sê daarvoor: Van al die vrugte van die bome van die tuin het God vir ons gesê: Eet; maar van die vrugte van die boom wat in die middel van die tuin is, het God vir ons gesê: Julle mag daarvan nie eet en dit nie aanraak nie, sodat julle nie sterwe nie.
19 Toe sê die slang vir die vrou: Julle sal gewis nie sterwe nie, want God weet dat die dag as julle daarvan eet, julle oë geopen sal word, en julle soos gode sal wees, en julle sal goed en kwaad ken.
20 En die vrou het gesien dat die boom aangenaam en aangenaam was vir die oog, en dat sy vrugte goed was om te eet, en sy het daarvan geneem en geëet.
21 En toe sy eers haar skande met vyeblare bedek het, het sy daarvan aan Adam gegee, en hy het geëet, en sy oë het geopen, en hy het gesien dat hy naak was.
22 En hy het vyeblare geneem en dit aanmekaargewerk en vir hom 'n voorskoot gemaak en sy skande bedek.
23 En God het die slang vervloek en was vir altyd toornig daaroor. . .
24 En Hy was kwaad vir die vrou, omdat sy na die stem van die slang geluister het en geëet het; en Hy sê vir haar: Ek sal jou droefheid en jou pyne baie vermeerder; in droefheid sal jy kinders baar, en jou terugkeer sal na jou man wees, en hy sal oor jou heers.
25 En vir Adam het Hy ook gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou en geëet het van die boom waarvan Ek jou beveel het om nie daarvan te eet nie, vervloek is die aarde om jou ontwil; dorings en distels sal dit bring vir jou uit, en jy sal jou brood eet in die sweet van jou aangesig totdat jy terugkeer na die aarde waarvandaan jy was geneem; want jy is aarde, en na die aarde sal jy terugkeer.'
26 En Hy het vir hulle velrokke gemaak en hulle aangetrek en hulle uit die tuin van Eden uitgestuur.
27 En op daardie dag waarop Adam uit die tuin uitgegaan het, het hy as 'n lieflike geur 'n offer gebring, wierook, galbanum en stingel, en speserye in die môre met die opgang van die son vanaf die dag toe hy sy skande bedek het.
28 En op dié dag was die bek van al die diere en van die vee en van die voëls en van alles wat loop en van wat ook al beweeg gesluit, sodat hulle nie meer kon praat nie; want hulle het almal met een lip met mekaar gespreek en met een tong.
29 En Hy het uit die tuin van Eden uitgestuur alle vlees wat in die tuin van Eden was, en alle vlees is verstrooi volgens sy soorte en volgens sy tipes na die plekke wat vir hulle geskep is.
30 En aan Adam alleen het Hy (die middel) gegee om sy skande te bedek, van al die diere en vee.
31 Daarom is dit op die hemelse tafels voorgeskryf om almal aan te raak wat die oordeel van die wet ken, dat hulle hulle skande moet bedek en hulleself nie moet ontbloot soos die heidene hulleself ontbloot nie.
32 En op die nuwemaan van die vierde maand het Adam en sy vrou uit die tuin van Eden gegaan, en hulle het in die land van Elda in die land van hulle skepping gewoon.
33 En Adam het sy vrou Eva genoem.
34 En hulle het geen seun gehad tot op die eerste jubeljaar, [08:00] en daarna het hy haar geken.
35 Nou het hy die land bewerk soos hy in die tuin van Eden beveel is.

HOOFSTUK 4

1 En in die derde week in die tweede jubeljaar [64-70 AM] het sy aan Kain gebaar, en in die vierde [71-77 AM] het sy Abel gebaar, en in die vyfde [78-84 AM] geboorte aan haar dogter Âwân.
2 En in die eerste (jaar) van die derde jubeljaar [99-105 AM] het Kain Abel gedood omdat (God) die offer van Abel aangeneem het en nie die offer van Kain aanvaar het nie.
3 En hy het hom in die veld gedood, en sy bloed het van die grond af na die hemel geskreeu en gekla omdat hy hom gedood het.
4 En die Here het Kain bestraf ter wille van Abel, omdat hy hom gedood het, en hy het hom 'n vlugteling op die aarde gemaak vanweë die bloed van sy broer, en hy het hom op die aarde vervloek.
5 En daarom is daar op die hemelse tafels geskrywe: Vervloek is hy wat sy naaste verraderlik slaan, en laat almal wat gesien en gehoor het, sê: Dit laat dit so! en die man wat dit gesien en nie verkondig het nie, laat hom vervloek wees soos die ander.
6 En om hierdie rede verkondig ons wanneer ons voor die Here ons God kom al die sonde wat in die hemel en op die aarde en in die lig en in duisternis en oral gepleeg word.
7 En Adam en sy vrou het vier weke van jare getreur oor Abel, [99-127 AM] en in die vierde jaar van die vyfde week [130 AM] het hulle bly geword, en Adam het sy vrou weer geken, en sy het vir hom 'n seun gebaar , en hy het hom Set genoem; want hy het gesê 'GOD het vir ons 'n tweede nageslag op die aarde verwek in die plek van Abel; want Kain het hom gedood.'
8 En in die sesde week [134-40 AM] het hy sy dogter Azûrâ verwek.
9 En Kain het sy suster Âwân as vrou geneem en sy het vir hom Henog gebaar aan die einde van die vierde jubeljaar. [190-196 AM] En in die eerste jaar van die eerste week van die vyfde jubeljaar, [197 AM] is huise op die aarde gebou, en Kain het 'n stad gebou en dit na die naam van sy seun Henog genoem.
10 En Adam het sy vrou Eva geken en sy het nog nege seuns gebaar.
11 En in die vyfde week van die vyfde jubilee [225-31 AM] het Seth sy suster Azûrâ geneem om sy vrou te wees, en in die vierde (jaar van die sesde week) [235 AM] het sy vir hom Enos gebaar.
12 Hy het die Naam van die Here op die aarde begin aanroep.
13 En in die sewende jubeljaar in die derde week [309-15 AM] het Enos sy suster Nôâm geneem om sy vrou te wees, en sy het vir hom 'n seun gebaar in die derde jaar van die vyfde week, en hy het hom Kenan genoem.

14 En aan die einde van die agtste jubilee [325, 386-3992 AM] het Kenan sy suster Mûalêth geneem om sy vrou te wees, en sy het vir hom 'n seun gebaar in die negende jubilee, in die eerste week in die derde jaar van hierdie week, [395 AM] en hy het hom Mahalalel genoem.
15 En in die tweede week van die tiende jubeljaar [449-55 AM] het Mahalalel vir hom geneem DinaH, die dogter van Barakiel, die dogter van sy vader se broer, en sy het vir hom 'n seun gebaar in die derde week in die sesde jaar, [461 AM] en hy het hom Jared genoem, want in sy dae het die engele van die Here op die aarde neergedaal, die wat die Wagters genoem word, om te onderrig die mensekinders, en dat hulle reg en opregtheid op die aarde sou doen.
16 En in die elfde jubilee [512-18 AM] het Jared vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was Baraka, die dogter van Râsûjâl, 'n dogter van sy vader se broer, in die vierde week van hierdie jubeljaar, [522 AM] en sy het vir hom 'n seun gebaar in die vyfde week, in die vierde jaar van die jubeljaar, en hy het hom Henog genoem.
17 En hy was die eerste onder die mense wat op aarde gebore is wat skrif en kennis en wysheid geleer het en wat die tekens van die hemel volgens die volgorde van hulle maande in 'n boek neergeskryf het, sodat die mense die seisoene van die jare kon ken volgens die volgorde van hul afsonderlike maande.
18 En hy was die eerste om 'n getuienis te skryf en hy het getuig aan die mensekinders onder die geslagte van die aarde, en die weke van die jubeljare vertel, en die dae van die jare aan hulle bekend gemaak en die maande georden en die sabbatte van die jare vertel soos ons (hulle) aan hom bekend gemaak het.
19 En wat was en wat sal wees, het hy gesien in 'n gesig van sy slaap, soos dit met die mensekinders sal gebeur in hulle geslagte tot op die dag van oordeel; hy het alles gesien en verstaan en sy getuienis geskryf en die getuienis op aarde geplaas vir al die mensekinders en vir hulle geslagte.
20 En in die twaalfde jubeljaar, [582-88] in die sewende week daarvan, het hy vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was Edna, die dogter van Danel, die dogter van sy vader se broer, en in die sesde jaar in hierdie week [587 AM] het sy vir hom 'n seun gebaar en hy het hom Metusalag genoem.
21 En hy was bowendien by die engele van God hierdie ses jubeljare van jare, en hulle het hom alles gewys wat op die aarde en in die hemele is, die heerskappy van die son, en hy het alles opgeskryf.
22 En hy het getuig aan die Wagters wat gesondig het met die dogters van die mense; want hulle het begin om hulself te verenig om verontreinig te word met die dogters van die mense, en Henog het teen almal getuig.
23 En hy is onder die mensekinders geneem, en ons het hom in majesteit en eer in die tuin van Eden gelei, en kyk daar skryf hy die veroordeling en oordeel van die wêreld, en al die boosheid van die mensekinders neer.
24 En daarom het (God) die waters van die vloed oor die hele land Eden gebring; want daar is Hy aangestel as 'n teken en om teen al die mensekinders te getuig, om al die dade van die geslagte te vertel tot op die dag van oordeel.
25 En hy het die reukwerk van die heiligdom aan die brand gesteek, soet speserye wat welgevallig was voor die aangesig van die Here op die berg.
26 Want die Here het vier plekke op die aarde, die tuin van Eden en die berg van die Ooste, en hierdie berg waarop jy vandag is, die berg Sinai en die berg Sion (wat geheilig sal word in die nuwe skepping vir 'n heiligmaking van die aarde; daardeur sal die aarde geheilig word van al sy skuld en sy onreinheid deur die geslagte van die wêreld.
27 En in die veertiende jubeljaar [652 AM] het Metusalag vir hom 'n vrou geneem, Edna, die dogter van Asriël, die dogter van sy vader se broer, in die derde week, in die eerste jaar van hierdie week, [701-7 AM] en hy het 'n seun verwek en hom Lameg genoem.
28 En in die vyftiende jubeljaar in die derde week het Lameg vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was Betenos, die dogter van Baraki'il, die dogter van sy vader se broer, en in hierdie week het sy vir hom 'n seun gebaar en hy het hom genoem Noag en gesê: Hierdie een sal my troos oor my benoudheid en al my werk en oor die grond wat die Here vervloek het.
29 En aan die einde van die negentiende jubeljaar, in die sewende week in die sesde jaar [930 AM] daarvan, het Adam gesterf, en al sy seuns het hom begrawe in die land van sy skepping, en hy was die eerste wat begrawe is in die aarde.
30 En hy het sewentig jaar van duisend jaar ontbreek; want duisend jaar is soos een dag in die getuienis van die hemele en daarom is daar oor die boom van kennis geskrywe: Die dag as julle daarvan eet, sal julle sterwe. Om hierdie rede het hy nie die jare van hierdie dag voltooi nie; want hy het daarin gesterf.
31 Teen die einde van hierdie jubeljaar is Kain in dieselfde jaar ná hom doodgemaak; want sy huis het op hom geval, en hy het in die middel van sy huis gesterf, en hy is deur sy klippe gedood; want hy het Abel met 'n klip gedood, en met 'n klip is hy gedood in 'n regverdige oordeel.
32 Om hierdie rede is dit op die hemelse tafels verordineer: Met die instrument waarmee 'n man sy naaste daarmee doodmaak, moet hy gedood word; net soos hy hom gewond het, so moet hulle met hom handel.
33 En in die vyf-en-twintigste [1205 vm] jubeljaar het Noag vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was `Emzârâ, die dogter van Râkê'êl, die dogter van sy vader se broer, in die eerste jaar in die vyfde week [1207] AM]: en in die derde jaar daarvan het sy vir hom Sem gebaar, in die vyfde jaar daarvan [1209 AM] het sy vir hom Gam gebaar en in die eerste jaar in die sesde week [1212 AM] het sy vir hom Jafet gebaar.

HOOFSTUK 5

1 En dit het gebeur toe die mensekinders op die aarde begin vermeerder en dogters vir hulle gebore is, dat die engele van God hulle op 'n sekere jaar van hierdie jubeljaar gesien het, dat hulle pragtig was om na te sien; en hulle het vir hulle vroue geneem van almal wat hulle verkies het, en hulle het vir hulle seuns gebaar en hulle was reuse.
2 En wetteloosheid het op die aarde toegeneem en alle vlees het sy weë verderf, mense en vee en diere en voëls en alles wat op die aarde wandel—hulle het almal hulle weë en hulle orde verderf, en hulle het begin om mekaar te

verslind, en wetteloosheid toegeneem op die aarde en elke verbeelding van die gedagtes van alle mense (was) so voortdurend boos.
3 En God het na die aarde gekyk, en kyk, dit was korrup, en alle vlees het sy orde verdorwe, en almal wat op die aarde was, het allerhande kwaad voor Sy oë gedoen.
4 En Hy het gesê dat Hy die mens en alle vlees op die aarde wat Hy geskep het, sou vernietig.
5 Maar Noag het genade gevind voor die oë van die Here.
6 En teen die engele wat Hy op die aarde gestuur het, was Hy uitermate kwaad, en Hy het bevel gegee om hulle uit al hulle heerskappy te roei, en Hy het ons beveel om hulle in die dieptes van die aarde te bind, en kyk, hulle is gebind in die midde van hulle, en word apart (gehou).
7 En teen hulle seuns het 'n bevel van voor sy aangesig uitgegaan dat hulle met die swaard geslaan en van onder die hemel verwyder moes word.
8 En Hy het gesê: My gees sal nie altyd op die mens bly nie; want hulle is ook vlees en hulle dae sal honderd en twintig jaar wees.
9 En Hy het sy swaard in hulle midde gestuur dat elkeen sy naaste sou doodmaak, en hulle het begin om mekaar dood te maak totdat hulle almal deur die swaard geval en van die aarde af vernietig is.
10 En hulle vaders was getuies (van hulle vernietiging), en daarna was hulle gebind in die dieptes van die aarde tot in ewigheid, tot op die dag van die groot oordeel, wanneer oordeel voltrek word aan almal wat hulle weë en hulle werke verdorwe het. voor die Here.
11 En Hy het almal uit hulle plekke verdelg, en daar het nie een van hulle oorgebly vir wie Hy nie geoordeel het volgens al hulle boosheid nie.
12 En Hy het vir al sy werke 'n nuwe en regverdige natuur gemaak, sodat hulle nie vir ewig in hulle hele natuur sou sondig nie, maar almal regverdig sou wees, elkeen in sy soort.
13 En die oordeel van almal is verordineer en in geregtigheid op die hemelse tafels geskrywe - selfs (die oordeel van) almal wat afwyk van die pad wat vir hulle bestem is om op te wandel; en as hulle nie daarin wandel nie, is die oordeel opgeskryf vir elke skepsel en vir elke soort.
14 En daar is niks in die hemel of op die aarde, of in lig of in duisternis, of in die doderyk of in die diepte, of in die plek van duisternis (wat nie geoordeel word nie); en al hulle oordele is georden en geskryf en gegraveer.
15 Met betrekking tot almal sal Hy oordeel, die grotes volgens sy grootheid en die kleine volgens sy kleinheid, en elkeen volgens sy weg.
16 En Hy is nie een wat die persoon (van enigeen) sal ag nie, en Hy is ook nie een wat gawes sal ontvang nie, as Hy sê dat Hy aan elkeen sal oordeel; as iemand alles gegee het wat op die aarde is, sal Hy nie ag gee nie die gawes of die persoon (van enige), en neem ook niks uit sy hand nie, want Hy is 'n regverdige regter.
17 En van die kinders van Israel is geskrywe en bepaal: As hulle hulle in geregtigheid tot Hom bekeer, sal Hy al hulle oortredinge vergewe en al hulle sondes vergewe.
18Daar is geskrywe en bepaal dat Hy barmhartigheid sal bewys aan almal wat een keer elke jaar van al hulle skuld bekeer.
19 En wat betref almal wat hulle weë en hulle gedagtes voor die vloed verdorwe het, niemand se persoon is aangeneem behalwe dié van Noag alleen nie; want sy persoon was welgevallig ter wille van sy seuns, wat (God) om sy ontwil uit die waters van die vloed gered het; want sy hart was regverdig in al sy weë, soos dit aangaande hom beveel is, en hy het van niks afgewyk wat vir hom bestem was nie.
20 En die Here het gesê dat Hy alles wat op die aarde is, sou vernietig, beide mense sowel as vee, en diere en voëls van die hemel en wat op die aarde beweeg. En Hy het Noag bevel gegee om vir hom 'n ark te maak, sodat hy homself uit die waters van die vloed kon red.
21 En Noag het die ark in alle opsigte gemaak soos Hy hom beveel het, in die sewe-en-twintigste jubeljaar, in die vyfde week in die vyfde jaar (op die nuwemaan van die eerste maand). [1307 AM]
22 En hy het in die sesde (jaar) daarvan ingegaan, [1308 AM] in die tweede maand, op die nuwemaan van die tweede maand, tot die sestiende; en hy het met alles wat ons na hom gebring het in die ark gegaan, en die Here het dit op die sewentiende aand van buite toe gesluit.
23 En die Here het sewe vloedpoorte van die hemel oopgemaak, en die monde van die fonteine van die groot dieptes, sewe monde in getal.
24 En die sluise het begin om water uit die hemel af te stort veertig dae en veertig nagte, en die fonteine van die diepte het ook waters opgestuur totdat die hele wêreld vol water was.
25 En die waters het toegeneem op die aarde: vyftien el het die waters opgestyg bo al die hoë berge, en die ark het opgehef bo die aarde en het gesweef oor die waters.
26 En die water het die oorhand gekry op die oppervlakte van die aarde vyf maande, honderd en vyftig dae.
27 En die ark het gegaan en gaan rus op die top van Lubar, een van die berge van Ararat.
28 En (op die nuwemaan) in die vierde maand is die fonteine van die groot diepte gesluit en die sluise van die hemel is aangehou; en op die nuwemaan van die sewende maand het al die monde van die afgronde van die aarde oopgegaan, en die water het begin neerdaal in die diep water.
29 En op die nuwemaan van die tiende maand is die toppe van die berge gesien, en op die nuwemaan van die eerste maand het die aarde sigbaar geword.
30 En die waters het van bo die aarde verdwyn in die vyfde week in die sewende jaar [1309 AM] daarvan, en op die sewentiende dag in die tweede maand was die aarde droog.
31 En op die sewe-en-twintigste daarvan het hy die ark oopgemaak en diere en vee en voëls en alles wat beweeg, daaruit uitgestuur.

HOOFSTUK 6

1 En op die nuwemaan van die derde maand het hy uit die ark uitgegaan en 'n altaar op daardie berg gebou.
2 En hy het versoening gedoen vir die aarde en 'n bokkie geneem en deur sy bloed versoening gedoen vir al die skuld van die aarde; want alles wat daarop was, is vernietig, behalwe dié wat saam met Noag in die ark was.
3 En hy het die vet daarvan op die altaar gesit en 'n bees en 'n bok en 'n skaap en bokkies en sout en 'n tortelduif en die

kleintjies van 'n duif geneem en 'n brandoffer op die altaar en daarop 'n offer gegooi, gemeng met olie, en wyn gesprinkel en wierook oor alles gestrooi, en 'n heerlike geur laat opkom, welgevallig voor die aangesig van die Here.
4 En die Here het die weldadige geur geruik, en Hy het 'n verbond met hom gesluit dat daar nie meer 'n vloed sou wees om die aarde te vernietig nie; dat al die dae van die aarde saaityd en oes nooit sou ophou nie; koue en hitte, en somer en winter, en dag en nag moet hulle orde nie verander nie en ook nie vir altyd ophou nie.
5 En julle, vermeerder en vermeerder op die aarde, en word daarop baie, en wees 'n seën daarop. Die vrees vir jou en die angs vir jou sal Ek inspireer in alles wat op aarde en in die see is.
6 En kyk, Ek het aan julle alle diere gegee, en alle gevleuelde dinge, en alles wat op die aarde beweeg, en die visse in die waters, en alles as voedsel; soos die groen kruie het Ek vir julle alles gegee om te eet.
7 Maar vleis met die lewe daarvan, met die bloed, mag julle nie eet nie; want die lewe van alle vlees is in die bloed, sodat julle bloed van julle lewe nie geëis word nie. Aan die hand van elke mens, aan die hand van elke (dier) sal Ek die bloed van die mens eis.
8 Wie die bloed van die mens vergiet deur die mens, sal sy bloed vergiet word, want na die beeld van God het Hy die mens gemaak.
9 En julle, vermeerder en vermeerder op die aarde.
10 En Noag en sy seuns het gesweer dat hulle geen bloed wat in enige vlees was, sou eet nie, en hy het 'n verbond gesluit voor die Here God vir ewig deur al die geslagte van die aarde in hierdie maand.
11 Daarom het Hy met jou gesê dat jy in hierdie maand 'n verbond met die kinders van Israel moet sluit met 'n eed op die berg, en dat jy bloed op hulle moet sprinkel vanweë al die woorde van die verbond wat die Here gesluit het. vir ewig saam met hulle.
12 En hierdie getuienis is oor julle geskrywe dat julle dit gedurigdeur moet onderhou, sodat julle op geen dag enige bloed van diere of voëls of beeste mag eet gedurende al die dae van die aarde nie, en die mens wat die bloed van die diere eet of van beeste of van voëls gedurende al die dae van die aarde, hy en sy saad moet uit die land uitgeroei word.
13 En jy beveel die kinders van Israel om geen bloed te eet nie, sodat hulle name en hulle nageslag gedurigdeur voor die aangesig van die HERE onse God kan wees.
14 En vir hierdie wet is daar geen grens van dae nie, want dit is vir ewig. Hulle moet dit onderhou in hulle geslagte, sodat hulle kan aanhou om vir julle met bloed voor die altaar te smeek; elke dag en soggens en saans moet hulle vir ewig vir jou vergifnis soek voor die Here om dit te bewaar en nie uitgeroei te word nie.
15 En Hy het aan Noag en sy seuns 'n teken gegee dat daar nie weer 'n vloed op die aarde sou wees nie.
16 Hy het sy boog in die wolk gesit as 'n teken van die ewige verbond dat daar nie weer 'n vloed oor die aarde sou wees om dit te vernietig al die dae van die aarde nie.
17Daarom is dit verorden en op die hemelse tafels geskryf dat hulle een maal per jaar die fees van die weke in hierdie maand moet vier, om die verbond elke jaar te hernu.
18 En hierdie hele fees is in die hemel gevier van die skeppingsdag af tot die dae van Noag - ses-en-twintig jubeljare en vyf weke van jare [1309-1659 AM]; en Noag en sy seuns het dit vir sewe jubeljare en een week van jare, tot op die dag van Noag se dood, en van die dag van Noag se dood af het sy seuns daarmee weggedoen tot op die dae van Abraham, en hulle eet bloed.
19 Maar Abraham het dit onderhou, en Isak en Jakob en sy kinders het dit onderhou tot op jou dae, en in jou dae het die kinders van Israel dit vergeet totdat julle dit opnuut op hierdie berg gevier het.
20 En jy beveel die kinders van Israel om hierdie fees te vier in al hulle geslagte as 'n gebod vir hulle: een dag in die jaar in hierdie maand moet hulle die fees vier.
21 Want dit is die fees van die weke en die fees van die eerstelinge: hierdie fees is tweeledig en van dubbele aard: volgens wat daaroor geskrywe en gegraveer is, vier dit.
22 Want ek het in die boek van die eerste wet geskrywe, in wat Ek vir jou geskrywe het, dat jy dit moet vier op sy tyd, een dag in die jaar, en Ek het aan jou sy offers verduidelik wat die kinders van Israel sou onthou en moet dit deur hulle geslagte in hierdie maand vier, een dag in elke jaar.
23 En op die nuwemaan van die eerste maand en op die nuwemaan van die vierde maand, en op die nuwemaan van die sewende maand, en op die nuwemaan van die tiende maand is die dae van herinnering en die dae van die seisoene in die vier afdelings van die jaar. Hierdie is geskryf en georden as 'n getuienis vir ewig.
24 En Noag het dit vir hom ingestel as feestye vir geslagte vir ewig, sodat hulle daardeur 'n gedenkteken vir hom geword het.
25 En op die nuwemaan van die eerste maand is hy beveel om vir hom 'n ark te maak, en op daardie (dag) het die aarde droog geword en hy het (die ark) oopgemaak en die aarde gesien.
26 En op die nuwemaan van die vierde maand was die monde van die dieptes van die afgrond daaronder gesluit. En op die nuwemaan van die sewende maand het al die monde van die afgronde van die aarde oopgegaan, en die waters het daarin begin neerdaal.
27 En op die nuwemaan van die tiende maand is die toppe van die berge gesien, en Noag was bly.
28 En om hierdie rede het Hy dit vir Hom ingestel as feeste vir 'n ewige gedenkmaal, en so word hulle georden.
29 En hulle het dit op die hemelse tafels gesit, elkeen het dertien weke gehad; van die een na die ander (verby) hulle gedenkteken, van die eerste na die tweede, en van die tweede na die derde, en van die derde na die vierde.
30 En al die dae van die gebod sal twee en vyftig weke van dae wees, en (dit sal) die hele jaar voltooi. So word dit op die hemelse tablette gegraveer en georden.
31 En daar is geen verwaarlosing (hierdie gebod) vir 'n enkele jaar of van jaar tot jaar nie.
32 En gee aan die kinders van Israel bevel dat hulle die jare volgens hierdie berekening moet hou - driehonderd-vier-en-sestig dae, en (hierdie) sal 'n volle jaar wees, en hulle sal sy tyd nie versteur van sy dae en van sy feeste af nie ; want alles sal in hulle uitval volgens hulle getuienis, en hulle sal geen dag uitlaat en geen feeste versteur nie.
33 Maar as hulle dit verwaarloos en hulle nie nakom volgens sy gebod nie, dan sal hulle al hulle seisoene versteur en die jare sal van hierdie (orde) ontwrig word, [en hulle sal die seisoene versteur en die jare sal verdryf word] en hulle sal hulle verordeninge verwaarloos.

34 En al die kinders van Israel sal vergeet en die pad van die jare nie vind nie, en sal die nuwemane en seisoene en sabbatte vergeet en hulle sal verkeerd gaan met al die volgorde van die jare.
35 Want ek weet en van nou af sal ek dit aan jou verkondig, en dit is nie uit my eie beraam nie; want die boek (lieg) wat voor my geskrywe is, en op die hemelse tafels is die verdeling van dae bepaal, sodat hulle nie die feeste van die verbond vergeet en volgens die feeste van die heidene wandel na hul dwaling en na hul onkunde nie.
36 Want daar sal diegene wees wat verseker waarnemings van die maan sal maak - hoe (dit) die seisoene versteur en van jaar tot jaar tien dae te gou inkom.
37 Daarom sal die jare oor hulle kom wanneer hulle (die orde) sal versteur en die dag van die getuienis 'n gruwelike (dag) sal maak, en 'n onrein dag 'n feesdag, en hulle sal al die dae, die heilige met die onreine en die onreine dag saam met die heilige; want hulle sal verkeerd gaan met die maande en sabbatte en feeste en jubeldae.
38 Daarom beveel en getuig ek aan jou dat jy vir hulle kan getuig; want na jou dood sal jou kinders (hulle) ontstel, sodat hulle die jaar nie net driehonderd-vier-en-sestig dae sal maak nie, en daarom sal hulle verkeerd gaan met die nuwemane en seisoene en sabbatte en feeste, en hulle sal alle soorte bloed eet saam met alle soorte vleis.

HOOFSTUK 7

1 En in die sewende week in die eerste jaar [1317 AM] daarvan, in hierdie jubeljaar, het Noag wingerdstokke geplant op die berg waarop die ark gerus het, met die naam Lubar, een van die Ararat-berge, en hulle het vrugte gedra in die vierde jaar , [1320 AM] en hy het hulle vrugte opgepas en dit in hierdie jaar in die sewende maand ingesamel.
2 En hy het daarvan wyn gemaak en dit in 'n houer gegooi en dit gehou tot die vyfde jaar, [1321 AM] tot die eerste dag, op die nuwemaan van die eerste maand.
3 En hy het die dag van hierdie fees met blydskap gevier, en hy het 'n brandoffer aan die Here gebring, een jong bees en een ram en sewe skape, elke jaar oud, en 'n bokkie, om versoening te doen daardeur vir homself en sy seuns.
4 En hy het eers die bokkie gereedgemaak en van die bloed daarvan gegooi op die vleis wat op die altaar was wat hy gemaak het, en al die vet het hy op die altaar gelê waar hy die brandoffer gemaak het, en die bees en die ram en die skape, en hy het al hulle vlees op die altaar gelê.
5 En hy het al hulle offergawes gemeng met olie daarop gesit, en daarna het hy wyn gesprinkel op die vuur wat hy tevore op die altaar gemaak het, en hy het reukwerk op die altaar gesit en 'n lieflike geur laat opgaan wat welgevallig was voor die aangesig van die Here sy God. .
6 En hy was bly en het van hierdie wyn gedrink, hy en sy kinders met blydskap.
7 En dit was aand, en hy het in sy tent ingegaan, en dronk het hy gaan lê en slaap;
8 En Gam het sy vader Noag naak gesien en uitgegaan en sy twee broers daarbuite vertel.
9 En Sem het sy kleed geneem en opgestaan, hy en Jafet, en hulle het die kleed op hulle skouers gesit en agteruit gegaan en die skande van hulle vader bedek, en hulle gesigte was agteruit.
10 En Noag het uit sy slaap wakker geword en geweet alles wat sy jongste seun hom aangedoen het, en hy het sy seun gevloek en gesê: Vervloek is Kanaän! 'n slaaf sal hy vir sy broers wees.'
11 En hy het Sem geseën en gesê: Geloofd sy die Here, die God van Sem, en Kanaän sal sy dienaar wees.
12 God sal Jafet uitbrei, en God sal in die woning van Sem woon, en Kanaän sal sy dienaar wees.
13 En Gam het geweet dat sy vader sy jongste seun vervloek het, en hy was ontevrede dat hy sy seun gevloek het. en hy het van sy vader geskei, hy en sy seuns saam met hom, Kus en Misraim en Put en Kanaän.
14 En hy het vir hom 'n stad gebou en sy naam genoem na die naam van sy vrou Ne'elatama'uk.
15 En Jafet het dit gesien en afgunstig geword op sy broer, en hy het ook vir hom 'n stad gebou, en hy het die naam daarvan na die naam van sy vrou Adataneses genoem.
16 En Sem het by sy vader Noag gewoon, en hy het 'n stad naby sy vader op die berg gebou, en hy het dit ook genoem na die naam van sy vrou Sedeqetelebab.
17 En kyk, hierdie drie stede is naby die berg Lubar; Sedeqetelebab voor die berg aan sy oostekant; en Na'eltama'uk in die suide; 'Adatan'eses na die weste.
18 En dit is die seuns van Sem: Elam en Assur en Arpagsad—hierdie seun is twee jaar ná die vloed gebore—en Lud en Aram.
19 Die seuns van Jafet: Gomer en Magog en Madai en Javan, Tubal en Meseg en Tiras; dit is die seuns van Noag.
20 En in die agt-en-twintigste jubeljaar [1324-1372 AM] het Noag begin om aan sy seuns se seuns die verordeninge en gebooie te beveel, en al die verordeninge wat hy geken het, en hy het sy seuns vermaan om geregtigheid te onderhou en die skande te bedek. van hulle vlees, en om hulle Skepper te seën en vader en moeder te eer, en hulle naaste lief te hê en hulle te bewaar. siele van hoerery en onreinheid en alle ongeregtigheid.
21 Want as gevolg van hierdie drie dinge het die vloed oor die aarde gekom, naamlik as gevolg van die hoerery waarin die Wagters teen die wet van hulle verordeninge agter die dogters van die mense aan gehoereer het en vir hulle vroue geneem het van alles wat hulle verkies het; het die begin van onreinheid gemaak.
22 En hulle het die seuns van die Nafidiete verwek, en hulle was almal anders, en hulle het mekaar opgeëet, en die Reuse het die Nafil doodgemaak, en die Nafil het die Eljo en die Eljo-mense en die een die ander gedood.
23 En elkeen het homself verkoop om ongeregtigheid te werk en baie bloed te vergiet, en die aarde was vol ongeregtigheid.
24 En hierna het hulle gesondig teen die diere en voëls en alles wat op die aarde beweeg en wandel, en baie bloed is op die aarde vergiet, en elke verbeelding en begeerte van die mense het gedurigdeur nietigheid en boosheid voorgestel.
25 En die Here het alles van die aarde af vernietig; vanweë die boosheid van hulle werke en vanweë die bloed wat hulle in die middel van die aarde vergiet het, het Hy alles vernietig.
26 En ons het oorgebly, ek en julle, my seuns en alles wat saam met ons in die ark ingegaan het, en kyk, Ek sien julle werke voor my aangesig dat julle nie in geregtigheid wandel nie; want op die pad van vernietiging het julle

begin om loop, en julle skei van mekaar en is afgunstig op mekaar, en (so kom dit) dat julle nie in harmonie is nie, my seuns, elkeen met sy broer.
27 Want ek sien, en kyk, die demone het (hulle) verleidings teen julle en teen julle kinders begin en nou vrees ek vir julle, dat julle na my dood die bloed van mense op die aarde sal vergiet, en dat julle ook, van die aarde af vernietig sal word.
28 Want hy wat die bloed van die mens vergiet en die bloed van enige vlees eet, sal almal van die aarde af vernietig word.
29 En niemand sal oorbly wat bloed eet of die bloed van 'n mens vergiet op die aarde nie; Want in die doderyk sal hulle gaan, en na die plek van veroordeling sal hulle neerdaal, en in die duisternis van die diepte sal hulle almal weggesleep word deur 'n gewelddadige dood.
30 Daar sal geen bloed aan julle gesien word van al die bloed nie; daar sal al die dae wees waarin julle enige diere of beeste of wat ook al op die aarde vlieg gedood het, en julle 'n goeie werk vir julle siele bewerk deur dit wat was, te bedek. uitgestort op die oppervlak van die aarde.
31 En julle mag nie wees soos hy wat met bloed eet nie, maar pas op dat niemand bloed voor julle aangesig mag eet nie; bedek die bloed, want so is Ek beveel om vir julle en julle kinders te getuig, saam met alle vlees.
32 En moenie toelaat dat die siel saam met die vlees geëet word nie, sodat jou bloed, wat jou lewe is, nie geëis mag word van enige vlees wat dit op die aarde vergiet nie.
33 Want die aarde sal nie rein wees van die bloed wat daarop vergiet is nie; want (alleen) deur die bloed van Hom wat dit vergiet het, sal die aarde gereinig word deur al sy geslagte.
34 En nou, my kinders, luister: werk oordeel en geregtigheid dat julle in geregtigheid oor die hele aarde geplant kan word, en julle heerlikheid verhef word voor my God, wat my uit die waters van die vloed gered het.
35 En kyk, julle sal gaan en vir julle stede bou, en al die plante wat op die aarde is, daarin plant, en bowendien alle bome wat vrugte dra.
36 Drie jaar lank sal die vrugte van alles wat geëet word nie ingesamel word nie; en in die vierde jaar sal die vrugte daarvan heilig geag word [en hulle sal die eerstelinge offer], welgevallig voor die Allerhoogste God, wat hemel en aarde geskep het. en alle dinge. Laat hulle die eerstelinge van die wyn en olie (as) eerstelinge in menigte op die altaar van die Here bring, wat dit ontvang, en wat oorbly, laat die dienaars van die huis van die Here eet voor die altaar wat dit ontvang).
37 En in die vyfde jaar maak julle die vrylating, sodat julle dit in geregtigheid en opregtheid laat los, en julle sal regverdig wees, en alles wat julle plant, sal voorspoedig wees.
38 Want so het Henog, die vader van jou vader, Metúsalag, sy seun, en Metusalag, sy seun Lameg, beveel, en Lameg het my alles beveel wat sy vaders hom beveel het.
39 En ek sal julle ook bevel gee, my seuns, soos Henog sy seun beveel het in die eerste jubeljare: terwyl hy nog gelewe het, die sewende in sy geslag, het hy bevel gegee en aan sy seun en sy seun se seuns getuig tot die dag van sy dood .'

HOOFSTUK 8

1 In die nege-en-twintigste jubeljaar, in die eerste week, [1373 AM] aan die begin daarvan het Arpagsad vir hom 'n vrou geneem en haar naam was Rasu'eja, die dogter van Susan, die dogter van Elam, en sy het vir hom 'n seun in die derde jaar in hierdie week, [1375 AM] en hy het hom Kainam genoem.
2 En die seun het grootgeword, en sy vader het hom geleer skryf, en hy het gegaan om vir hom 'n plek te soek waar hy vir hom 'n stad kon inneem.
3 En hy het 'n skrif gekry wat vroeër (geslagte) op die rots uitgekap het, en hy het gelees wat daarop was, en hy het dit oorgeskryf en daardeur gesondig; want dit het die leer van die Wagters bevat waarvolgens hulle die voortekens van die son en maan en sterre in al die tekens van die hemel waargeneem het.
4 En hy het dit opgeskryf en niks daaroor gesê nie; want hy was bang om met Noag daaroor te praat dat hy nie daaroor kwaad sou word nie.
5 En in die dertigste jubeljaar, [1429 AM] in die tweede week, in die eerste jaar daarvan, het hy vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was Melka, die dogter van Madai, die seun van Jafet, en in die vierde jaar [1432 AM] hy het 'n seun verwek en hom Sela genoem; want hy het gesê: Voorwaar, Ek is gestuur.
6 [En in die vierde jaar is hy gebore], en Sela het grootgeword en vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was Mu'ak, die dogter van Kesed, sy vader se broer, in die een en dertigste jubeljaar, in die vyfde week, in die eerste jaar [1499 AM] daarvan.
7 En sy het vir hom 'n seun gebaar in die vyfde jaar [1503 AM] daarvan, en hy het hom Heber genoem; en hy het vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was 'Azûrâd, die dogter van Nebrod, in die twee-en-dertigste jubeljaar , in die sewende week, in die derde jaar daarvan. [1564 AM]
8 En in die sesde jaar [1567 AM] daarvan het sy vir hom seun gebaar, en hy het hom Peleg genoem; want in die dae toe hy gebore is, het die kinders van Noag die aarde onder mekaar begin verdeel; daarom het hy hom Peleg genoem.
9 En hulle het dit in die geheim onder mekaar verdeel en dit aan Noag vertel.
10 En dit het gebeur in die begin van die drie-en-dertigste jubeljaar [1569 AM] dat hulle die aarde in drie dele verdeel het, vir Sem en Gam en Jafet, volgens die erfdeel van elkeen, in die eerste jaar in die eerste week , toe een van ons wat gestuur was, by hulle was.
11 En hy het sy seuns geroep, en hulle het na hom gekom, hulle en hulle kinders, en hy het die aarde verdeel in die lote wat sy drie seuns in besit sou neem, en hulle het hul hande uitgesteek en die skrif uitgehaal van die boesem van hulle vader Noag.
12 En daar het op die skrif uitgekom as Sem se lot die middel van die aarde wat hy as 'n erfdeel vir homself en vir sy seuns sou neem vir die geslagte van ewigheid, uit die middel van die bergreeks van Rafa, uit die mond van die water uit die rivier Tina, en sy deel gaan na die weste deur die middel van hierdie rivier, en dit strek tot by die water van die afgronde waaruit hierdie rivier uitgaan en giet sy water in die see Me'at, en hierdie rivier vloei in die groot see. En alles wat na die noorde is, behoort aan Jafet, en alles wat na die suide is, behoort aan Sem.

13 En dit strek tot by Karaso: dit is in die boesem van die tong wat na die suide kyk.
14 En sy deel strek langs die Groot See, en dit strek in 'n reguit lyn totdat dit die weste van die tong bereik wat na die suide kyk; want hierdie see word die tong van die Egiptiese See genoem.
15 En dit draai hiervandaan na die suide na die mond van die Groot See aan die kus van die waters, en dit strek na die weste tot by Afra, en dit strek tot by die waters van die Gihonrivier, en suid van die waters van Gihon, tot by die walle van hierdie rivier.
16 En dit strek na die ooste, totdat dit die tuin van Eden bereik, na die suide daarvan, [na die suide] en van die ooste af van die hele land van Eden en van die hele ooste, dit draai na die ooste en gaan voort tot dit bereik die ooste van die berg met die naam Rafa, en dit daal af na die oewer van die monding van die rivier Tina.
17 Hierdie deel het deur die lot uitgekom vir Sem en sy seuns, dat hulle dit tot in ewigheid sou besit vir sy geslagte tot in ewigheid.
18 En Noag was bly dat hierdie deel vir Sem en vir sy seuns uitgekom het, en hy het gedink aan alles wat hy met sy mond in profesie gespreek het; want hy het gesê: Geloofd sy die Here, die God van Sem, en mag die Here in die woning van Sem woon.
19 En hy het geweet dat die tuin van Eden die heiligdom van die allerheiligste is en die woning van die Here, en die berg Sinai die middelpunt van die woestyn, en die berg Sion – die middelpunt van die naeltjie van die aarde; hierdie drie is as heilig geskape plekke teenoor mekaar.
20 En hy het die God van die gode geseën wat die woord van die Here in sy mond gelê het, en die Here tot in ewigheid.
21 En hy het geweet dat 'n geseënde deel en 'n seën vir Sem en sy seuns gekom het tot in ewigheid, die hele land van Eden en die hele land van die Rooi See, en die hele land van die ooste en Indië, en op die Rooi See en sy berge, en die hele land Basan en die hele land van die Líbanon en die eilande Kaftur, en al die berge van Sanir en Amana en die gebergte van Assur in die noorde, en die hele land van Elam, Assur en Babel en Susan en Ma'edai en al die gebergte van Ararat en die hele landstreek anderkant die see, wat anderkant die gebergte van Assur, na die noorde toe is, 'n geseënde en uitgestrekte land , en alles wat daarin is, is baie goed.
22 En vir Gam het die tweede deel uitgekom, anderkant die Gihon na die suide, regs van die tuin, en dit strek na die suide en dit strek tot al die berge van vuur, en dit strek na die weste tot by die see van Atel en dit strek na die weste totdat dit die see van Ma'uk bereik - daardie (see) waarin alles wat nie vernietig is nie, neerdaal.
23 En dit gaan uit na die noorde tot by die grense van Gadir, en dit gaan uit na die kus van die waters van die see tot by die waters van die Groot See totdat dit naby die rivier Gihon kom, en loop langs die rivier Gihon tot dit bereik die regterkant van die tuin van Eden.
24 En dit is die land wat vir Gam uitgekom het as die deel wat hy vir ewig vir homself en sy seuns in besit sou neem tot in hulle geslagte vir ewig.
25 En vir Jafet het die derde deel uitgekom anderkant die rivier Tina, noord van die uitvloei van sy waters, en dit strek noordoos na die hele landstreek van Gog, en na die hele land oos daarvan.
26 En dit strek noordwaarts na die noorde, en dit strek tot by die berge van Qelt na die noorde, en na die see van Ma'uk, en dit gaan uit na die ooste van Gadir tot by die gebied van die waters van die see .
27 En dit strek tot dit die weste van Fara nader en dit keer terug na Aferag, en dit strek ooswaarts tot by die waters van die see van Me'at.
28 En dit strek tot by die gebied van die rivier Tina in 'n noordoostelike rigting totdat dit die grens van sy waters nader na die berg Rafa, en dit draai om na die noorde.
29 Dit is die land wat vir Jafet en sy seuns uitgekom het as die deel van sy erfdeel wat hy vir homself en sy seuns in besit sou neem, vir hulle geslagte tot in ewigheid; vyf groot eilande en 'n groot land in die noorde.
30 Maar dit is koud, en die land van Gam is warm, en die land van Sem is nie warm of koud nie, maar dit is van gemengde koue en hitte.

HOOFSTUK 9

1 En Gam het onder sy seuns verdeel, en die eerste deel het vir Kus uitgekom na die ooste, en aan die westekant van hom vir Mizraim, en aan die westekant van hom vir Put, en aan die westekant van hom [en ten weste daarvan]] op die see vir Kanaän.
2 En Sem het ook onder sy seuns verdeel, en die eerste deel het uitgekom vir Gam en sy seuns, oos van die rivier Tigris totdat dit die ooste bereik, die hele land van Indië, en aan die Rooi See aan sy kus, en die waters van Dedan, en al die berge van Mebri en Ela, en die hele land van Susan en alles wat aan die kant van Pharnak is tot by die Skelfsee en die rivier Tina.
3 En vir Assur het die tweede gedeelte uitgekom, die hele land Assur en Nineve en Sinear en tot by die grens van Indië, en dit loop op en loop langs die rivier.
4 En vir Arpaksad het die derde deel uitgekom, die hele land van die landstreek van die Chaldeërs oos van die Eufraat, wat grens aan die Rooi See, en al die waters van die woestyn naby die tong van die see wat na Egipte kyk , die hele land van die Líbanon en Sanir en 'Amana tot by die grens van die Eufraat.
5 En vir Aram het die vierde deel uitgekom, die hele land Mesopotamië tussen die Tigris en die Eufraat, noord van die Chaldeërs tot by die grens van die Assur-berge en die land Arara.
6 En daar het vir Lud die vyfde deel uitgekom, die berge van Assur en alles wat daaraan behoort totdat dit by die Groot See kom, en tot aan die oostekant van sy broer Assur.
7 En Jafet het ook die land van sy erfdeel onder sy seuns verdeel.
8 En die eerste deel het vir Gomer uitgekom na die ooste van die noordekant af tot by die rivier Tina; en in die noorde het vir Magog al die binneste dele van die noorde uitgekom totdat dit by die see van Me'at kom.
9 En Madai het uitgekom as sy deel wat hy sou besit van die weste van sy twee broers tot by die eilande en tot by die kuslande van die eilande.
10 En vir Javan het die vierde deel uitgekom, elke eiland en die eilande wat na die grens van Lud is.

11 En vir Tubal het die vyfde deel uitgekom in die middel van die tong wat nader kom na die grens van die deel van Lud na die tweede tong, na die gebied anderkant die tweede tong tot by die derde tong.
12 En vir Mesek het die sesde deel uitgekom, die hele landstreek anderkant die derde tong totdat dit die ooste van Gadir nader.
13 En vir Tiras het die sewende deel uitgekom, vier groot eilande in die middel van die see, wat strek tot by die deel van Gam [en die eilande Kamaturi het deur die lot uitgekom vir die seuns van Arpaksad as sy erfdeel].
14 En so het die seuns van Noag onder hulle seuns verdeel in die teenwoordigheid van hulle vader Noag, en hy het hulle almal met 'n eed gebind, en 'n vloek uitgespreek oor elkeen wat probeer het om die deel wat nie deur sy baie.
15 En hulle het almal gesê: Dit laat dit so; so sal dit vir hulleself en hulle seuns wees tot in ewigheid in hulle geslagte tot op die oordeelsdag, waarop die Here God hulle sal oordeel met 'n swaard en met vuur vir al die onreine boosheid van hulle oortredings waarmee hulle die aarde gevul het met oortreding en onreinheid en hoerery en sonde.

HOOFSTUK 10

1 En in die derde week van hierdie jubeljaar het die onreine duiwels begin om die kinders van die seuns van Noag te mislei en hulle te laat dwaal en te vernietig.
2 En die seuns van Noag het by hulle vader Noag gekom en hom vertel van die duiwels wat besig was om te dwaal en sy seuns se seuns te verblind en dood te maak.
3 En hy het voor die aangesig van die Here sy God gebid en gesê: 'God van die geeste van alle vlees, wat barmhartigheid aan my bewys het. en my en my seuns uit die waters van die vloed verlos en my nie laat omkom soos U die kinders van die verderf nie; Want u genade was groot oor my, en u barmhartigheid was groot oor my siel; Laat u genade oor my seuns verhef word, en laat geen bose geeste oor hulle heers nie. dat hulle hulle nie van die aarde af vernietig nie.
4 Maar seën U my en my seuns, dat ons kan vermeerder en vermeerder en die aarde vul.
5 En jy weet hoe jou wagters, die vaders van hierdie geeste, in my dag opgetree het; en wat hierdie geeste betref wat lewe, gevangene hulle en hou hulle vas in die plek van veroordeling, en laat hulle geen verderf bring oor die seuns van u kneg, my God; want hulle is kwaadaardig en geskep om te vernietig.
6 En laat hulle nie heers oor die geeste van die lewendes nie; want U alleen kan heerskappy oor hulle uitoefen. En laat hulle geen mag hê oor die kinders van die regverdiges van nou af en tot in ewigheid nie.'
7 En die Here ons God het ons beveel om almal te bind.
8 En die hoof van die geeste, Mastêmâ, het gekom en gesê: 'Here, Skepper, laat sommige van hulle voor my bly, en laat hulle na my stem luister en alles doen wat ek aan hulle sal sê; want as sommige van hulle nie aan My oorgelaat word nie, sal Ek nie die krag van my wil op die mensekinders kan uitvoer nie; want hulle is tot verdorwenheid en tot verleiding voor my oordeel, want groot is die boosheid van die mensekinders.
9 En Hy het gesê: Laat die tiende van hulle voor hom bly, en laat nege dele in die plek van veroordeling neerdaal.
10 En een van ons het Hy beveel dat ons vir Noag al hulle medisyne moes leer; want Hy het geweet dat hulle nie in opregtheid sou wandel en nie in geregtigheid twis nie.
11 En ons het gedoen volgens al sy woorde: al die kwaadaardige mense het ons in die plek van veroordeling gebind en 'n tiende deel van hulle het ons agtergelaat om aan die Satan op die aarde onderwerp te word.
12 En ons het aan Noag al die medisyne van hulle siektes en hulle verleidings verduidelik hoe hy hulle met kruie van die aarde kon genees.
13 En Noag het alles in 'n boek neergeskryf soos ons hom geleer het aangaande elke soort medisyne. So is die bose geeste verhinder om die seuns van Noag te (seermaak).
14 En hy het alles wat hy geskrywe het, aan Sem, sy oudste seun, gegee; want hy het hom uitermate liefgehad bo al sy seuns.
15 En Noag het ontslaap met sy vaders en is begrawe op die berg Lubar in die land Ararat.
16 Nege honderd en vyftig jaar het hy in sy lewe voltooi, negentien jubeljare en twee weke en vyf jaar. [1659 AM]
17 En in sy lewe op aarde het hy die mensekinders behalwe Henog oortref vanweë die geregtigheid waarin hy volmaak was. Want Henog se amp is bestem as 'n getuienis vir die geslagte van die wêreld, sodat hy al die werke van geslag tot geslag sou vertel tot op die oordeelsdag.
18 En in die drie-en-dertigste jubeljaar, in die eerste jaar van die tweede week, het Peleg vir hom 'n vrou geneem met die naam van Lomna, die dogter van Sinaar, en sy het vir hom 'n seun gebaar in die vierde jaar van hierdie week, en hy het hom Rehu genoem; want hy het gesê: Kyk, die mensekinders het sleg geword deur die goddelose doel om vir hulle 'n stad en 'n toring in die land Sinear te bou.
19 Want hulle het uit die land Ararat ooswaarts na Sinear vertrek; want in sy dae het hulle die stad en die toring gebou en gesê: Gaan heen, laat ons daardeur opvaar na die hemel.
20 En hulle het begin bou, en in die vierde week het hulle bakstene met vuur gemaak, en die bakstene het hulle vir klip gedien, en die klei waarmee hulle dit saamgesement het, was asfalt wat uit die see kom en uit die fonteine van water in die land Sinear.
21 En hulle het dit gebou; drie en veertig jaar [1645-1688 AM] het hulle dit gebou; sy breedte was 203 stene, en die hoogte (van 'n baksteen) was die derde van een; sy hoogte was 5433 el en 2 palms, en (die omvang van een muur was) dertien stadies (en van die ander dertig stadies).
22 En die Here ons God het vir ons gesê: Kyk, hulle is een volk, en (dit) begin hulle doen, en nou sal niks van hulle weerhou word nie. Gaan na, laat ons aftrek en hulle taal verwar, sodat hulle mekaar se spraak nie verstaan nie, en hulle in stede en nasies verstrooi kan word, en een doel sal nie meer by hulle bly tot op die oordeelsdag nie.
23 En die Here het neergedaal, en ons het saam met Hom neergedaal om die stad en die toring te sien wat die mensekinders gebou het.
24 En hy het hulle taal verwar, en hulle het mekaar se spraak nie meer verstaan nie, en hulle het toe opgehou om die stad en die toring te bou.
25 Daarom word die hele land Sinear Babel genoem, omdat die Here daar al die taal van die mensekinders verwar het, en van daar af is hulle in hulle stede verstrooi, elkeen volgens sy taal en nasie.

26 En die HERE het 'n magtige wind teen die toring gestuur en dit oor die aarde omgekeer, en kyk, dit was tussen Assur en Babel in die land Sinear, en hulle het dit 'Omgewerp' genoem.
27 In die vierde week van die eerste jaar [1688 AM] aan die begin daarvan in die vier en dertigste jubeljaar, is hulle uit die land Sinear verstrooi.
28 En Gam en sy seuns het ingegaan na die land wat hy sou beset, wat hy as sy deel in die land van die Suide verkry het.
29 En Kanaän het gesien dat die land van die Líbanon tot by die rivier van Egipte baie goed was, en hy het nie in die land van sy erfdeel na die weste (dit is) die see ingegaan nie, en hy het in die land van die Líbanon gewoon; oos en wes van die grens van die Jordaan af en van die grens van die see af.
30 En Gam, sy vader, en Kus en sy broers Misraim het vir hom gesê: Jy het gebly in 'n land wat nie joune is nie en wat ons nie deur die lot oorval het nie; want as jy dit doen, sal jy en jou seuns in die land val en deur oproer vervloek word; want deur oproer het julle gevestig, en deur oproer sal jou kinders val, en jy sal vir ewig uitgeruk word.
31 Moenie in die woning van Sem woon nie; want vir Sem en sy seuns het dit deur hulle lot gekom.
32 Vervloek is jy, en vervloek sal jy wees bo al die seuns van Noag, deur die vloek waarmee ons onsself met 'n eed verbind het voor die aangesig van die heilige regter en voor die aangesig van ons vader Noag.
33 Maar hy het nie na hulle geluister nie en in die land Líbanon gewoon van Hamat af tot by die ingang van Egipte, hy en sy seuns tot vandag toe.
34 En om hierdie rede word daardie land Kanaän genoem.
35 En Jafet en sy seuns het na die see gegaan en in die land van hulle deel gaan woon, en Madai het die land van die see gesien en dit het hom nie behaag nie, en hy het 'n (deel) gesmeek by Gam en Assur en Arpagsad, sy vrou se broer, en hy het in die land Medië gewoon, naby die broer van sy vrou tot vandag toe.
36 En hy het sy woonplek en die woonplek van sy seuns Medië genoem, na die naam van hulle vader Madai.

HOOFSTUK 11

1 En in die vyf-en-dertigste jubeljaar, in die derde week, in die eerste jaar [1681 AM] daarvan, het Reu vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was 'Ôrâ, die dogter van 'Ûr, die seun van Kesed, en sy het vir hom 'n seun gebaar, en hy het hom Sêrôh genoem, in die sewende jaar van hierdie week in hierdie jubeljaar. [1687 AM]
2 En die seuns van Noag het teen mekaar begin oorlog voer, om gevangenes te neem en mekaar dood te maak, en om die bloed van die mense op die aarde te vergiet en bloed te eet en sterk stede en mure en torings te bou, en individue (het) begin om hulleself bo die nasie te verhef, en die begin van koninkryke te stig, en om oorlog te voer mense teen mense, en nasie teen nasie, en stad teen stad, en almal (het) begin om kwaad te doen, en om wapens te verkry en hulle seuns oorlog te leer, en hulle het begin om stede in te neem en slawe en slavinne te verkoop.
3 En 'Ûr, die seun van Kesed, het die stad 'Ara van die Chaldeërs gebou en dit na sy eie naam en die naam van sy vader genoem. En hulle het vir hulle gegote beelde gemaak, en hulle het elkeen die afgod aanbid, die gegote beeld wat hulle vir hulle gemaak het, en hulle het begin om gesnede beelde en onrein skynbeelde te maak, en kwaadaardige geeste het hulle bygestaan en verlei om oortreding en onreinheid te pleeg. .
4 En die prins Mastêmâ het hom ingespan om dit alles te doen, en hy het ander geeste uitgestuur, dié wat onder sy hand geplaas is, om allerhande onreg en sonde en allerhande oortredings te doen, om te verderf en te vernietig, en om te stort. bloed op die aarde.
5 Om hierdie rede het hy die naam van Sêrôh, Serug, genoem, want elkeen het omgedraai om allerhande sonde en oortreding te doen.
6 En hy het grootgeword en in Ur van die Chaldeërs gewoon, naby die vader van sy vrou se moeder, en hy het afgode aanbid, en hy het vir hom 'n vrou geneem in die ses-en-dertigste jubeljaar, in die vyfde week, in die eerste jaar daarvan, [1744 AM] en haar naam was Melka, die dogter van Kaber, die dogter van sy vader se broer.
7 En sy het vir hom Nahor gebaar in die eerste jaar van hierdie week, en hy het gegroei en in Ur van die Chaldeërs gewoon, en sy vader het hom die ondersoeke van die Chaldeërs geleer om te waarsê en te voorspel, volgens die tekens van die hemel.
8 En in die sewe-en-dertigste jubeljaar in die sesde week, in die eerste jaar daarvan, [1800 AM] het hy vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was 'Ijaska, die dogter van Nestag van die Chaldeërs.
9 En sy het vir hom Tera gebaar in die sewende jaar van hierdie week. [1806 AM]
10 En die prins Mastêmâ het kraaie en voëls gestuur om die saad wat in die land gesaai is, te verslind, om die land te vernietig en die mensekinders van hulle arbeid te beroof. Voordat hulle die saad kon inploeg, het die kraaie (dit) van die oppervlak van die grond af gepluk.
11 En om hierdie rede het hy hom Tera genoem, want die kraaie en die voëls het hulle tot gebrek gebring en hulle saad opgeëet.
12 En die jare het onvrugbaar begin word vanweë die voëls, en hulle het al die vrugte van die bome van die bome opgeëet; dit was net met groot moeite dat hulle 'n bietjie van al die vrugte van die aarde in hulle dae kon red.
13 En in hierdie nege-en-dertigste jubeljaar, in die tweede week in die eerste jaar, [1870 AM] het Tera vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was 'Edna, die dogter van 'Abram, die dogter van sy vader se suster. En in die sewende jaar van hierdie week [1876 AM] het sy vir hom 'n seun gebaar, en hy het hom Abram genoem, by die vader van sy moeder;
14 want hy het gesterf voordat sy dogter 'n seun verwek het.
15 En die kind het die dwalings van die aarde begin verstaan wat almal afgedwaal het agter gesnede beelde en na onreinheid, en sy vader het hom geleer skryf, en hy was twee weke oud, [1890 AM] en hy het hom van sy vader geskei , dat hy nie saam met hom afgode mag aanbid nie.
16 En hy het tot die Skepper van alle dinge begin bid dat Hy hom mag red van die dwalings van die mensekinders, en dat sy deel nie in dwaling sou verval na onreinheid en goddeloosheid nie.
17 En die saadtyd het aangebreek vir die saai van saad op die land, en hulle het almal saam uitgegaan om hulle saad te beskerm teen die kraaie, en Abram het uitgegaan saam

met die wat gegaan het, en die kind was 'n seun van veertien jaar.
18 En 'n wolk van kraaie het gekom om die saad te verslind, en Abram het hulle tegemoet gehardloop voordat hulle op die grond gaan woon het, en na hulle geroep voordat hulle op die grond gaan sit het om die saad te verslind, en gesê: Moenie afklim nie; keer terug na die plek waar julle vandaan gekom het,' en hulle het voortgegaan om terug te draai.
19 En hy het die wolke van kraaie daardie dag sewentig maal laat terugdraai, en van al die kraaie in die hele land waar Abram daar was, het daar nie net een gewoon nie.
20 En almal wat saam met hom in die hele land was, het hom sien uitroep, en al die kraaie het omgedraai, en sy naam het groot geword in die hele land van die Chaldeërs.
21 En hierdie jaar het almal na hom gekom wat wou saai, en hy het saam met hulle gegaan totdat die tyd van saai verby was;
22 En in die eerste jaar van die vyfde week [1891 AM] het Abram die wat werktuie vir osse gemaak het geleer, die kunsmanne in hout, en hulle het 'n houer bo die grond gemaak, na die raam van die ploeg, om die saad te sit daarop, en die saad het daarvan neergeval op die deel van die ploeg en was verborge in die aarde, en hulle was nie meer bang vir die kraaie nie.
23 En op hierdie manier het hulle (bote) bo die grond gemaak op al die rame van die ploeë, en hulle het die hele land gesaai en bewerk, soos Abram hulle beveel het, en hulle was nie meer bang vir die voëls nie.

HOOFSTUK 12

1 En dit het gebeur in die sesde week, in die sewende jaar daarvan, [1904 AM] dat Abram aan sy vader Tera gesê het: 'Vader!'
2 En hy sê: Kyk, hier is ek, my seun. En hy het gesê:
'Watter hulp en baat het ons van daardie afgode wat U aanbid,
En voor wie jy jou buig?
3 Want daar is geen gees in hulle nie,
Want hulle is stomme gestaltes en 'n misleiding van die hart.
Aanbid hulle nie:
4 Aanbid die God van die hemel,
wat die reën en die dou op die aarde laat neerdaal
En doen alles op die aarde,
En alles geskep het deur Sy woord,
En alle lewe is van voor Sy aangesig.
5 Waarom aanbid julle dinge wat geen gees in het nie?
Want hulle is die werk van (mense) hande,
En op julle skouers dra julle dit,
En julle het geen hulp van hulle nie,
Maar hulle is 'n groot oorsaak van skande vir die wat dit maak,
En 'n misleiding van die hart vir die wat hulle aanbid:
Aanbid hulle nie.'
6 En sy vader sê vir hom: Ek weet dit ook, my seun, maar wat moet ek doen met 'n volk wat my voor hulle laat dien het?
7 En as ek hulle die waarheid vertel, sal hulle my doodmaak; want hulle siel kleef aan hulle om hulle te aanbid en hulle te eer.
8 Bly stil, my seun, dat hulle jou nie doodmaak nie. En hierdie woorde het hy met sy twee broers gespreek, en hulle was kwaad vir hom en hy het stilgebly.
9 En in die veertigste jubeljaar, in die tweede week, in die sewende jaar daarvan, [1925 AM] het Abram vir hom 'n vrou geneem, en haar naam was Sarai, die dogter van sy vader, en sy het sy vrou geword.
10 En Haran, sy broer, het vir hom 'n vrou geneem in die derde jaar van die derde week, [1928 AM] en sy het vir hom 'n seun gebaar in die sewende jaar van hierdie week, [1932 AM] en hy het hom Lot genoem.
11 En Nahor, sy broer, het vir hom 'n vrou geneem.
12 En in die sestigste jaar van die lewe van Abram, dit is, in die vierde week, in die vierde jaar daarvan, [1936 AM] het Abram in die nag opgestaan en die huis van die afgode verbrand, en hy het alles verbrand wat in was die huis en niemand het dit geweet nie.
13 En hulle het in die nag opgestaan en probeer om hulle gode uit die vuur te red.
14 En Haran het hulle gehaas om hulle te red, maar die vuur het oor hom opgevlam, en hy is in die vuur verbrand, en hy het gesterwe in Ur van die Chaldeërs voor sy vader Tera, en hulle het hom in Ur van die Chaldeërs begrawe.
15 En Tera het uit Ur van die Chaldeërs getrek, hy en sy seuns, om na die land Líbanon en na die land Kanaän te gaan, en hy het in die land Haran gewoon, en Abram het twee weke by sy vader Tera in Haran gewoon. van jare.
16 En in die sesde week, in die vyfde jaar daarvan, [1951 AM] het Abram die hele nag op die nuwemaan van die sewende maand gesit om die sterre te waarneem van die aand tot die môre, om te sien wat die karakter van die jaar met betrekking tot die reën, en hy was alleen terwyl hy gesit en kyk het.
17 En 'n woord het in sy hart gekom en hy het gesê: Al die tekens van die sterre en die tekens van die maan en van die son is alles in die hand van die Here. Hoekom soek ek (hulle) uit?
18 As Hy wil, laat Hy dit reën, môre en aand;
En as Hy wil, weerhou Hy dit,
En alles is in sy hand.'
19 En hy het daardie nag gebid en gesê:
'My God, God Allerhoogste, U alleen is my God,
En Ek het U en u heerskappy uitverkies.
En U het alle dinge geskape,
En alles wat die werk van u hande is.
20 Verlos my uit die hande van bose geeste wat heers oor die gedagtes van mense se harte,
En laat hulle my nie van U af weglei nie, my God.
En bevestig U my en my nageslag vir ewig
Dat ons nie van nou af en vir ewig afdwaal nie.'
21 En hy sê: Sal ek teruggaan na Ur van die Chaldeërs wat my aangesig soek, dat ek na hulle kan terugkeer, moet ek hier op hierdie plek bly? Die regte pad voor U aangesig laat dit voorspoedig wees in die hande van u kneg, dat hy dit kan vervul en dat ek nie in die bedrog van my hart mag wandel nie, o my God.'
22 En hy het 'n einde gemaak met spreek en bid, en kyk, die woord van die Here is deur my na hom gestuur en gesê: Gaan op uit jou land en uit jou familie en uit die huis van jou vader na 'n land wat Ek sal jou wys, en Ek sal jou 'n groot en talryke nasie maak.
23 En Ek sal jou seën

En Ek sal u Naam groot maak,
En jy sal geseënd wees op die aarde,
En in U sal al die geslagte van die aarde geseën word,
En Ek sal seën die wat jou seën,
En vervloek die wat jou vervloek.
24 En Ek sal 'n God wees vir jou en jou seun en vir jou seun se seun en vir jou hele nageslag; moenie vrees nie, van nou af en tot al die geslagte van die aarde is Ek jou God.
25 En die Here God het gesê: Open sy mond en sy ore, dat hy kan hoor en spreek met sy mond, met die taal wat geopenbaar is; want dit het opgehou uit die mond van al die mensekinders van die dag van die omkering (van Babel) af.
26 En ek het sy mond oopgemaak, en sy ore en sy lippe, en ek het met hom begin praat in Hebreeus in die tong van die skepping.
27 En hy het die boeke van sy vaders geneem, en dit was in Hebreeus geskrywe, en hy het dit oorgeskryf, en hy het van nou af begin om dit te bestudeer, en ek het hom bekend gemaak wat hy nie kon verstaan nie, en hy het dit bestudeer gedurende die ses reënerige maande.
28 En dit het gebeur in die sewende jaar van die sesde week [1953 AM] dat hy met sy vader gepraat en hom meegedeel het, dat hy Haran sou verlaat om na die land Kanaän te gaan om dit te sien en na hom terug te keer.
29 En sy vader Tera het vir hom gesê: Gaan in vrede:
Mag die ewige God jou pad reguit maak.
En die Here [(wees) met jou en] beskerm jou van alle onheil,
En skenk aan jou genade, barmhartigheid en guns voor die wat jou sien,
En mag nie een van die mensekinders oor jou mag hê om jou kwaad aan te doen nie;
Gaan in vrede.
30 En as jy 'n land sien wat vir jou oë aangenaam is om in te woon, staan dan op en neem my na jou toe en neem Lot saam met jou, die seun van jou broer Haran, as jou eie seun; die Here sy met jou!
31 En jou broer Nahor gaan by my weg totdat jy in vrede terugkom, en ons gaan almal saam met jou saam.

HOOFSTUK 13

1 En Abram het van Haran af weggetrek en Sarai, sy vrou, en Lot, sy broer Haran se seun, na die land Kanaän geneem, en hy het in Assur gekom en na Sigem gegaan en naby 'n hoë eikeboom gaan woon.
2 En hy het gesien, en kyk, die land was baie lieflik van die ingang van Hamat af tot by die hoë eikeboom.
3 En die HERE het vir hom gesê: Aan jou en jou nageslag sal Ek hierdie land gee.
4 En hy het daar 'n altaar gebou en daarop 'n brandoffer gebring aan die Here wat aan hom verskyn het.
5 En hy het daarvandaan opgetrek na die berg. . . Bet-el aan die westekant en Ai aan die oostekant, en daar het sy tent opgeslaan.
6 En hy het gesien en kyk, die land was baie wyd en goed, en alles het daarop gegroei: wingerde en vye en granate, eikebome en ilekse, en terpentynbome en oliebome, en seders en sipresse en dadelbome en al die bome van die veld. , en daar was water op die berge.
7 En hy het die Here geseën wat hom uit Ur van die Chaldeërs gelei en hom na hierdie land gebring het.
8 En dit het gebeur in die eerste jaar, in die sewende week, op die nuwemaan van die eerste maand, 1954 AM] dat hy 'n altaar op hierdie berg gebou het en die Naam van die Here aangeroep het: 'U, die ewige God, is my God.'
9 En hy het op die altaar 'n brandoffer aan die Here gebring dat Hy by hom sou wees en hom nie in die steek laat al die dae van sy lewe nie.
10 En hy het daarvandaan weggetrek en na die suide gegaan, en hy het in Hebron aangekom, en Hebron is in dié tyd gebou, en hy het twee jaar daar gewoon, en hy het (vandaar) na die land van die suide gegaan, na Bealot, en daar was 'n hongersnood in die land.
11 En Abram het in die derde jaar van die week na Egipte gegaan, en hy het vyf jaar in Egipte gewoon voordat sy vrou van hom weggeruk is.
12 En Tanais in Egipte was destyds gebou, sewe jaar ná Hebron.
13 En dit het gebeur toe Farao Sarai, die vrou van Abram, gegryp het, het die Here Farao en sy huis met groot plae geteister vanweë Sarai, Abram se vrou.
14 En Abram was baie roemryk as gevolg van besittings in skape en beeste en esels, en perde en kamele en slawe en slavinne, en in silwer en goud uitermate. En Lot, ook sy broer se seun, was ryk.
15 En Farao het Sarai, die vrou van Abram, teruggegee, en hy het hom uit Egipteland uitgestuur, en hy het weggetrek na die plek waar hy aan die begin sy tent opgeslaan het, na die plek van die altaar, met Ai op die oos en Bet-el aan die weste, en hy het die Here sy God wat hom in vrede teruggebring het, geseën.
16 En dit het gebeur in die een-en-veertigste jubeljaar in die derde jaar van die eerste week, [1963 AM] dat hy teruggekeer het na hierdie plek en daarop 'n brandoffer gebring en die Naam van die Here aangeroep en gesê: "U, die Allerhoogste God, is my God vir ewig en altyd."
17 En in die vierde jaar van hierdie week [1964 AM] het Lot van hom geskei, en Lot het in Sodom gewoon, en die manne van Sodom was buitengewoon sondaars.
18 En dit was bedroef in sy hart dat sy broer se seun van hom geskei het; want hy het geen kinders gehad nie.
19 In daardie jaar toe Lot gevange geneem is, het die Here vir Abram gesê, nadat Lot van hom geskei het, in die vierde jaar van hierdie week: Slaan jou oë op van die plek waar jy woon, noord en suid, en weswaarts en ooswaarts.
20 Want die hele land wat jy sien, sal Ek aan jou en jou nageslag gee tot in ewigheid, en Ek sal jou nageslag maak soos die sand van die see; genommer.
21 Staan op, loop (deur die land) in sy lengte en sy breedte, en sien dit alles; want aan jou nageslag sal Ek dit gee. En Abram het na Hebron gegaan en daar gaan woon.
22 En in hierdie jaar het Kedorlaomer, die koning van Elam, en Amrafel, die koning van Sinear, en Ariog, die koning van Sellasar, en Tergal, die koning van die nasies, gekom en die koning van Gomorra gedood, en die koning van Sodom het gevlug, en baie het deurgeval wonde in die dal van Siddim, by die Soutsee.
23 En hulle het Sodom en Adam en Seboim gevange geneem, en hulle het ook Lot, die seun van Abram se broer, en al sy besittings gevange geneem, en hulle het na Dan gegaan.

24 En een wat ontsnap het, het gekom en vir Abram vertel dat sy broer se seun gevange geneem is en (Abram) sy huisbediendes bewapen. . .
25 . . . . vir Abram en vir sy nageslag, 'n tiende van die eerstelinge aan die Here, en die Here het dit as 'n ewige insetting bepaal om dit aan die priesters te gee wat voor Hom gedien het, om dit vir ewig in besit te neem.
26 En vir hierdie wet is daar geen beperking van dae nie; want Hy het dit vir die geslagte vir ewig bepaal dat hulle aan die Here die tiendes van alles moet gee, van die saad en van die wyn en van die olie en van die beeste en van die skape.
27 En Hy het dit aan sy priesters gegee om met blydskap voor Hom te eet en te drink.
28 En die koning van Sodom het na hom gekom en hom voor hom neergebuig en gesê: Ons Here Abram, gee aan ons die siele wat jy gered het, maar laat die buit joue wees.
29 En Abram sê vir hom: Ek hef my hande op na die Allerhoogste God, dat ek van 'n draad tot 'n skoenriem niks sal neem wat jou is nie, sodat jy nie sou sê: Ek het Abram ryk gemaak nie; behalwe net wat die jongmanne geëet het en die deel van die manne wat saam met my gegaan het, Aner, Escol en Mamre. Hulle moet hulle deel neem.'

HOOFSTUK 14

1 Ná hierdie dinge, in die vierde jaar van hierdie week, op die nuwemaan van die derde maand, het die woord van die Here in 'n droom tot Abram gekom en gesê: Moenie vrees nie, Abram; Ek is jou verdediger, en jou loon sal buitengewoon groot wees.'
2 En hy het gesê: Here, Here, wat sal U my gee, aangesien ek kinderloos hiervandaan gaan, en die seun van Maseq, die seun van my slavin, is die Dammasek Eliëser; hy sal my erfgenaam wees, en vir my het jy geen saad gegee nie.'
3 En hy sê vir hom: Hierdie (man) sal nie jou erfgenaam wees nie, maar een wat uit jou eie ingewande sal voortkom; hy sal jou erfgenaam wees.'
4 En Hy het hom na buite uitgelei en vir hom gesê: Kyk na die hemel en tel die sterre as jy hulle kan tel.
5 En hy het na die hemel gekyk en die sterre aanskou. En Hy sê vir hom: So sal jou nageslag wees.
6 En hy het in die Here geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken.
7 En Hy het vir hom gesê: Ek is die Here wat jou uit Ur van die Chaldeërs uitgelei het om aan jou die land van die Kanaäniete te gee om dit vir ewig in besit te neem; en Ek sal vir jou 'n God wees en vir jou nageslag ná jou.'
8 En hy sê: Here, Here, waarmee sal ek weet dat ek dit sal beërwe?
9 En Hy sê vir hom: Neem vir My 'n driejarige vers en 'n driejarige bok en 'n driejarige skaap en 'n tortelduif en 'n duif.
10 En hy het dit alles in die middel van die maand geneem en gaan woon by die terpentynboom van Mamre, wat naby Hebron is.
11 En hy het daar 'n altaar gebou en dit alles geoffer; en hy het hulle bloed op die altaar uitgegooi en dit in die middel verdeel en dit teenoor mekaar gelê; maar die voëls het hy nie verdeel nie.
12 En voëls het op die stukke afgekom, en Abram het hulle weggejaag en nie toegelaat dat die voëls daaraan raak nie.
13 En dit het gebeur, toe die son ondergaan, dat daar 'n ekstase oor Abram geval het, en kyk! 'n verskrikking van groot duisternis het op hom geval, en daar is aan Abram gesê: Weet verseker dat jou nageslag 'n vreemdeling sal wees in 'n land (wat nie aan hulle s'n is nie), en hulle sal hulle in slawerny bring en hulle vier verdruk. honderd jaar.
14 En ook die nasie aan wie hulle in slawerny sal wees, sal Ek oordeel, en daarna sal hulle daarvandaan voortkom met baie goed.
15 En jy moet in vrede na jou vaders gaan en in goeie ouderdom begrawe word.
16 Maar in die vierde geslag sal hulle hierheen terugkeer; want die ongeregtigheid van die Amoriete is nog nie vol nie.
17 En hy het wakker geword uit sy slaap, en hy het opgestaan, en die son het ondergegaan; en daar was 'n vlam, en kyk! 'n oond het gerook, en 'n vuurvlam het tussen die stukke deurgegaan.
18 En op daardie dag het die Here ’n verbond met Abram gesluit en gesê: Aan jou nageslag sal Ek hierdie land gee, van die rivier van Egipte af tot by die groot rivier, die Eufraatrivier, die Keniete, die Kenisiete, die Kadmoniete, die Feresiete en die Refaïete, die Fakoriete en die Hewiete en die Amoriete en die Kanaäniete en die Girgasiete en die Jebusiete.
19 En die dag het verbygegaan dat Abram die stukke en die voëls en hulle vrugte-offers en hulle drankoffers geoffer het, en die vuur het hulle verteer.
20 En op daardie dag het ons 'n verbond met Abram gesluit, soos ons in hierdie maand met Noag 'n verbond gesluit het; en Abram het die fees en die insetting vir hom tot in ewigheid vernuwe.
21 En Abram was bly en het al hierdie dinge aan sy vrou Sarai bekend gemaak; en hy het geglo dat hy saad sou hê, maar sy het nie gebaar nie.
22 En Sarai het haar man Abram raad gegee en vir hom gesê: Gaan in na Hagar, my Egiptiese slavin; miskien sal ek deur haar vir jou saad opbou.
23 En Abram het geluister na die stem van sy vrou Sarai en vir haar gesê: Doen so. En Sarai het Hagar, haar slavin, die Egiptiese, geneem en haar aan Abram, haar man, gegee om sy vrou te wees.
24 En hy het by haar ingegaan, en sy het swanger geword en vir hom 'n seun gebaar, en hy het hom Ismael genoem, in die vyfde jaar van hierdie week [1965 AM]; en dit was die ses-en-tagtigste jaar in die lewe van Abram.

HOOFSTUK 15

1 En in die vyfde jaar van die vierde week van hierdie jubeljaar, [1979 AM] in die derde maand, in die middel van die maand, het Abram die fees van die eerstelinge van die graan-oes gevier.
2 En hy het nuwe offers op die altaar, die eerstelinge van die opbrengs, aan die Here gebring, 'n vers en 'n bok en 'n skaap op die altaar as 'n brandoffer aan die Here; hulle vrugte-offers en hulle drankoffers het hy saam met wierook op die altaar gebring.
3 En die Here het aan Abram verskyn en vir hom gesê: Ek is God, die Almagtige; keur jou voor my goed en wees volmaak.

4 En Ek sal my verbond sluit tussen My en jou, en Ek sal jou uitermate vermeerder.
5 En Abram het op sy aangesig geval, en God het met hom gespreek en gesê:
6Kyk, my verordening is by jou,
En jy sal die vader van baie nasies wees.
7 Ook sal jou naam nie meer Abram genoem word nie,
Maar jou naam sal van nou af tot in ewigheid Abraham wees.
Want die vader van baie nasies het Ek jou gemaak.
8 En Ek sal jou baie groot maak,
En Ek sal jou tot nasies maak,
En konings sal uit jou voortkom.
9 En Ek sal my verbond oprig tussen My en jou, en jou nageslag ná jou, in hulle geslagte, as 'n ewige verbond, sodat Ek vir jou 'n God kan wees en vir jou nageslag ná jou.
10 En Ek sal aan jou en jou nageslag ná jou die land gee waar jy 'n bywoner was, die land Kanaän, dat jy dit vir ewig in besit kan neem, en Ek sal vir hulle 'n God wees.
11 En die Here het vir Abraham gesê: En wat jou betref, hou jy my verbond, jy en jou nageslag ná jou; en besny al wat manlik is onder julle, en besny julle voorhuide, en dit sal 'n teken wees van 'n ewige verbond tussen My en jou.
12 En die kindjie op die agtste dag moet julle besny, al wat manlik is in julle geslagte, hom wat in die huis gebore is, of wat julle met geld gekoop het van enige vreemdeling wat julle verkry het wat nie uit jou nageslag is nie.
13 Wie in jou huis gebore is, moet sekerlik besny word, en dié wat jy met geld gekoop het, moet besny word, en my verbond sal in julle vlees wees as 'n ewige verordening.
14 En die manlike onbesnede wat nie op die agtste dag aan die vlees van sy voorhuid besny is nie, dié siel moet uit sy volk uitgeroei word, want hy het my verbond verbreek.
15 En God het vir Abraham gesê: Wat jou vrou Sarai betref, haar naam sal nie meer Sarai genoem word nie, maar Sara sal haar naam wees.
16 En Ek sal haar seën en jou uit haar 'n seun gee, en Ek sal hom seën, en hy sal 'n nasie word, en konings van nasies sal van hom uitgaan.
17 En Abraham het op sy aangesig geval en hom verheug en in sy hart gesê: Sal 'n seun gebore word vir hom wat honderd jaar oud is, en sal Sara, wat negentig jaar oud is, baar?
18 En Abraham het vir God gesê: Mag Ismael voor U lewe!
19 En God het gesê: Ja, en Sara sal ook vir jou 'n seun baar, en jy moet hom Isak noem, en Ek sal my verbond met hom oprig, 'n ewige verbond, en vir sy nageslag ná hom.
20 En wat Ismael ook betref, het Ek jou verhoor, en kyk, Ek sal hom seën en hom groot maak en hom uitermate vermeerder, en hy sal twaalf vorste verwek, en Ek sal hom 'n groot nasie maak.
21 Maar my verbond sal Ek oprig met Isak, wat Sara vir jou sal baar in hierdie dae, in die volgende jaar.
22 En Hy het opgehou om met hom te spreek, en God het van Abraham af opgegaan.
23 En Abraham het gedoen soos God vir hom gesê het, en hy het sy seun Ismael geneem en almal wat in sy huis gebore is en wat hy met sy geld gekoop het, elke manlike in sy huis, en die vlees van hulle voorhuid besny .
24 En op dieselfde dag is Abraham besny, en al die manne van sy huis, en die wat in die huis gebore is, en almal wat hy met geld gekoop het van die kinders van die vreemdeling, is saam met hom besny.
25 Hierdie wet is vir al die geslagte tot in ewigheid, en daar is geen besnydenis van die dae en geen versuim van een dag uit die agt dae nie; want dit is 'n ewige verordening, verordineer en geskrywe op die hemelse tafels.
26 En elkeen wat gebore word, wie se voorhuid nie op die agtste dag besny is nie, behoort nie aan die kinders van die verbond wat die Here met Abraham gesluit het nie, maar aan die kinders van vernietiging; en daar is ook geen teken aan hom dat hy aan die Here behoort nie, maar (hy is bestem) om van die aarde af verdelg te word en uit die aarde uitgeroei te word, want hy het die verbond van die Here ons verbreek. God.
27 Want al die engele van die teenwoordigheid en al die engele van heiligmaking is so geskape vanaf die dag van hulle skepping, en voor die engele van die teenwoordigheid en die engele van heiligmaking het Hy Israel geheilig, sodat hulle by Hom en met Sy heilige engele.
28 En gee bevel aan die kinders van Israel en laat hulle die teken van hierdie verbond onderhou vir hulle geslagte as 'n ewige verordening, en hulle sal nie uit die land uitgeroei word nie.
29 Want die bevel is vasgestel as 'n verbond, dat hulle dit vir ewig moet onderhou onder al die kinders van Israel.
30 Want Ismael en sy seuns en sy broers en Esau het die Here nie tot Hom laat nader nie, en Hy het hulle nie uitverkies omdat hulle die kinders van Abraham is nie, omdat Hy hulle geken het, maar Hy het Israel uitverkies om sy volk te wees.
31 En Hy het dit geheilig en dit onder al die mensekinders versamel; want daar is baie nasies en baie volke, en almal is Syne, en oor alles het Hy geeste in gesag geplaas om hulle van Hom af weg te lei.
32 Maar oor Israel het Hy geen engel of gees aangestel nie, want Hy alleen is hulle owerste, en Hy sal hulle bewaar en hulle eis van die hand van sy engele en sy geeste en uit die hand van al sy kragte, sodat Hy kan hulle bewaar en seën, en dat hulle Syne mag wees en Hy hulle s'n van nou af tot in ewigheid.
33 En nou kondig Ek jou aan dat die kinders van Israel nie aan hierdie verordening getrou sal bly nie, en hulle sal nie hulle seuns besny volgens hierdie hele wet nie; want in die vlees van hulle besnydenis sal hulle hierdie besnydenis van hulle seuns nalaat, en hulle almal, seuns van Beliar, sal hulle seuns onbesneden laat soos hulle gebore is.
34 En daar sal groot toorn van die HERE wees teen die kinders van Israel. omdat hulle sy verbond verlaat het en van sy woord afgewyk en geterg en gelaster het, omdat hulle die verordening van hierdie wet nie onderhou nie; want hulle het hulle lede soos die heidene behandel, sodat hulle uit die land verwyder en uitgeroei kan word. En daar sal geen vergifnis of vergifnis meer vir hulle wees nie [sodat daar vergifnis en vergifnis sal wees] vir al die sonde van hierdie ewige dwaling.

HOOFSTUK 16

1 En op die nuwemaan van die vierde maand het ons aan Abraham verskyn, by die eik van Mamre, en ons het met hom gespreek en aan hom aangekondig dat 'n seun deur Sara, sy vrou, aan hom gegee sou word.

2 En Sara het gelag, want sy het gehoor dat ons hierdie woorde met Abraham gespreek het, en ons het haar vermaan, en sy het bang geword en ontken dat sy oor die woorde gelag het.
3 En ons het haar die naam van haar seun vertel, soos sy naam verorden en op die hemelse tafels geskrywe is, naamlik Isak,
4 En (dat) wanneer ons op 'n vasgestelde tyd na haar terugkeer, sy 'n seun sou verwek het.
5 En in hierdie maand het die HERE sy oordele voltrek aan Sodom en Gomorra en Seboim en die hele landstreek van die Jordaan, en Hy het hulle met vuur en swawel verbrand en hulle vernietig tot vandag toe, net soos Ek het al hulle werke aan jou verkondig, dat hulle goddeloos en buitengewoon sondaars is, en dat hulle hulleself verontreinig en in hulle vlees hoereer, en onreinheid werk aan die aarde.
6 En net so sal God oordeel voltrek oor die plekke waar hulle gehandel het volgens die onreinheid van die Sodomiete, soos die oordeel van Sodom.
7 Maar ons het Lot gered; want God het aan Abraham gedink en hom uit die omkering uitgestuur.
8 En hy en sy dogters het sonde op die aarde gedoen, soos daar nie op die aarde was van die dae van Adam af tot op sy tyd nie; want die man het met sy dogters gelê.
9 En kyk, dit is bevel gegee en gegraveer aangaande sy hele nageslag, op die hemelse tafels, om dit te verwyder en uit te roei, en om oordeel aan hulle te voltrek soos die oordeel van Sodom, en om geen saad van die mens op aarde te laat nie. op die dag van veroordeling.
10 En in hierdie maand het Abraham van Hebron af weggetrek en weggetrek en gaan woon tussen Kades en Sur in die gebergte van Gerar.
11 En in die middel van die vyfde maand het hy daarvandaan verhuis en gaan woon by die Put van die Eed.
12 En in die middel van die sesde maand het die Here Sara besoek en met haar gedoen soos Hy gespreek het en sy het swanger geword.
13 En sy het 'n seun gebaar in die derde maand en in die middel van die maand, op die tyd waarvan die Here met Abraham gespreek het, op die fees van die eerstelinge van die oes, is Isak gebore.
14 En Abraham het sy seun op die agtste dag besny; hy was die eerste wat besny is volgens die verbond wat vir ewig ingestel is.
15 En in die sesde jaar van die vierde week het ons by Abraham gekom, by die put van die eed, en ons het aan hom verskyn [soos ons vir Sara gesê het dat ons na haar moet terugkeer, en sy sou 'n seun in die wêreld gebring het.
16 En ons het in die sewende maand teruggekeer en Sara swanger voor ons aangetref] en ons het hom geseën en aan hom verkondig al die dinge wat oor hom bepaal is, dat hy nie sou sterwe voordat hy nog ses seuns sou verwek nie, en moet (hulle) sien voordat hy sterf; maar (dat) in Isak sy naam en nageslag genoem moet word.
17 En (dat) al die nageslag van sy seuns heidene sou wees en met die heidene gereken word; maar uit die seuns van Isak moet een 'n heilige saad word en nie onder die heidene gereken word nie.
18 Want hy sou die deel van die Allerhoogste word, en al sy nageslag het in die besit van God geval, sodat dit vir die Here 'n volk sou wees as (Sy) besitting bo al die nasies en dat dit 'n koninkryk en priesters sou word en 'n heilige nasie.
19 En ons het op pad gegaan, en ons het aan Sara alles verkondig wat ons hom vertel het, en hulle was albei met groot blydskap.
20 En hy het daar 'n altaar gebou vir die Here wat hom verlos het en wat hom bly maak het in die land van sy vreemdelingskap, en hy het in hierdie maand 'n vreugdefees gevier, sewe dae lank, naby die altaar wat hy gebou het by die Put van die Eed.
21 En hy het op hierdie fees hutte vir homself en vir sy dienaars gebou, en hy was die eerste om die huttefees op die aarde te vier.
22 En gedurende hierdie sewe dae het hy elke dag 'n brandoffer aan die Here gebring, twee beeste, twee ramme, sewe skape, een bok, as sondoffer, om daardeur vir homself en vir sy nageslag versoening te doen. .
23 En as dankoffer, sewe ramme, sewe bokramme, sewe skape en sewe bokramme en hulle vrugte-offers en hulle drankoffers; en hy het al die vet daarvan op die altaar aan die brand gesteek, 'n uitverkore offer aan die HERE as 'n lieflike geur.
24 En soggens en saans het hy geurmiddels verbrand, wierook en galbanum en stackte en nardus en mirre en speserye en kostum; al hierdie sewe het hy geoffer, fyngemaak, in gelyke dele (en) suiwer gemeng.
25 En hy het hierdie fees sewe dae lank gevier, en hy was bly met sy hele hart en met sy hele siel, hy en almal wat in sy huis was, en daar was geen vreemdeling by hom of iemand wat onbesnede was nie.
26 En hy het sy Skepper geseën wat hom in sy geslag geskep het, want Hy het hom geskape volgens sy welbehae; want Hy het geweet en besef dat uit Hom die plant van geregtigheid sou voortspruit vir die ewige geslagte, en uit Hom 'n heilige saad, sodat dit sou word soos Hy wat alles gemaak het.
27 En hy het geseën en gejuig, en hy het die naam van hierdie fees die fees van die Here genoem, 'n vreugde wat die Allerhoogste God welgevallig is.
28 En ons het hom vir ewig geseën en sy hele nageslag ná hom deur al die geslagte van die aarde, omdat hy hierdie fees op sy tyd gevier het, volgens die getuienis van die hemelse tafels.
29Daarom is dit aangaande Israel op die hemelse tafels verorden dat hulle die huttefees sewe dae lank met blydskap moet vier, in die sewende maand, welgevallig voor die aangesig van die HERE—'n ewige insetting vir hulle geslagte jaarliks.
30 En hieraan is daar geen beperking van dae nie; want dit is vir ewig aangaande Israel bepaal dat hulle dit moet vier en in hutte woon en kranse op hulle koppe sit en blare takke en wilgers uit die spruit neem.
31 En Abraham het palmtakke en die vrugte van pragtige bome geneem en elke dag in die môre sewe maal om die altaar met die takke gegaan en sy God geprys en gedank vir alles in blydskap.

HOOFSTUK 17

1 En in die eerste jaar van die vyfde week is Isak in hierdie jubeljaar gespeen, [1982 AM] en Abraham het 'n groot

maaltyd in die derde maand gehou, op die dag dat sy seun Isak gespeen is.

2 En Ismael, die seun van Hagar, die Egiptenaar, was voor die aangesig van Abraham, sy vader, in sy plek, en Abraham was bly en het God geseën omdat hy sy seuns gesien het en nie kinderloos gesterf het nie.

3 En hy het die woorde onthou wat Hy met hom gespreek het op die dag waarop Lot van hom geskei het, en hy was bly omdat die Here hom saad op die aarde gegee het om die aarde te beërwe, en hy het die Skepper met sy hele mond geseën. van alle dinge.

4 En Sara het Ismael sien speel en dans, en Abraham jubel met groot blydskap, en sy het jaloers geword op Ismael en vir Abraham gesê: Verdryf hierdie slavin en haar seun; want die seun van hierdie slavin sal nie saam met my seun, Isak, erfgenaam word nie.

5 En die saak was ernstig in die oë van Abraham vanweë sy diensmaagd en vanweë sy seun, dat hy hulle van hom sou verdryf.

6 En God het vir Abraham gesê: Laat dit nie ernstig wees in jou oë vanweë die kind en van die slavin nie; In alles wat Sara vir jou gesê het, let op haar woorde en doen dit; want in Isak sal jou naam en nageslag genoem word.

7 Maar die seun van hierdie slavin, Ek sal hom 'n groot nasie maak, omdat hy uit jou nageslag is.

8 En Abraham het die môre vroeg opgestaan en brood en 'n kruik water geneem en dit op die skouers van Hagar en die seuntjie gesit en haar weggestuur.

9 En sy het weggegaan en in die woestyn Berséba rondgedwaal, en die water in die kruik was op, en die seuntjie het dors gehad en kon nie verder nie en het neergeval.

10 En sy moeder het hom geneem en hom onder 'n olyfboom gegooi en gegaan en haar teenoor hom gaan sit, op die afstand van 'n boogskoot; want sy het gesê: Laat my nie die dood van my kind sien nie, en terwyl sy sit, het sy geween.

11 En 'n engel van God, een van die heiliges, sê vir haar: Waarom ween jy, Hagar? Staan op, neem die kind en hou hom in jou hand; want God het jou stem gehoor en die kindjie gesien.

12 En sy het haar oë oopgemaak, en sy sien 'n put met water, en sy het gegaan en haar bottel met water volgemaak, en sy het haar kind gegee om te drink, en sy het opgestaan en na die woestyn Paran gegaan.

13 En die kind het groot geword en 'n boogskutter geword, en God was met hom, en sy moeder het vir hom 'n vrou geneem uit die dogters van Egipte.

14 En sy het vir hom 'n seun gebaar, en hy het hom Nebajot genoem; want sy het gesê: Die Here was naby my toe ek Hom aangeroep het.

15 En dit het gebeur in die sewende week, in die eerste jaar daarvan, [2003 AM] in die eerste maand in hierdie jubeljaar, op die twaalfde van hierdie maand, was daar stemme in die hemel aangaande Abraham, dat hy getrou was in alles dat Hy hom vertel het, en dat hy die Here liefgehad het, en dat hy in elke verdrukking getrou was.

16 En die prins Mastêmâ het gekom en voor God gesê: 'Kyk, Abraham het sy seun Isak lief, en hy het 'n behae in hom bo alle ander dinge; beveel hom om hom as brandoffer op die altaar te bring, en U sal sien of hy hierdie gebod doen, en U sal weet of hy getrou is in alles waarin U hom beproef.

17 En die Here het geweet dat Abraham getrou was in al sy verdrukkinge; want Hy het hom beproef deur sy land en deur hongersnood, en het hom beproef met die rykdom van konings, en het hom weer beproef deur sy vrou, toe sy (van hom) geskeur is, en met die besnydenis; en het hom deur Ismael en Hagar, sy slavin, op die proef gestel toe hy hulle weggestuur het.

18 En in alles waarin Hy hom beproef het, is hy getrou bevind, en sy siel was nie ongeduldig nie, en hy was nie traag om op te tree nie; want hy was getrou en 'n liefhebber van die Here.

HOOFSTUK 18

1 En God het vir hom gesê: Abraham, Abraham! en hy sê: Kyk, hier is ek.

2 En hy sê: Neem jou geliefde seun wat jy liefhet, Isak, en gaan na die hoë land en offer hom op een van die berge wat Ek jou sal aanwys.

3 En hy het die môre vroeg opgestaan en sy esel opgesaal en sy twee jongmanne en sy seun Isak saamgeneem en die hout van die brandoffer gekloof; en hy het op die derde dag na die plek gegaan, en hy het gesien die plek ver.

4 En hy het by 'n put met water gekom en vir sy jongmanne gesê: Bly julle hier by die esel, en ek en die seun sal daarheen gaan, en as ons aanbid het, sal ons na julle terugkom.

5 En hy het die hout van die brandoffer geneem en dit op sy seun Isak gelê, en hy het die vuur en die mes in sy hand geneem, en hulle het altwee saam na daardie plek gegaan.

6 En Isak sê vir sy vader: Vader! en hy sê: Hier is ek, my seun. En hy sê vir hom:Daar is die vuur en die mes en die hout; maar waar is die skape vir die brandoffer, vader?'

7 En hy het gesê: God sal vir Homself 'n skaap vir 'n brandoffer voorsien, my seun. En hy het nader gekom na die plek van die berg van God.

8 En hy het 'n altaar gebou en die hout op die altaar gesit en sy seun Isak gebind en hom op die hout wat op die altaar was, gesit en sy hand uitgesteek om die mes te neem om sy seun Isak dood te maak.

9 En ek het voor hom gestaan, en voor die prins Mastêmâ, en die Here het gesê: 'Moet hom nie sy hand op die seun lê en niks aan hom doen nie, want ek het getoon dat hy die Here vrees.'

10 En ek het na hom uit die hemel geroep en vir hom gesê: Abraham, Abraham! en hy was verskrik en sê: Kyk, hier is ek.

11 En ek het vir hom gesê: Moenie jou hand op die seun lê nie, en doen hom niks nie; want nou het ek getoon dat jy die Here vrees en jou seun, jou eersgebore seun, van my nie teruggehou het nie.

12 En die prins Mastêmâ is beskaamd gemaak; Toe slaan Abraham sy oë op en kyk, en daar word 'n ram gevang. . . aan sy horings, en Abraham het gegaan en die ram geneem en dit as brandoffer in die plek van sy seun gebring.

13 En Abraham het daardie plek genoem: Die Here het gesien, sodat daar gesê word op die berg wat die Here gesien het: dit is die berg Sion.

14 En die Here het Abraham vir die tweede keer uit die hemel op sy naam geroep, toe Hy ons laat verskyn het om met hom te spreek in die Naam van die Here.
15 En hy het gesê: Ek het by Myself gesweer, spreek die Here, omdat jy hierdie ding gedoen het en jou seun, jou geliefde seun, nie van My teruggehou het nie, dat Ek jou in seën sal seën en in vermenigvuldiging sal vermeerder jou saad. Soos die sterre van die hemel en soos die sand wat aan die seestrand is. En jou nageslag sal die stede van sy vyande beërwe,
16 En in jou nageslag sal al die nasies van die aarde geseën word; Omdat jy na my stem geluister het, en Ek aan almal getoon het dat jy aan My getrou is in alles wat Ek vir jou gesê het: Gaan in vrede!
17 En Abraham het na sy jongmanne gegaan, en hulle het opgestaan en saam na Berseba gegaan, en Abraham [2010 AM] het by die Put van die Eed gewoon.
18 En hy het hierdie fees elke jaar, sewe dae met vreugde, gevier, en hy het dit die fees van die Here genoem volgens die sewe dae waarin hy gegaan en in vrede teruggekeer het.
19 En dienooreenkomstig is dit verorden en geskryf op die hemelse tafels aangaande Israel en sy nageslag dat hulle hierdie fees sewe dae lank moet vier met die vreugde van die fees.

HOOFSTUK 19

1 En in die eerste jaar van die eerste week in die twee-en-veertigste jubeljaar het Abraham teruggekeer en oorkant Hebron, dit is Kirjat-Arba, twee weke van jare gewoon.
2 En in die eerste jaar van die derde week van hierdie jubeljaar was die dae van die lewe van Sara verby, en sy het in Hebron gesterwe.
3 En Abraham het gegaan om oor haar te treur en haar te begrawe, en ons het hom getoets of sy gees geduldig was en hy nie verontwaardig was in die woorde van sy mond nie; en hy was geduldig hierin en was nie ontsteld nie.
4 Want in geduld van gees het hy met die kinders van Het gespreek, met die bedoeling dat hulle hom 'n plek sou gee om sy dooies te begrawe.
5 En die Here het hom genade gegee voor almal wat hom gesien het, en hy het die seuns van Het sagmoedig gesmeek, en hulle het hom die land van die dubbele grot teenoor Mamre gegee, dit is Hebron, vir vier honderd sikkels silwer.
6 En hulle het Hom gesmeek en gesê: Ons sal dit verniet aan jou gee; maar hy wou dit nie verniet uit hulle hande neem nie, want hy het die prys van die plek gegee, die geld ten volle, en hy het twee keer voor hulle neergebuig, en daarna het hy sy dooies in die dubbele grot begrawe.
7 En al die dae van die lewe van Sara was honderd sewe en twintig jaar, dit is twee jubeljare en vier weke en een jaar; dit is die dae van die lewensjare van Sara.
8 Dit is die tiende beproewing waarmee Abraham beproef is, en hy is getrou bevind, geduldig van gees.
9 En hy het nie 'n enkele woord gesê oor die gerug in die land dat God gesê het dat Hy dit aan hom en aan sy nageslag ná hom sou gee nie, en hy het 'n plek daar gesmeek om sy dooies te begrawe; want hy is getrou bevind en is op die hemelse tafels opgeteken as die vriend van God.
10 En in die vierde jaar daarvan het hy vir sy seun Isak 'n vrou geneem en haar naam was Rebekka [2020 AM] [die dogter van Betuel, die seun van Nahor, die broer van Abraham] die suster van Laban en dogter van Betuel; en Betuel was die seun van Melka, wat die vrou was van Nahor, die broer van Abraham.
11 En Abraham het vir hom 'n derde vrou geneem, en haar naam was Ketura, uit die dogters van sy huisbediendes, want Hagar het voor Sara gesterf. En sy het vir hom ses seuns gebaar: Simram en Joksan en Medan en Mídian en Jisbak en Suag, in die twee weke van jare.
12 En in die sesde week, in die tweede jaar daarvan, het Rebekka vir Isak twee seuns gebaar, Jakob en Esau,
13 En [2046 AM] Jakob was 'n gladde en opregte man, en Esau was wreed, 'n man van die veld en harig, en Jakob het in tente gewoon.
14 En die jongmense het gegroei, en Jakob het leer skryf; maar Esau het nie geleer nie, want hy was 'n man van die veld en 'n jagter, en hy het oorlog geleer, en al sy dade was wreed.
15 En Abraham het Jakob liefgehad, maar Isak het Esau liefgehad.
16 En Abraham het die werke van Esau gesien, en hy het geweet dat in Jakob sy naam en nageslag genoem sou word; en hy het Rebekka geroep en bevel gegee aangaande Jakob, want hy het geweet dat sy (ook) vir Jakob baie meer liefgehad het as Esau.
17 En hy het vir haar gesê: My dogter, waak oor my seun Jakob, want hy sal in my plek wees op die aarde, en tot 'n seën onder die mensekinders en tot heerlikheid van die hele nageslag van Sem .
18 Want ek weet dat die Here hom sal uitkies om 'n besittingsvolk vir Homself te wees, bo al die volke wat op die aarde is.
19 En kyk, my seun Isak het Esau meer lief as Jakob, maar ek sien dat jy Jakob waarlik liefhet.
20 Voeg nog meer by u goedertierenheid teenoor hom, en laat u oë in liefde op hom wees; Want hy sal vir ons 'n seën wees op die aarde van nou af tot al die geslagte van die aarde.
21 Laat jou hande sterk wees, en laat jou hart bly wees oor jou seun Jakob; Want ek het hom bo al my seuns liefgehad. Hy sal geseënd wees vir ewig, en sy nageslag sal die hele aarde vul.
22 As iemand die sand van die aarde kan tel, sal sy nageslag ook getel word.
23 En al die seëninge waarmee die Here my en my nageslag geseën het, sal altyd aan Jakob en sy nageslag behoort.
24 En in sy nageslag sal my naam geseën word, en die naam van my vaders, Sem en Noab en Henog en Mahalalel en Enos en Set en Adam.
25 En hulle sal dien om die fondamente van die hemel te lê en die aarde te versterk en om al die ligte wat aan die uitspansel is, te vernuwe.
26 En hy het Jakob voor die oë van sy moeder Rebekka geroep en hom gesoen en hom geseën en gesê:
27 'Jakob, my geliefde seun, wat my siel liefhet, mag God jou seën van bo die uitspansel, en mag Hy jou al die seëninge gee waarmee Hy Adam en Henog en Noag en Sem geseën het; en al die dinge waarvan Hy my vertel het en alles wat Hy beloof het om my te gee, mag Hy aan jou en jou nageslag vir ewig laat aankleef, volgens die dae van die hemel bo die aarde.

28 En die Geeste van Mastêmâ sal nie oor jou of oor jou nageslag heers om jou van die Here af te draai, wat jou God is van nou af tot in ewigheid nie.
29 En mag die Here God 'n vader wees vir jou en jy die eersgebore seun, en vir die volk altyddeur.
30 Gaan in vrede, my seun. En hulle het altwee saam van Abraham af weggetrek.
31 En Rebekka het Jakob liefgehad met haar hele hart en met haar hele siel, baie meer as Esau; maar Isak het Esau baie meer liefgehad as Jakob.

HOOFSTUK 20

1 En in die twee-en-veertigste jubeljaar, in die eerste jaar van die sewende week, het Abraham Ismael geroep, [2052 (2045?) AM] en sy twaalf seuns, en Isak en sy twee seuns, en die ses seuns van Ketura, en hul seuns.
2 En hy het hulle beveel dat hulle die weg van die Here moes onderhou; dat hulle geregtigheid moet doen en elkeen sy naaste liefhê en so onder alle mense handel; dat hulle elkeen so met betrekking tot hulle sou wandel om reg en geregtigheid op die aarde te doen.
3 dat hulle hulle seuns moet besny volgens die verbond wat Hy met hulle gesluit het, en nie regs of links afwyk van al die paaie wat die Here ons beveel het nie; en dat ons onsself moet bewaar van alle hoerery en onreinheid, [en alle hoerery en onreinheid uit ons midde moet verloën].
4 En as enige vrou of diensmeisie onder julle hoereer, verbrand haar met vuur en laat hulle nie met haar hoereer na hulle oë en na hulle hart nie; en laat hulle nie vir hulle vroue neem uit die dogters van Kanaän nie; want die nageslag van Kanaän sal uit die land uitgeroei word.
5 En hy het hulle vertel van die oordeel van die reuse en die oordeel van die Sodomiete, hoe hulle geoordeel is weens hul boosheid en gesterf het weens hul hoerery en onreinheid en onderlinge verdorwenheid deur hoerery.
6 En bewaak julle van alle hoerery en onreinheid en van alle besoedeling van sonde, sodat julle nie ons naam 'n vloek maak en julle hele lewe 'n bespotting maak en al julle seuns deur die swaard vernietig word, en julle vervloek word soos Sodom , En julle hele oorblyfsel soos die seuns van Gomorra.
7 Ek smeek julle, my seuns, moet die God van die hemel liefhê, en hou julle aan al sy gebooie. En wandel nie agter hulle drekgode en agter hulle onreinhede aan nie,
8 En maak nie vir julle gegote of gesnede gode nie; Want hulle is nietigheid, en daar is geen gees in hulle nie; Want hulle is werk van (mense) hande, en almal wat op hulle vertrou, vertrou op niks.
9 Dien hulle nie en aanbid hulle nie, maar dien die Allerhoogste God en aanbid Hom gedurigdeur; en hoop altyd op sy aangesig, en werk opregtheid en geregtigheid voor Hom, sodat Hy behae in julle kan hê en aan julle sy barmhartigheid kan bewys, En laat reën op julle môre en aand, en seën al julle werke wat julle op die aarde gedoen het, en seën jou brood en jou water, en seën die vrug van jou skoot en die vrugte van jou land en die beeste van jou vee en die troppe van jou kleinvee.
10 En julle sal tot 'n seën op die aarde wees, en al die nasies van die aarde sal na julle begeer, en julle seuns seën in my Naam, dat hulle geseën kan word net soos Ek.
11 En hy het aan Ismael en sy seuns en aan die seuns van Ketura geskenke gegee en hulle van sy seun Isak af weggestuur, en hy het alles aan sy seun Isak gegee.
12 En Ismael en sy seuns en die seuns van Ketura en hulle seuns het saamgetrek en van Paran af tot by die ingang van Babel gewoon in die hele land wat na die ooste lê, teenoor die woestyn.
13 En hulle het met mekaar gemeng, en hulle naam is Arabiere en Ismaeliete genoem.

HOOFSTUK 21

1 En in die sesde jaar van die sewende week van hierdie jubeljaar het Abraham sy seun Isak geroep, en [2057 (2050?) AM] het hom bevel gegee en gesê: Ek het oud geword en weet nie die dag van my dood nie, en ek is vol van my dae.
2 En kyk, ek is honderd vyf en sewentig jaar oud, en deur al die dae van my lewe het ek aan die Here gedink, en met my hele hart gesoek om Sy wil te doen, en om opreg te wandel in al Sy weë.
3 My siel het afgode gehaat, en ek het die wat hulle gedien het, verag, en ek het my hart en gees gegee> om te sorg dat ek die wil doen van Hom wat my geskep het.
4 Want Hy is die lewende God, en Hy is heilig en getrou, en Hy is regverdig bo alles, en daar is by Hom geen aanneming van (mense) persone en geen aanneming van gawes nie; want God is regverdig en voltrek oordeel aan almal wat sy gebooie oortree en sy verbond verag.
5 En onderhou jy, my seun, sy gebooie en sy verordeninge en sy verordeninge, en wandel nie agter die gruwels en agter die gesnede beelde en na die gegote beelde aan nie.
6 En eet glad nie bloed van diere of beeste of van enige voël wat in die hemel vlieg nie.
7 En as jy 'n slagoffer slag as 'n welgevallige dankoffer, slag dit en giet die bloed daarvan op die altaar uit, en al die vet van die offeroffer op die altaar met fynmeel en die spysoffer met olie gemeng, met sy drankoffer - offer hulle almal saam op die brandofferaltaar; dit is 'n lieflike geur voor die Here.
8 En jy moet die vet van die lofoffer bring op die vuur wat op die altaar is, en die vet wat op die maag is, en al die vet aan die binnegoed en die twee niere en al die vet wat op is. hulle, en aan die lendene en die lewer moet jy verwyder, saam met die niere.
9 En offer dit alles as lieflike geur wat welgevallig is voor die aangesig van die Here, met sy spysoffer en met sy drankoffer, as lieflike geur, die brood van die offer aan die Here.
10 En eet sy vleis op dié dag en op die tweede dag, en laat die son op die tweede dag nie daarop ondergaan totdat dit geëet is nie, en laat vir die derde dag niks oorbly nie; want dit is onaangenaam [want dit is nie goedgekeur nie] en laat dit nie meer geëet word nie, en almal wat daarvan eet, sal sonde oor hulleself bring; want so het ek gevind dat dit geskryf is in die boeke van my voorvaders en in die woorde van Henog en in die woorde van Noag.
11 En op al jou spysoffers moet jy sout strooi, en laat die sout van die verbond nie ontbreek in al jou gawes voor die aangesig van die Here nie.
12 En met betrekking tot die hout van die offerandes, pasop dat jy nie (ander) hout vir die altaar bring nie,

benewens hierdie: sipres, baai, amandel, sipres, denne, sederhout, savyn, vye, olyf, mirre, lourier, aspalathus.
13 En van hierdie soorte hout lê op die altaar onder die offer, soos wat hulle voorkoms beproef is, en moenie daarop gesplete of donker hout lê nie, maar hard en skoon, sonder fout, 'n geluid en nuwe groei; en moenie ou hout daarop lê nie, want die geur daarvan is nie meer soos voorheen nie.
14 Behalwe hierdie soorte hout is daar geen ander wat jy (op die altaar) moet plaas nie, want die geur is versprei, en die reuk van sy geur gaan nie na die hemel op nie.
15 Onderhou hierdie gebod en doen dit, my seun, sodat jy opreg kan wees in al jou werke.
16 En wees te alle tye rein in jou liggaam, en was jou met water voordat jy nader kom om op die altaar te offer, en was jou hande en jou voete voordat jy nader aan die altaar kom; en as jy klaar geoffer het, was weer jou hande en jou voete.
17 En laat geen bloed aan jou of op jou klere verskyn nie; wees op jou hoede, my seun, teen bloed, wees baie op jou hoede; bedek dit met stof.
18 En moenie enige bloed eet nie, want dit is die siel; eet geen bloed wat ook al nie.
19 En neem geen geskenke vir die bloed van 'n mens nie, dat dit nie ongestraf en sonder oordeel vergiet word nie; want dit is die bloed wat vergiet word wat die aarde laat sondig, en die aarde kan nie gereinig word van die bloed van die mens nie, behalwe deur die bloed van hom wat dit vergiet het.
20 En neem geen geskenk of geskenk vir die bloed van 'n mens nie: bloed vir bloed, sodat jy welgevallig kan wees voor die aangesig van die Here, die Allerhoogste God; want Hy is die verdediging van die goeies, en dat jy van alle kwaad bewaar kan word en jou van elke soort dood kan verlos.
21 Ek sien, my seun, dat al die werke van die mensekinders sonde en boosheid is, en al hulle werke is onreinheid en 'n gruwel en besoedeling, en daar is geen geregtigheid by hulle nie.
22 Pasop dat jy nie in hulle weë wandel en hulle paaie betree en sonde tot die dood toe begaan voor die Allerhoogste God nie. Anders sal Hy sy aangesig vir jou verberg en jou teruggee in die hand van jou oortreding en jou uit die land uitroei, en ook jou nageslag onder die hemel uit, en jou naam en jou nageslag sal van die hele aarde vergaan.
23 Keer af van al hulle werke en al hulle onreinheid, en onderhou die verordening van die Allerhoogste God, en doen sy wil en wees opreg in alles.
24 En Hy sal jou seën in al jou werke en uit jou 'n plant van geregtigheid verwek deur die hele aarde, deur al die geslagte van die aarde, en my Naam en jou Naam sal vir ewig onder die hemel nie vergeet word nie.
25 Gaan, my seun in vrede. Mag die Allerhoogste God, my God en jou God, jou versterk om sy wil te doen, en mag Hy jou hele nageslag en die oorblyfsel van jou nageslag seën vir die geslagte tot in ewigheid, met alle regverdige seëninge, sodat jy 'n seën mag wees op die hele aarde.'
26 En hy het van hom uitgegaan met blydskap.

HOOFSTUK 22

1 En dit het gebeur in die eerste week in die vier-en-veertigste jubeljaar, in die tweede jaar, dit is die jaar waarin Abraham gesterf het, dat Isak en Ismael uit die put van die Eed gekom het om die fees van die weke te vier— dit wil sê die fees van die eerstelinge van die oes-tot Abraham, hulle vader, en Abraham was bly omdat sy twee seuns gekom het.
2 Want Isak het baie besittings in Berseba gehad, en Isak was gewoond om na sy besittings te gaan kyk en na sy vader terug te keer.
3 En in daardie dae het Ismael sy vader besoek, en hulle het altwee bymekaargekom, en Isak het 'n offer as brandoffer gebring en dit gebring op die altaar van sy vader wat hy in Hebron gemaak het.
4 En hy het 'n dankoffer gebring en 'n fees van vreugde berei voor sy broer Ismael; en Rebekka het van die nuwe graan nuwe koeke gemaak en dit aan Jakob, haar seun, gegee om dit van die eerste af na sy vader Abraham te neem. vrugte van die land, sodat hy kon eet en die Skepper van alle dinge kan seën voordat hy gesterf het.
5 En Isak het ook deur die hand van Jakob aan Abraham 'n dankoffer gestuur, dat hy kon eet en drink.
6 En hy het geëet en gedrink en die Allerhoogste God geseën, wat die hemel en die aarde geskape het, wat al die vet van die aarde gemaak en dit aan die mensekinders gegee het, dat hulle kan eet en drink en hulle Skepper.
7 En nou dank ek U, my God, omdat U my hierdie dag laat sien het; kyk, ek is honderd drie en vyftien jaar, 'n ou man en vol van dae, en al my dae was tot my vrede.
8 Die swaard van die teëstander het my nie oorwin in alles wat U my en my kinders gegee het al die dae van my lewe tot vandag toe nie.
9 My God, mag u goedertierenheid en u vrede wees oor u kneg en oor die nageslag van sy seuns, dat hulle vir U 'n uitverkore nasie en 'n erfdeel mag wees onder al die nasies van die aarde van nou af tot al die dae van die geslagte van die aarde, tot in alle ewigheid.'
10 En hy het Jakob geroep en gesê: My seun Jakob, mag die God van almal jou seën en jou versterk om geregtigheid te doen en sy wil voor sy aangesig, en mag Hy jou en jou nageslag uitkies dat julle 'n volk vir sy erfdeel kan word altyd volgens Sy wil.
11 En jy, my seun, Jakob, kom nader en soen my. En hy het nader gekom en hom gesoen en gesê: Geseënd is my seun Jakob en al die seuns van God, die Allerhoogste, tot in alle ewigheid. Mag God jou 'n saad van geregtigheid gee; En sommige van jou seuns mag Hy heilig in die midde van die hele aarde; Mag nasies jou dien, en al die nasies buig voor jou nageslag.
12 Wees sterk voor die mense, en oefen gesag uit oor die hele nageslag van Set. Dan sal jou weë en die weë van jou seuns geregverdig word, sodat hulle 'n heilige nasie sal word.
13 Mag die Allerhoogste God jou al die seëninge gee waarmee Hy my geseën het, en waarmee Hy Noag en Adam geseën het; Mag hulle rus op die heilige hoof van u nageslag van geslag tot geslag tot in ewigheid.
14 En mag Hy jou reinig van alle ongeregtigheid en onreinheid, sodat al die oortredinge jou vergewe kan word;

wat jy onwetend gepleeg het. En mag Hy jou versterk en jou seën. En mag jy die hele aarde beërwe,
15 En mag Hy sy verbond met jou hernu. sodat jy vir Hom 'n nasie kan wees as sy erfdeel vir al die eeue, en dat Hy vir jou en jou nageslag 'n God kan wees in waarheid en geregtigheid in al die dae van die aarde.
16 En jy, my seun Jakob, dink aan my woorde, en onderhou die gebooie van jou vader Abraham: Skei jou af van die nasies, en eet nie saam met hulle nie; Want hulle werke is onrein, en al hulle weë is 'n besoedeling en 'n gruwel en onreinheid.
17 Hulle offer hulle offers aan die dooies, en hulle aanbid bose geeste, en hulle eet oor die grafte, en al hulle werke is nietigheid en niks.
18 Hulle het geen hart om te verstaan nie, en hulle oë sien nie wat hulle werke is nie, en hoe hulle dwaal deur vir 'n stuk hout te sê: U is my God, en vir 'n klip: U is my Here en U is my verlosser.' [En hulle het geen hart nie.]
19 En wat jou aangaan, my seun Jakob, mag die Allerhoogste God jou help, en die God van die hemel jou seën en jou verwyder van hulle onreinheid en van al hulle dwaling.
20 Pas op, my seun Jakob, om 'n vrou te neem uit enige nageslag van die dogters van Kanaän; Want al sy saad moet uit die aarde uitgeroei word.
21 Want as gevolg van die oortreding van Gam het Kanaän gedwaal, en al sy nageslag sal van die aarde af verdelg word en al die oorblyfsels daarvan, en niemand wat uit hom opspring, sal op die oordeelsdag gered word nie.
22 En al die afgodedienaars en onheiliges
(a) Daar sal vir hulle geen hoop wees in die land van die lewendes nie;
(b) En daar sal geen gedagtenis aan hulle op die aarde wees nie;
(c) Want hulle sal in die doderyk neerdaal,
(d) En na die plek van veroordeling sal hulle gaan,
Soos die kinders van Sodom van die aarde weggeneem is,
So sal almal wat afgode aanbid, weggeneem word.
23 Wees nie bevrees nie, my seun Jakob, en wees nie verskrik nie, o seun van Abraham!
24 Hierdie huis het Ek vir My gebou om my Naam daarop op die aarde te plaas: dit is aan jou gegee en aan jou nageslag vir ewig, en dit sal die huis van Abraham genoem word; dit word aan jou en jou nageslag gegee vir ewig; want U sal my huis bou en my Naam bevestig voor God tot in ewigheid; u nageslag en u Naam sal bestaan in al die geslagte van die aarde.
25 En hy het opgehou om hom te beveel en hom te seën.
26 En die twee het saam op een bed gelê, en Jakob het geslaap in die boesem van Abraham, sy vader se vader, en hy het hom sewe maal gesoen, en sy geneentheid en sy hart was bly oor hom.
27 En hy het hom met sy hele hart geseën en gesê: Die Allerhoogste God, die God van almal en Skepper van almal, wat my uit Ur van die Chaldeërs uitgelei het om my hierdie land te gee om dit vir ewig te besit, en dat ek 'n heilige saad kan vestig, geseënd is die Allerhoogste tot in ewigheid.'
28 En hy het Jakob geseën en gesê: My seun, oor wie ek met my hele hart en my geneentheid bly is, mag u genade en u barmhartigheid altyddeur verhef word oor hom en oor sy nageslag.
29 En moenie hom verlaat nie, en maak hom nie tot niet van nou af tot in die dae van ewigheid nie, en mag u oë op hom en oor sy nageslag geopen word, dat U hom kan bewaar en hom kan seën, en hom as 'n nasie kan heilig vir u erfdeel;
30 En seën hom met al u seëninge van nou af tot al die dae van ewigheid, en hernu u verbond en u genade met hom en met sy nageslag volgens al u welbehae vir al die geslagte van die aarde.'

HOOFSTUK 23

1 En hy het twee vingers van Jakob op sy oë gesit, en hy het die God van die gode geseën, en hy het sy aangesig bedek en sy voete uitgestrek en die slaap van die ewigheid geslaap, en hy is by sy vaders versamel.
2 En ondanks dit alles het Jakob in sy boesem gelê en nie geweet dat Abraham, sy vader se vader, dood was nie.
3 En Jakob het uit sy slaap wakker geword, en daar was Abraham koud soos ys, en hy het gesê: Vader, vader; maar daar was niemand wat gespreek het nie, en hy het geweet dat hy dood was.
4 En hy het opgestaan van sy boesem en gehardloop en vir Rebekka, sy moeder, vertel; en Rebekka het in die nag na Isak gegaan en hom vertel; en hulle het saam gegaan, en Jakob saam met hulle, en 'n lamp was in sy hand, en toe hulle ingegaan het, het hulle Abraham gevind wat dood lê.
5 En Isak het op sy vader geval en geween en hom gesoen.
6 En die stemme is gehoor in die huis van Abraham, en sy seun Ismael het opgestaan en na sy vader Abraham gegaan en geween oor sy vader Abraham, hy en die hele huis van Abraham, en hulle het met groot geween geween.
7 En sy seuns Isak en Ismael het hom begrawe in die dubbele grot, naby sy vrou Sara, en hulle het veertig dae lank oor hom geween, al die manne van sy huis, en Isak en Ismael en al hulle seuns en al die seuns van Ketura op hulle plekke; en die dae van geween oor Abraham was verby.
8 En hy het drie jubeljare en vier weke van jare gelewe, honderd vyf en sewentig jaar, en hy het die dae van sy lewe voltooi, oud en vol dae.
9 Want die dae van die voorvaders, van hulle lewe, was negentien jubeljare; en ná die Vloed het hulle minder as negentien jubeljare begin groei, en in jubeljare afgeneem en gou oud geword en vol van hulle dae geword as gevolg van veelvuldige verdrukking en die boosheid van hulle weë, met die uitsondering van Abraham.
10 Want Abraham was volmaak in al sy werke by die Here, en welbehaaglik in geregtigheid al die dae van sy lewe; en kyk, hy het nie vier jubeljare in sy lewe voltooi toe hy oud geword het vanweë die goddeloosheid en vol van sy dae was nie.
11 En al die geslagte wat sal opstaan van hierdie tyd af tot op die dag van die groot oordeel, sal gou oud word, voordat hulle twee jubeljare voltooi het, en hulle kennis sal hulle verlaat weens hulle ouderdom Land al hulle kennis sal verdwyn].
12 En in daardie dae, as iemand 'n jubeljaar en 'n half jaar lewe, sal hulle van hom sê: Hy het lank gelewe, en die grootste deel van sy dae is pyn en droefheid en verdrukking, en daar is geen vrede nie. :
13 Want onheil volg op onheil, en wond op wond, en verdrukking op verdrukking, en slegte tyding op slegte

tyding, en siekte op siekte, en al die bose oordele soos hierdie, die een met die ander, siekte en omverwerping, en sneeu en ryp en ys, en koors, en kouekoors, en pyniging, en hongersnood, en dood, en swaard, en gevangenskap, en allerhande rampe en pyne.'
14 En hulle almal sal kom oor 'n bose geslag wat op die aarde oortree: hulle werke is onreinheid en hoerery en onreinheid en gruwels.
15 Dan sal hulle sê: Die dae van die voorvaders was baie, tot duisend jaar lank, en was goed; maar kyk, die dae van ons lewe, as iemand baie gelewe het, is drie tagtig jaar en tien, en as hy sterk is, vier tagtig jaar, en daardie bose, en daar is geen vrede in die dae van hierdie bose geslag .'
16 En in daardie geslag sal die seuns hulle vaders en hulle oudstes oortuig van sonde en ongeregtigheid, en van die woorde van hulle mond en die groot booshede wat hulle doen, en aangaande hulle verlating van die verbond wat die Here tussen hulle en Hom gesluit het, dat hulle moet al sy gebooie en sy verordeninge en al sy wette onderhou en doen, sonder om regs of links af te wyk.
17 Want almal het kwaad gedoen, en elke mond spreek ongeregtigheid en al hulle werke is 'n onreinheid en 'n gruwel, en al hulle weë is onreinheid, onreinheid en verderf.
18 Kyk, die aarde sal vernietig word vanweë al hulle werke, en daar sal geen saad van die wingerdstok en geen olie wees nie; want hulle werke is heeltemal ontrou, en hulle sal almal saam omkom, diere en vee en voëls en al die visse van die see, ter wille van die mensekinders.
19 En hulle sal met mekaar twis, die jonges met die oues en die oues met die jonges, die armes met die rykes, die geringes met die grotes en die bedelaar met die vors, ter wille van die wet en die verbond; want hulle het die gebod vergeet en verbond en feeste en maande en sabbatte en jubeldae en alle oordele.
20 En hulle sal staan met boë en swaarde en oorlog om hulle op die pad terug te keer; maar hulle sal nie terugkeer voordat baie bloed die een na die ander op die aarde vergiet is nie.
21 En die wat ontvlug het, sal nie terugkeer van hulle boosheid na die weg van geregtigheid nie, maar hulle sal hulle almal verhef tot bedrog en rykdom, sodat hulle elkeen alles kan neem wat sy naaste s'n is, en hulle sal die groot naam noem, maar nie in waarheid en nie in geregtigheid nie, en hulle sal die Allerheiligste verontreinig met hulle onreinheid en die verderf van hulle onreinheid.
22 En 'n groot straf sal die dade van hierdie geslag van die Here tref, en Hy sal hulle oorgee aan die swaard en aan die oordeel en aan die ballingskap, en om geplunder en verslind te word.
23 En Hy sal die sondaars van die heidene teen hulle opwek, wat geen barmhartigheid of medelye het nie, en wat die persoon van niemand sal respekteer nie, nie oud of jonk of enigiemand nie, want hulle is slegter en sterker om kwaad te doen as al die mensekinders. En hulle sal geweld gebruik teen Israel en oortreding teen Jakob, en baie bloed sal op die aarde vergiet word, en daar sal niemand wees om in te samel en niemand om te begrawe nie.
24 In dié dae sal hulle hardop roep en roep en bid dat hulle verlos mag word uit die hand van die sondaars, die heidene; Maar niemand sal gered word nie.
25 En die hoofde van die kinders sal wit wees met grys hare, en 'n kind van drie weke sal oud lyk soos 'n man van honderd jaar, en hulle gestalte sal vernietig word deur verdrukking en verdrukking.
26 En in daardie dae sal die kinders begin om die wette te bestudeer en die gebooie te soek en terug te keer na die pad van geregtigheid.
27 En die dae sal begin om baie te word en toe te neem onder daardie kinders van mense totdat hulle dae nader aan duisend jaar. En tot 'n groter aantal jare as (voorheen) was die getal van die dae.
28 En daar sal geen ou man wees nie en ook nie een wat met sy dae versadig is nie, want almal sal kinders en jeugdiges wees.
29 En al hulle dae sal hulle volbring en in vrede en in vreugde lewe, en daar sal geen Satan of enige bose verderwer wees nie; Want al hulle dae sal dae van seën en genesing wees.
30 En in dié tyd sal die Here sy dienaars genees, en hulle sal opstaan en groot vrede sien en hulle teëstanders verdryf. En die regverdiges sal dit sien en dankbaar wees, en hulle sal bly wees vir ewig en altyd, en sal al hulle oordele en al hulle vloeke oor hulle vyande sien.
31 En hulle gebeente sal op die aarde rus, en hulle geeste sal baie bly wees, en hulle sal weet dat dit die Here is wat oordeel voltrek en barmhartigheid bewys aan honderde en duisende en aan almal wat Hom liefhet
32 En jy, Moses, skryf hierdie woorde op; want so is hulle geskrywe, en hulle opgeteken op die hemelse tafels tot 'n getuienis vir die geslagte tot in ewigheid.

HOOFSTUK 24

1 En dit het gebeur ná die dood van Abraham, dat die Here sy seun Isak geseën het, en hy het uit Hebron opgestaan en gegaan en gaan woon by die Put van die Gesig in die eerste jaar van die derde week [2073 AM] van hierdie jubeljaar , sewe jaar.
2 En in die eerste jaar van die vierde week het 'n hongersnood in die land begin, [2080 AM] behalwe die eerste hongersnood wat in die dae van Abraham was.
3 En Jakob het lensies saai gemaak, en Esau het honger van die veld af gekom. En hy sê vir Jakob, sy broer: Gee my van hierdie rooi pot. En Jakob sê vir hom: Verkoop aan my jou eersgeboortereg, en ek sal vir jou brood gee en ook van hierdie lensie.
4 En Esau het in sy hart gesê: Ek sal sterwe; tot watter voordeel is hierdie eersgeboortereg vir my?
5 En hy het vir Jakob gesê: Ek gee dit vir jou. En Jakob het gesê: Sweer vir my vandag, en hy het vir hom gesweer.
6 En Jakob het aan sy broer Esau brood en brood gegee, en hy het geëet totdat hy versadig was, en Esau het sy eersgeboortereg verag; daarom is Esau se naam Edom genoem vanweë die rooi brood wat Jakob vir sy eersgeboortereg gegee het.
7 En Jakob het die oudste geword, en Esau is van sy waardigheid afgebring.
8 En die hongersnood was oor die land, en Isak het in die tweede jaar van hierdie week vertrek om na Egipte af te gaan en na die koning van die Filistyne gegaan na Gerar, na Abiméleg.
9 En die Here het aan hom verskyn en vir hom gesê: Moenie na Egipte aftrek nie; woon in die land waarvan Ek

jou sal vertel, en vertoef as vreemdeling in hierdie land, en Ek sal by jou wees en jou seën.
10 Want aan jou en jou nageslag sal Ek hierdie hele land gee, en Ek sal my eed bevestig wat Ek aan jou vader Abraham gesweer het, en Ek sal jou nageslag vermeerder soos die sterre van die hemel en aan jou nageslag hierdie hele land gee .
11 En in jou nageslag sal al die nasies van die aarde geseën word, omdat jou vader na my stem geluister het en my ordening en my gebooie en my wette en my verordeninge en my verbond onderhou het; en luister nou na My stem en woon in hierdie land.'
12 En hy het drie weke van jare in Gelar gewoon.
13 En Abimeleg het aangaande hom bevel gegee, [2080-2101 AM] en oor alles wat syne was, en gesê: Elkeen wat hom aanraak of iets wat syne is, moet sekerlik sterwe.
14 En Isak het sterk geword onder die Filistyne, en hy het baie besittings gekry, beeste en skape en kamele en esels en 'n groot huisgesin.
15 En hy het in die land van die Filistyne gesaai en honderdvoudig ingebring, en Isak het uitermate groot geword, en die Filistyne het hom beny.
16 En al die putte wat die dienaars van Abraham gedurende die lewe van Abraham gegrawe het, die Filistyne het dit ná die dood van Abraham toegesluit en dit met grond gevul.
17 En Abimeleg het vir Isak gesê: Gaan van ons af, want jy is baie magtiger as ons, en Isak het daarvandaan in die eerste jaar van die sewende week vertrek en as vreemdeling in die valleie van Gerar vertoef.
18 En hulle het weer die waterputte gegrawe wat die dienaars van Abraham, sy vader, gegrawe het, en wat die Filistyne gesluit het ná die dood van sy vader Abraham, en hy het hulle name genoem soos sy vader Abraham hulle genoem het.
19 En die dienaars van Isak het 'n put in die dal gegrawe en lewende water gevind, en die herders van Gerar het met die herders van Isak getwis en gesê: Die water is ons s'n; en Isak het die naam van die put 'Perversiteit' genoem, omdat hulle met ons verkeerd was.
20 En hulle het 'n tweede put gegrawe, en hulle het ook daarvoor gestry, en hy het dit Vyandskap genoem. En hy het daarvandaan opgestaan en 'n ander put gegrawe, en daarom het hulle nie gestry nie, en hy het dit 'Kamer' genoem, en Isak het gesê: Nou het die Here vir ons plek gemaak, en ons het vermeerder in die land .'
21 En hy het daarvandaan opgegaan na die Put van die Eed in die eerste jaar van die eerste week in die vier-en-veertigste jubeljaar.
22 En die Here het daardie nag aan hom verskyn, op die nuwemaan van die eerste maand, en vir hom gesê: Ek is die God van jou vader Abraham; Wees nie bevrees nie, want Ek is met jou en sal jou seën en jou nageslag sekerlik vermeerder soos die sand van die aarde ter wille van Abraham, my kneg.
23 En hy het daar 'n altaar gebou wat sy vader Abraham eers gebou het, en hy het die Naam van die Here aangeroep en aan die God van sy vader Abraham geoffer.
24 En hulle het 'n put gegrawe en lewende water gevind.
25 En die dienaars van Isak het 'n ander put gegrawe en geen water gekry nie, en hulle het gegaan en Isak meegedeel dat hulle nie water gekry het nie, en Isak het gesê: Ek het vandag vir die Filistyne gesweer en hierdie saak is aan ons bekend gemaak. '
26 En hy het die naam van daardie plek die Put van die Eed genoem; want daar het hy aan Abimeleg en Ahussat, sy vriend, en Pikol, die prefek of sy leër, gesweer.
27 En Isak het daardie dag geweet dat hy onder dwang aan hulle gesweer het om vrede met hulle te maak.
28 En Isak het daardie dag die Filistyne vervloek en gesê: Vervloek is die Filistyne tot die dag van toorn en grimmigheid uit die midde van al die nasies; mag God hulle 'n bespotting en 'n vloek en 'n voorwerp van toorn en verontwaardiging maak in die hande van die sondaars, die heidene en in die hande van die Kittim.
29 En elkeen wat die swaard van die vyand en die Kitts ontvlug, mag die regverdige nasie in die oordeel onder die hemel uitroei; want hulle sal die vyande en vyande van my kinders wees in hulle geslagte op die aarde.
30 En geen oorblyfsel sal vir hulle oorbly nie, ook nie een wat gered sal word op die dag van die grimmigheid van oordeel nie; Want vernietiging en uitroeiing en verdrywing van die aarde af is die hele saad van die Filistyne (voorbehou), En daar sal vir hierdie Kaftorim geen naam of 'n saad meer op die aarde oorbly nie.
31 Want al sou hy opklim na die hemel, daarvandaan sal hy neergewerp word, en al maak hy homself sterk op die aarde, daarvandaan sal hy weggesleep word, en al verberg hy hom onder die nasies, selfs daarvandaan sal hy uitgeroei word; En al sou hy in die doderyk neerdaal, ook daar sal sy oordeel groot wees, en ook daar sal hy geen vrede hê nie.
32 En as hy in ballingskap gaan, sal hulle hom op die pad deur die hande van die wat sy lewe soek, doodmaak, en geen naam of nageslag sal vir hom oorgelaat word op die hele aarde nie; Want na die ewige kwaadwilligheid sal Hy weggaan.'
33 En so is dit aangaande hom geskrywe en gegraveer op die hemelse tafels, om aan hom te doen op die oordeelsdag, sodat hy uit die aarde uitgeroei kan word.

HOOFSTUK 25

1 En in die tweede jaar van hierdie week in hierdie jubeljaar het Rebekka haar seun Jakob geroep en met hom gespreek en gesê: My seun, neem nie vir jou 'n vrou uit die dogters van Kanaän soos Esau, jou broer, wat vir hom twee vroue geneem het van die dogters van Kanaän, en hulle het my siel verbitter met al hulle onrein werke; want al hulle werke is hoerery en begeerlikheid, en daar is geen geregtigheid by hulle nie, want (hulle werke) is boos.
2 En ek, my seun, het jou uitermate lief, en my hart en my geneentheid seën jou elke uur van die dag en waak van die nag.
3 En nou, my seun, luister na my stem en doen die wil van jou moeder, en neem nie vir jou 'n vrou uit die dogters van hierdie land nie, maar net uit die huis van my vader en van my vader se familie. Jy moet vir jou 'n vrou neem uit die huis van my vader, en die Allerhoogste God sal jou seën, en jou kinders sal 'n regverdige geslag en 'n heilige saad wees.'
4 En Jakob het toe met Rebekka, sy moeder, gespreek en vir haar gesê: Kyk, moeder, ek is nege weke oud, en ek ken nie en het ook geen vrou aangeraak nie, en ek het my aan

niemand verloof nie, ook nie dink daaraan om vir my 'n vrou te neem uit die dogters van Kanaän.
5 Want ek onthou, moeder, die woorde van Abraham, ons vader, want hy het my beveel om nie 'n vrou uit die dogters van Kanaän te neem nie, maar om vir my 'n vrou te neem uit die nageslag van my vader se huis en uit my familie.
6 Ek het vantevore gehoor dat daar vir Laban, jou broer, dogters gebore is, en ek het my hart daarop gerig om 'n vrou uit hulle midde te neem.
7 En om hierdie rede het ek my in my gees gewaak om te sondig of verdorwe te word in al my weë gedurende al die dae van my lewe; want met betrekking tot begeerlikheid en hoerery het Abraham, my vader, my baie bevele gegee.
8 En ten spyte van alles wat hy my beveel het, het my broer hierdie twee en twintig jaar met my getwis en gereeld met my gepraat en gesê: My broer, neem vir my 'n suster van my twee vroue vir vrou. maar ek weier om te doen soos hy gedoen het.
9 Ek sweer voor jou, moeder, dat ek al die dae van my lewe nie vir my 'n vrou sal neem uit die dogters van die nageslag van Kanaän nie, en ek sal nie goddeloos optree soos my broer gedoen het nie.
10 Moenie vrees nie, moeder; wees verseker dat ek u wil sal doen en in opregtheid sal wandel en my weë nie vir altyd verderf nie.
11 Daarop het sy haar aangesig na die hemel opgehef en die vingers van haar hande uitgesteek en haar mond oopgemaak en die Allerhoogste God, wat die hemel en die aarde geskep het, geseën, en sy het Hom gedank en geprys.
12 En sy het gesê: Geloofd sy die Here God, en mag sy heilige Naam vir ewig en altyd geseën word, wat vir my Jakob gegee het as 'n rein seun en 'n heilige saad; want Hy is aan U, en aan U sal sy nageslag altyddeur wees en deur al die geslagte tot in ewigheid.
13 Loof hom, Here, en plaas in my mond die seën van geregtigheid, dat ek hom kan seën.
14 En in daardie uur, toe die gees van geregtigheid in haar mond neerdaal, het sy albei haar hande op die kop van Jakob gelê en gesê:
15 Geseënd is U, Here van geregtigheid en God van die eeue, en mag Hy U seën van geslag tot geslag. Mag Hy jou, my Seun, die pad van geregtigheid gee, en geregtigheid aan jou nageslag openbaar.
16 En mag Hy jou seuns baie maak gedurende jou lewe, en mag hulle opstaan volgens die getal maande van die jaar. En mag hulle seuns baie en groot word anderkant die sterre van die hemel, en hulle getalle meer wees as die sand van die see.
17 En mag Hy hulle hierdie pragtige land gee—soos Hy gesê het Hy dit altyd aan Abraham en aan sy nageslag ná hom sal gee—en mag hulle dit vir ewig as ’n besitting hou.
18 En mag ek vir jou, my seun, geseënde kinders sien (gebore) gedurende my lewe, en 'n geseënde en heilige saad mag jou hele saad wees.
19 En soos jy jou moeder se gees verkwik het gedurende haar lewe, seën die moederskoot van haar wat jou gebaar het jou so, [My geneentheid] en my borste seën jou en my mond en my tong loof jou baie.
20 Vermeerder en versprei oor die aarde, en mag jou nageslag vir ewig volmaak wees in die vreugde van hemel en aarde; En mag jou nageslag bly wees, en mag dit vrede hê op die groot dag van vrede.
21 En mag jou Naam en jou nageslag tot in alle ewigheid bestaan, en mag die Allerhoogste God hulle God wees, en mag die God van geregtigheid by hulle woon, en deur hulle sy heiligdom gebou word tot in alle ewigheid.
22 Geseënd is hy wat jou seën, en al die vlees wat jou vals vervloek, mag dit vervloek wees!
23 En sy het hom gesoen en vir hom gesê: "Mag die Here van die wêreld jou liefhê soos die hart van jou moeder en haar geneentheid in jou bly wees en jou seën." En sy het opgehou om te seën.

HOOFSTUK 26

1 En in die sewende jaar van hierdie week het Isak vir Esau, sy oudste Seun, geroep en vir hom gesê: Ek is oud, my seun, en kyk, my oë is dof deur te sien, en ek ken nie die dag van my dood.
2 En neem nou jou jagwapens jou pylkoker en jou boog, en gaan uit na die veld, en jag en vang my (wildsvleis), my seun, en maak vir my lekker vleis soos my siel liefhet, en bring dit vir my wat Ek mag eet, en my siel jou kan seën voordat ek sterf.'
3 Maar Rebekka het Isak hoor praat met Esau.
4 En Esau het vroeg uitgegaan veld toe om te jag en te vang en na sy vader terug te bring.
5 En Rebekka het Jakob, haar seun, geroep en vir hom gesê: Kyk, ek het Isak, jou vader, hoor praat met jou broer Esau, en sê: Jaag vir my en maak vir my lekker vleis en bring dit na ek dit
6 Ek mag eet en jou seën voor die aangesig van die Here voordat ek sterf." En nou, my seun, luister na my stem in wat ek jou beveel: Gaan na jou kleinvee en haal vir my twee goeie bokkies, en ek sal hulle maak geurige vleis vir jou vader soos hy liefhet, en jy moet dit vir jou vader bring, dat hy kan eet en jou seën voor die aangesig van die Here voordat hy sterwe, en dat jy geseën kan word.'
7 En Jakob het vir sy moeder Rebekka gesê: Moeder, ek sal niks terughou wat my vader wil eet en wat hom behaag nie; net ek is bang, my moeder, dat hy my stem sal herken en my wil aanraak.
8 En jy weet dat ek glad is, en Esau, my broer, is harig, en ek sal voor sy oë verskyn as 'n kwaaddoener, en sal 'n daad doen wat hy my nie beveel het nie, en hy sal op my toornig wees, en Ek sal 'n vloek oor myself bring en nie 'n seën nie.'
9 En Rebekka, sy moeder, het vir hom gesê: Op my kom jou vloek, my seun, luister net na my stem.
10 En Jakob het na die stem van Rebekka, sy moeder, geluister en gegaan en twee goeie en vet bokramme gaan haal en dit na sy moeder gebring, en sy moeder het vir hulle 'n lekker vleis gemaak soos hy liefgehad het.
11 En Rebekka het die mooi reën van Esau, haar oudste seun, wat by haar in die huis was, geneem en Jakob, haar jongste seun, met hulle beklee, en sy het die velle van die bokkies op sy hande en op die ontblote dele van sy nek.
12 En sy het die vleis en die brood wat sy voorberei het, in die hand van haar seun Jakob gegee.
13 En Jakob het by sy vader ingegaan en gesê: Ek is jou seun; ek het gedoen soos jy my beveel het: staan op en sit en eet van wat ek gevang het, vader, dat jou siel my kan seën.

14 En Isak sê vir sy seun: Hoe het jy so gou gekry, my seun?
15 En Jakob het gesê: Omdat die Here jou God my laat vind het.
16 En Isak sê vir hom: Kom nader, dat ek jou kan voel, my seun, of jy my seun Esau is of nie.
17 En Jakob het nader gegaan na Isak, sy vader, en hy het hom gevoel en gesê: Die stem is Jakob se stem, maar die hande is die hande van Esau.
18 en hy het hom nie onderskei nie, want dit was 'n bedeling uit die hemel om sy waarnemingskrag te verwyder en Isak het dit nie onderskei nie, want sy hande was harig soos dié van sy broer Esau, sodat hy hom geseën het.
19 En hy sê: Is jy my seun Esau? ' en hy het gesê: 'Ek is jou seun'; en hy het gesê: 'Bring na my toe, dat ek kan eet van wat jy gevang het, my seun, dat my siel jou kan seën.'
20 En hy het na hom gebring, en hy het geëet, en hy het vir hom wyn gebring en hy het gedrink.
21 En Isak, sy vader, het vir hom gesê: Kom nader en soen my, my seun.
22 En hy het nader gekom en hom gesoen. En hy het die reuk van sy klere geruik, en hy het hom geseën en gesê: Kyk, die reuk van my seun is soos die reuk van 'n veld wat die Here geseën het.
23 En mag die Here jou gee van die dou van die hemel en van die dou van die aarde en oorvloed van koring en olie: laat nasies jou dien en volke voor jou neerbuig.
24 Wees heer oor jou broers, en laat die seuns van jou moeder voor jou neerbuig; En mag al die seëninge waarmee die Here my geseën en Abraham, my vader, geseën het; Word aan jou en jou nageslag vir ewig meegedeel: Vervloek is hy wat jou vervloek, en geseënd is hy wat jou seën!
25 En dit het gebeur sodra Isak klaar was met die seën van sy seun Jakob, en Jakob uitgegaan het van sy vader Isak, het hy hom weggesteek en Esau, sy broer, het ingekom van sy jag af.
26 En hy het ook lekker vleis gemaak en dit na sy vader gebring en aan sy vader gesê: Laat my vader opstaan en van my wildsvleis eet, dat jou siel my kan seën.
27 En Isak, sy vader, het vir hom gesê: Wie is jy? En hy sê vir hom: Ek is jou eersgeborene, jou seun Esau; Ek het gedoen soos jy my beveel het.
28 En Isak was baie verbaas en sê: Wie is dit wat gejag en gevang en na my toe gebring het, en ek het van alles geëet voordat jy gekom het, en hom geseën; (en) hy sal geseën word , en al sy nageslag vir ewig.
29 En dit het gebeur toe Esau die woorde van sy vader Isak hoor, het hy met 'n uitermate groot en bitter geskreeu uitgeroep en aan sy vader gesê: Seën my, ek ook, vader!
30 En hy sê vir hom: Jou broer het met bedrog gekom en jou seën weggeneem. En hy het gesê: Nou weet ek waarom sy naam Jakob genoem word; kyk, hy het my al twee keer verdring: hy het my eersgeboortereg weggeneem, en nou het hy my seën weggeneem.
31 En hy sê: Het jy nie vir my 'n seën behou nie, vader? en Isak antwoord en sê vir Esau: Kyk, Ek het hom jou heer gemaak, en al sy broers het Ek aan hom as diensknegte gegee, en met oorvloed koring en wyn en olie het Ek hom versterk; en wat moet ek nou doen vir jou, my seun?'
32 En Esau het vir Isak, sy vader, gesê: Het jy maar een seën, o vader? Seën my, (selfs) my ook, vader: '
33 En Esau het sy stem verhef en geween. En Isak antwoord en sê vir hom: Kyk, ver van die dou van die aarde sal jou woning wees, en ver van die dou van die hemel van bo af.
34 En deur jou swaard sal jy lewe, en jy sal jou broer dien. En as jy groot word en sy juk van jou nek af skud, sal jy 'n volkome sonde tot die dood toe begaan, en jou nageslag sal onder die hemel uitgeruk word.
35 En Esau het vir Jakob bly dreig oor die seën waarmee sy vader hom geseën het, en hy het in sy hart gesê: Mag die dae van rou oor my vader nou kom, dat ek my broer Jakob kan doodmaak.

HOOFSTUK 27

1 En die woorde van Esau, haar oudste seun, is aan Rebekka in 'n droom vertel, en Rebekka het gestuur en Jakob, haar jongste seun, geroep,
2 en vir hom gesê: Kyk, jou broer Esau sal op jou wraak neem om jou dood te maak.
3 Nou dan, my seun, luister na my stem, en staan op en vlug na Laban, my broer, na Haran, en bly 'n paar dae by hom totdat die toorn van jou broer verdwyn en hy sy toorn van jou wegneem en vergeet alles wat jy gedoen het; dan sal ek jou daarvandaan stuur en jou haal.'
4 Toe sê Jakob: Ek is nie bevrees nie; as hy my wil doodmaak, sal ek hom doodmaak.'
5 Maar sy sê vir hom: Laat my nie op een dag van albei my seuns beroof word nie.
6 Toe sê Jakob vir sy moeder Rebekka: Kyk, jy weet dat my vader oud geword het en nie sien nie, omdat sy oë dof is, en as ek hom verlaat, sal dit sleg wees in sy oë, want ek verlaat hom en gaan weg van jou af, en my vader sal toornig word en my vloek. Ek sal nie gaan nie; as hy my stuur, dan alleen sal ek gaan.'
7 En Rebekka het vir Jakob gesê: Ek sal ingaan en met hom spreek, en hy sal jou wegstuur.
8 En Rebekka het ingegaan en vir Isak gesê: Ek verafsku my lewe vanweë die twee dogters van Het wat Esau vir hom as vrouens geneem het; en as Jakob 'n vrou soos hierdie uit die dogters van die land neem, waarvoor sal ek dan nog lewe, want die dogters van Kanaän is sleg.
9 En Isak het Jakob geroep en hom geseën en hom vermaan en vir hom gesê: Moenie vir jou 'n vrou neem uit enige van die dogters van Kanaän nie;
10 Maak jou klaar en gaan na Mesopotamië, na die huis van Betuel, jou moeder se vader, en neem vir jou 'n vrou daarvandaan uit die dogters van Laban, jou moeder se broer.
11 En God, die Almagtige, seën jou en vermeerder en vermeerder jou, sodat jy 'n menigte van nasies kan word, en gee jou die seëninge van my vader Abraham, aan jou en aan jou nageslag ná jou, dat jy die land van jou vreemdelingskap en alles kan beërwe. die land wat God aan Abraham gegee het: gaan, my seun, in vrede.'
12 En Isak het Jakob weggestuur, en hy het na Mesopotamië gegaan, na Laban, die seun van Betuel, die Arameër, die broer van Rebekka, die moeder van Jakob.

13 En dit het gebeur nadat Jakob opgestaan het om na Mesopotamië te gaan, dat die gees van Rebekka bedroef was na haar seun, en sy het geween.
14 En Isak het vir Rebekka gesê: My suster, ween nie oor Jakob, my seun nie; want hy gaan in vrede, en in vrede sal hy terugkeer.
15 Die Allerhoogste God sal hom van alle onheil bewaar en met hom wees; want Hy sal hom nie verlaat al sy dae nie;
16 Want ek weet dat sy weë in alles voorspoedig sal wees waar hy ook al gaan, totdat hy in vrede na ons terugkeer, en ons hom in vrede sien.
17 Wees nie bevrees ter wille van hom nie, my suster, want hy is op die reguit pad en hy is 'n volmaakte man; en hy is getrou en sal nie verlore gaan nie. Moenie huil nie.'
18 En Isak het Rebekka getroos ter wille van haar seun Jakob en hom geseën.
19 En Jakob het van die put van die eed af gegaan om na Haran te gaan in die eerste jaar van die tweede week in die vier-en-veertigste jubeljaar, en hy het by Lus gekom op die berge, dit is Bet-el, op die nuwemaan van die eerste maand van hierdie week, [2115 AM] en hy het teen die aand by die plek gekom en daardie nag van die pad weste van die pad af gedraai; en hy het daar geslaap; want die son het ondergegaan.
20 En hy het een van die klippe van daardie plek geneem en dit by sy hoof onder die boom neergesit, en hy het alleen gereis en geslaap.
21 En hy het daardie nag gedroom, en daar was 'n leer wat op die aarde staan, en die top daarvan het tot aan die hemel reik, en kyk, die engele van die Here het opgeklim en daarop neergedaal; en kyk, die Here het daarop gestaan.
22 En hy het met Jakob gespreek en gesê: Ek is die Here, die God van Abraham, jou vader en die God van Isak; die land waarin jy slaap, aan jou sal Ek dit gee en aan jou nageslag ná jou.
23 En jou nageslag sal wees soos die stof van die aarde, en jy sal vermeerder na die weste en na die ooste, na die noorde en die suide, en in jou en in jou nageslag sal al die geslagte van die nasies geseën word.
24 En kyk, Ek sal met jou wees en jou bewaar waar jy ook al gaan, en Ek sal jou in vrede na hierdie land terugbring; want ek sal jou nie verlaat voordat ek alles doen wat ek jou gesê het nie.'
25 En Jakob het uit sy slaap wakker geword en gesê: Waarlik, hierdie plek is die huis van die HERE, en ek het dit nie geweet nie. En hy het bang geword en gesê: Verskriklik is hierdie plek wat niemand anders is as die huis van God nie, en dit is die poort van die hemel.
26 En Jakob het die môre vroeg opgestaan en die klip wat hy onder sy hoof gesit het, geneem en dit opgerig as 'n pilaar vir 'n teken, en hy het olie bo-op dit gegooi. En hy het daardie plek Bet-el genoem; maar die naam van die plek was eers Luz.
27 En Jakob het 'n gelofte aan die Here gedoen en gesê: As die Here met my wil wees en my sal bewaar op hierdie weg wat ek gaan, en vir my brood gee om te eet en klere om aan te trek, sodat ek terugkom na my vader se huis in vrede, dan sal die HERE vir my 'n God wees, en hierdie steen wat ek as 'n gedenksteen op hierdie plek opgerig het, sal die huis van die HERE wees en van alles wat U my gee, Ek sal die tiende aan U gee, my God.'

HOOFSTUK 28

1 En hy het op sy reis gegaan en in die land van die ooste gekom, by Laban, die broer van Rebekka, en hy was by hom en het hom een week vir sy dogter Ragel gedien.
2 En in die eerste jaar van die derde week [2122 AM] sê hy vir hom: Gee my my vrou vir wie ek jou sewe jaar gedien het. en Laban het vir Jakob gesê: Ek sal jou jou vrou gee.
3 En Laban het 'n maaltyd berei en sy oudste dogter Lea geneem en aan Jakob as vrou gegee en aan haar sy slavin Silpa as slavin gegee; en Jakob het dit nie geweet nie, want hy het gedink dat sy Ragel was.
4 En hy het by haar ingegaan, en kyk, dit was Lea; en Jakob het kwaad geword vir Laban en vir hom gesê: Waarom het jy so met my gedoen? Het ek jou nie vir Ragel gedien en nie vir Lea nie? Waarom het jy my onreg aangedoen?
5 Neem jou dogter, en ek sal gaan; want U het my kwaad aangedoen.' Want Jakob het Ragel meer liefgehad as Lea; want Lea se oë was swak, maar haar gedaante was baie mooi; maar Ragel het pragtige oë en 'n pragtige en baie aantreklike gedaante gehad.
6 En Laban het vir Jakob gesê: So word dit nie in ons land gedoen om die jongste voor die oudste te gee nie. En dit is nie reg om dit te doen nie; want so is dit ingestel en geskrywe op die hemelse tafels, dat niemand sy jongste dogter voor die oudste mag gee nie; maar die oudste, een gee eerste en ná haar die jongste; en die man wat dit doen, hulle het skuld teen hom neergelê in die hemel, en niemand is regverdig wat dit doen nie, want hierdie daad is sleg voor die aangesig van die Here.
7 En bevel aan die kinders van Israel dat hulle hierdie ding nie moet doen nie; laat hulle die jongste nie neem of gee voordat hulle die oudste gegee het nie, want dit is baie goddeloos.
8 En Laban het vir Jakob gesê: Laat die sewe dae van die fees van hierdie een verbygaan, en ek sal jou Ragel gee, dat jy my nog sewe jaar kan dien, dat jy my skape kan wei soos in die vorige week .'
9 En op die dag toe die sewe dae van die fees van Lea verby was, het Laban Ragel aan Jakob gegee, dat hy hom nog sewe jaar kon dien; en hy het aan Ragel Bilha, die suster van Silpa, as slavin gegee.
10 En hy het nog sewe jaar vir Ragel gedien, want Lea is verniet aan hom gegee.
11 En die HERE het die moederskoot van Lea geopen, en sy het swanger geword en vir Jakob 'n seun gebaar, en hy het hom Ruben genoem, op die veertiende dag van die negende maand, in die eerste jaar van die derde week. [2122 AM]
12 Maar die moederskoot van Ragel was toe, want die Here het gesien dat Lea gehaat en Ragel liefgehad is.
13 En Jakob het weer by Lea ingegaan, en sy het swanger geword en vir Jakob 'n tweede seun gebaar, en hy het hom Simeon genoem, op die een-en-twintigste van die tiende maand en in die derde jaar van hierdie week. [2124 AM]
14 En Jakob het weer by Lea ingegaan, en sy het swanger geword en vir hom 'n derde seun gebaar, en hy het hom Levi genoem, op die nuwemaan van die eerste maand in die sesde jaar van hierdie week. [2127 AM]
15 En Jakob het weer by haar ingegaan, en sy het swanger geword en vir hom 'n vierde seun gebaar, en hy het hom

Juda genoem, op die vyftiende van die derde maand, in die eerste jaar van die vierde week. [2129 AM]

16 En oor dit alles het Ragel Lea beny, want sy het nie gebaar nie, en sy het vir Jakob gesê: Gee vir my kinders; en Jakob sê: Het ek die vrugte van jou skoot van jou teruggehou? Het ek jou verlaat?'

17 En toe Ragel sien dat Lea vir Jakob vier seuns gebaar het, Ruben en Símeon en Levi en Juda, het sy vir hom gesê: Gaan in by Bilha, my slavin, en sy sal swanger word en vir my 'n seun baar. (En sy het haar slavin Bilha vir hom gegee.

18 En hy het by haar ingegaan, en sy het swanger geword en vir hom 'n seun gebaar, en hy het hom Dan genoem, op die negende van die sesde maand, in die sesde jaar van die derde week. [2127 AM]

19 En Jakob het weer 'n tweede keer by Bilha ingegaan, en sy het swanger geword en vir Jakob 'n ander seun gebaar; en Ragel het hom Naftali genoem, op die vyfde van die sewende maand, in die tweede jaar van die vierde week. [2130 vm.]

20 En toe Lea sien dat sy onvrugbaar geword het en nie gebaar het nie, was sy jaloers op Ragel, en sy het ook haar slavin Silpa aan Jakob as vrou gegee, en sy het swanger geword en 'n seun gebaar, en Lea het hom Gad genoem op die twaalfde van die agtste maand, in die derde jaar van die vierde week. [2131 AM]

21 En hy het weer by haar ingegaan, en sy het swanger geword en vir hom 'n tweede seun gebaar; en Lea het hom Aser genoem, op die tweede van die elfde maand, in die vyfde jaar van die vierde week. [2133 AM]

22 En Jakob het by Lea ingegaan, en sy het swanger geword en 'n seun gebaar, en sy het hom Issaskar genoem, op die vierde van die vyfde maand, in die vierde jaar van die vierde week, [2132 AM] en sy het hom gegee om 'n verpleegster.

23 En Jakob het weer by haar ingegaan, en sy het swanger geword en twee (kinders), 'n seun en 'n dogter, en sy het die seun Sabulon en die naam van die dogter Dina genoem, in die sewende van die sewende maand, in die sesde jaar van die vierde week. [2134 AM]

24 En die HERE was Ragel genadig en het haar skoot geopen, en sy het swanger geword en 'n seun gebaar, en sy het hom Josef genoem op die nuwemaan van die vierde maand, in die sesde jaar in hierdie vierde week. [2134 AM]

25 En in die dae toe Josef gebore is, het Jakob vir Laban gesê: Gee vir my my vroue en seuns, en laat my na my vader Isak gaan, en laat my vir my 'n huis maak; want ek het die jare voltooi waarin ek jou vir jou twee dogters gedien het, en ek sal na die huis van my vader gaan.

26 En Laban sê vir Jakob: Bly by my vir jou loon, en laat my kleinvee weer vir my wei, en neem jou loon.

27 En hulle het met mekaar ooreengekom dat hy hom as sy loon moes gee die van die lammers en bokkies wat swart en bont en wit gebore is, (dit) moes sy loon wees.

28 En al die skape het gevlekte en gespikkelde en swart, verskillende gemerkte, voortgebring, en hulle het lammers teruggebring soos hulleself, en almal wat gevlek was, was Jakob s'n en die wat nie was nie, was Laban s'n.

29 En Jakob se besittings het baie vermeerder, en hy het beeste en skape en esels en kamele en slawe en slavinne besit.

30 En Laban en sy seuns was jaloers op Jakob, en Laban het sy skape van hom teruggeneem, en hy het hom met bose opset waargeneem.

HOOFSTUK 29

1 En toe Ragel Josef gebaar het, het Laban gegaan om sy skape te skeer; want hulle was 'n reis van drie dae van hom af weg.

2 Toe Jakob sien dat Laban gaan om sy skape te skeer, het Jakob Lea en Ragel geroep en vriendelik met hulle gesê dat hulle saam met hom na die land Kanaän moes gaan.

3 Want hy het hulle vertel hoe hy alles in 'n droom gesien het, alles wat Hy met hom gesê het dat hy na sy vader se huis moes terugkeer, en hulle het gesê: Na elke plek waarheen jy gaan, sal ons saam met jou gaan.

4 En Jakob het die God van sy vader Isak en die God van Abraham, sy vader se vader, geseën, en hy het opgestaan en sy vroue en sy kinders bestyg en al sy besittings geneem en die rivier oorgesteek en in die land Gílead gekom en Jakob het sy voorneme vir Laban weggesteek en hom nie vertel nie.

5 En in die sewende jaar van die vierde week het Jakob (sy aangesig) na Gílead gedraai in die eerste maand, op die een-en-twintigste daarvan. [2135 AM] En Laban het hom agternagesit en Jakob ingehaal op die berg van Gílead in die derde maand, op die dertiende daarvan.

6 En die Here het hom nie toegelaat om Jakob skade aan te doen nie; want hy het in die nag aan hom verskyn in 'n droom. En Laban het met Jakob gespreek.

7 En op die vyftiende van daardie dae het Jakob vir Laban en vir almal wat saam met hom gekom het 'n feesmaal gehou, en Jakob het daardie dag vir Laban en Laban ook vir Jakob gesweer dat een van die twee nie die berg Gílead na die ander met onheil sou oorsteek nie. doel.

8 En hy het daar 'n hoop vir 'n getuie gemaak; daarom word die naam van daardie plek genoem: 'Die Hoop van Getuies', na hierdie hoop.

9 Maar voordat hulle die land Gílead die land van die Refaïete genoem het; want dit was die land van die Refaïete, en die Refaïete is gebore (daar), reuse wie se hoogte tien, nege, agt tot sewe el was.

10 En hulle woonplek was van die land van die kinders van Ammon af tot by die berg Hermon, en die setels van hulle koninkryk was Karnaim en Astarot en Edreï en Misur en Beon.

11 En die Here het hulle vernietig weens die boosheid van hulle werke; want hulle was baie kwaadaardig, en die Amoriete het in hulle plek gewoon, goddeloos en sondig, en daar is vandag geen volk wat al hulle sondes ten volle gedoen het nie, en hulle het geen lewensduur meer op die aarde nie.

12 En Jakob het Laban weggestuur, en hy het na Mesopotamië, die land van die Ooste, vertrek, en Jakob het na die land Gílead teruggekeer.

13 En hy het deur die Jabbok getrek in die negende maand, op die elfde daarvan. En op dié dag het sy broer Esau na hom gekom, en hy het hom met hom versoen en van hom af weggegaan na die land Seïr, maar Jakob het in tente gewoon.

14 En in die eerste jaar van die vyfde week in hierdie jubeljaar [2136 AM] het hy die Jordaan oorgesteek en

anderkant die Jordaan gaan woon, en hy het sy skape gewei van die see van die hoop af tot by Betsan en tot by Dotan en tot by die woud van Akrabbim.
15 En hy het na sy vader Isak gestuur van al sy besittings, klere en voedsel en vleis en drank en melk en botter en kaas en 'n paar dadels van die dal.
16 En aan sy moeder Rebekka ook vier maal per jaar, tussen die tye van die maande, tussen ploeg en oes, en tussen herfs en reën (seisoen) en tussen winter en lente, tot by die toring van Abraham.
17 Want Isak het teruggekeer van die put van die eed af en opgegaan na die toring van sy vader Abraham, en hy het daar gewoon sonder sy seun Esau.
18 Want in die dae toe Jakob na Mesopotamië gegaan het, het Esau vir hom 'n vrou geneem Mahalat, die dogter van Ismael, en hy het al die kuddes van sy vader en sy vroue bymekaargemaak en opgetrek en op die berg Seïr gaan woon en Isak verlaat sy vader alleen by die Put van die Eed.
19 En Isak het uit die put van die eed opgegaan en gaan woon in die toring van sy vader Abraham op die berge van Hebron,
20 En daarheen het Jakob alles gestuur wat hy van tyd tot tyd na sy vader en sy moeder gestuur het, alles wat hulle nodig gehad het, en hulle het Jakob geseën met hulle hele hart en met hulle hele siel.

HOOFSTUK 30

1 En in die eerste jaar van die sesde week [2143 AM] het hy in vrede opgetrek na Salem, oos van Sigem, in die vierde maand.
2 En daar het hulle Dina, die dogter van Jakob, weggevoer na die huis van Sigem, die seun van Hemor, die Hewiet, die vors van die land, en hy het by haar gelê en haar verontreinig, en sy was 'n dogtertjie, 'n kind van twaalf jaar.
3 En hy het sy vader en haar broers gesmeek dat sy aan hom as vrou gegee mag word. En Jakob en sy seuns was kwaad oor die manne van Sigem; want hulle het Dina, hul suster, verontreinig, en hulle het met hulle gespreek met slegte bedoelings en bedrieglik met hulle gehandel en hulle bedrieg.
4 En Simeon en Levi het onverwags na Sigem gekom en oordeel aan al die manne van Sigem voltrek en al die manne gedood wat hulle daarin gevind het, en nie een oorgebly nie; hulle het almal gedood in pyniging omdat hulle hulle suster Dina.
5 En laat dit dus nie meer van nou af gedoen word dat 'n dogter van Israel verontreinig word nie; want 'n oordeel is in die hemel teen hulle uitgevaardig, dat hulle al die manne van die Sigemiete met die swaard sou verdelg omdat hulle skande in Israel bewerk het.
6 En die HERE het hulle oorgegee in die hand van die seuns van Jakob dat hulle hulle met die swaard kon uitroei en oordeel aan hulle voltrek, en dat dit nie weer so in Israel sou gebeur dat 'n maagd van Israel verontreinig sou word nie.
7 En as daar iemand is wat in Israel sy dogter of sy suster wil gee aan iemand wat uit die nageslag van die heidene is, moet hy sekerlik sterwe, en hulle moet hom met klippe stenig; want Hy het skande aan Israel gedoen; en hulle moet die vrou met vuur verbrand, omdat sy die naam van die huis van haar vader oneer aangedoen het, en sy sal uit Israel uitgeroei word.
8 En laat daar geen egbreekster en geen onreinheid in Israel gevind word in al die dae van die geslagte van die aarde nie; want Israel is heilig aan die HERE, en elkeen wat dit verontreinig het, sal sekerlik sterwe; met klippe moet hulle hom stenig.
9 Want so is dit ingestel en geskrywe op die hemelse tafels aangaande die hele nageslag van Israel: Hy wat dit verontreinig, sal sekerlik sterwe, en hy sal met klippe gestenig word.
10 En vir hierdie wet is daar geen beperking van dae en geen vergifnis of enige versoening nie; maar die man wat sy dogter verontreinig het, sal onder die hele Israel uitgeroei word, omdat hy van sy nageslag aan Molog gegee het, en goddeloos bewerk om dit te verontreinig.
11 En jy, Moses, gee bevel aan die kinders van Israel en vermaan hulle om nie hulle dogters aan die heidene te gee nie en om vir hulle seuns geen van die dogters van die heidene te neem nie, want dit is 'n gruwel voor die aangesig van die HERE.
12 Daarom het ek vir jou in die woorde van die wet geskrywe al die werke van die Sigemiete wat hulle teen Dina gedoen het, en hoe die seuns van Jakob gespreek en gesê het: Ons sal ons dogter nie gee aan 'n man wat onbesnede; want dit was vir ons 'n smaad.'
13 En dit is 'n smaad vir Israel, vir die wat lewe en vir die wat die dogters van die heidene neem; want dit is vir Israel onrein en gruwel.
14 En Israel sal nie vry wees van hierdie onreinheid as hy 'n vrou het uit die dogters van die heidene, of een van sy dogters gegee het aan 'n man wat uit een van die heidene is nie.
15 Want daar sal plaag op plaag en vloek op vloek wees, en elke oordeel en plaag en vloek sal oor hom kom: as hy dit doen of sy oë verberg vir die wat onreinheid doen of die wat die heiligdom van die Here, of die wat sy heilige Naam ontheilig, (dan) sal die hele volk saam geoordeel word vir al die onreinheid en ontheiliging van hierdie man.
16 En daar sal geen aansien van persoon [en geen aansien van persone] wees nie en geen ontvangs van vrugte en offers en brandoffers en vet, of die geur van lieflike geur, om dit aan te neem nie; en so gaan elke man of vrou in Israel wat die heiligdom verontreinig.
17Daarom het Ek jou beveel en gesê: Getuig hierdie getuienis aan Israel: kyk hoe die Sigemiete en hulle seuns gevaar het: hoe hulle in die hande van twee seuns van Jakob oorgegee is, en hulle onder marteling gedood het, en dit was aan hulle gereken tot geregtigheid, en dit is aan hulle opgeskrywe tot geregtigheid.
18 En die nageslag van Levi is gekies vir die priesterskap en om Leviete te wees, sodat hulle gedurigdeur voor die aangesig van die Here kan dien, soos ons, en dat Levi en sy seuns vir ewig geseën kan word; want hy was ywerig om geregtigheid en oordeel en wraak te doen aan almal wat teen Israel opgestaan het.
19 En so skryf hulle as 'n getuienis in sy guns op die hemelse tafels seën en geregtigheid voor die God van almal:
20 En ons dink aan die geregtigheid wat die man gedurende sy lewe vervul het, op alle tye van die jaar; tot duisend geslagte toe sal hulle dit opteken, en dit sal na hom

en sy nageslag ná hom kom, en hy is op die hemelse tafels opgeteken as 'n vriend en 'n regverdige man.
21 Al hierdie verslag het Ek vir jou geskrywe en jou bevel gegee om aan die kinders van Israel te sê dat hulle nie moet sonde doen of die verordeninge moet oortree of die verbond verbreek wat vir hulle ingestel is nie, maar dat hulle moet volbring dit en as vriende aangeteken word.
22 Maar as hulle oortree en in elke opsig onreinheid doen, sal hulle as teëstanders op die hemelse tafels opgeteken word, en hulle sal uit die boek van die lewe vernietig word, en hulle sal opgeteken word in die boek van die wat vernietig sal word en met dié wat uit die aarde uitgeroei sal word.
23 En op die dag toe die seuns van Jakob Sigem gedood het, is 'n geskrif ten gunste van hulle in die hemel opgeteken dat hulle geregtigheid en opregtheid en wraak op die sondaars gedoen het, en dit is tot 'n seën geskrywe.
24 En hulle het hulle suster Dina uit die huis van Sigem gebring, en hulle het alles wat in Sigem was, hulle kleinvee en hulle beeste en hulle esels en al hulle besittings en al hulle kleinvee gevange geneem en hulle almal gebring na Jakob hulle vader.
25 En hy het hulle gesmaad omdat hulle die stad deur die swaard geslaan het, want hy was bang vir die wat in die land woon, die Kanaäniete en die Feresiete.
26 En die angs van die HERE was oor al die stede wat rondom Sigem is, en hulle het nie opgestaan om die seuns van Jakob te agtervolg nie; want skrik het op hulle geval.

HOOFSTUK 31

1 En op die nuwemaan van die maand het Jakob met al die mense van sy huis gespreek. en gesê: Reinig julle en verander julle klere, en laat ons opstaan en optrek na Bet-el, waar ek aan Hom 'n gelofte gedoen het op die dag toe ek gevlug het van die aangesig van my broer Esau, omdat hy by my was en my gebring het. in vrede in hierdie land, en verdryf die vreemde gode wat onder julle is.
2 En hulle het die vreemde gode prysgegee en wat in hulle ore was en wat op hulle nekke was, en die afgode wat Ragel van haar vader Laban gesteel het, het sy geheel en al aan Jakob gegee. En hy het dit verbrand en stukkend geslaan en dit vernietig en dit onder 'n terpentynboom wat in die land Sigem is, versteek.
3 En hy het op die nuwemaan van die sewende maand opgegaan na Bet-el. En hy het 'n altaar gebou op die plek waar hy geslaap het, en daar 'n gedenksteen opgerig, en hy het sy vader Isak laat weet om na hom te kom vir sy offer en na sy moeder Rebekka.
4 Toe sê Isak: Laat my seun Jakob kom, en laat ek hom sien voordat ek sterf.
5 En Jakob het na sy vader Isak en na sy moeder Rebekka gegaan, na die huis van sy vader Abraham, en hy het twee van sy seuns, Levi en Juda, saamgeneem, en hy het by sy vader Isak en by sy moeder Rebekka gekom.
6 En Rebekka het uit die toring na die voorkant daarvan uitgegaan om Jakob te soen en hom omhels; want haar gees het herleef toe sy hoor: Kyk, u seun Jakob het gekom; en sy het hom gesoen.
7 En sy het sy twee seuns gesien, en sy het hulle herken en vir hom gesê: Is dit jou seuns, my seun? en sy het hulle omhels en hulle gesoen en hulle geseën en gesê: In julle sal die nageslag van Abraham roem word, en julle sal 'n seën op die aarde wees.
8 En Jakob het ingegaan na sy vader Isak, na die kamer waar hy gelê het, en sy twee seuns was by hom, en hy het die hand van sy vader geneem en hom gebuk en hom gesoen, en Isak het aan die nek van Jakob, sy seun, en om sy nek geween.
9 Toe die duisternis die oë van Isak verlaat het, het hy die twee seuns van Jakob, Levi en Juda, gesien en gesê: Is dit jou seuns, my seun? want hulle is soos jy.
10 En hy het vir hom gesê dat hulle waarlik sy seuns was: En jy het waarlik gesien dat hulle waarlik my seuns is.
11 En hulle het nader gekom na hom, en hy het omgedraai en hulle gesoen en hulle altwee saam omhels.
12 En die gees van profesie het in sy mond neergedaal, en hy het Levi aan sy regterhand en Juda aan sy linkerhand geneem.
13 En hy het eers na Levi gedraai en hom eerste begin seën en vir hom gesê: Mag die God van almal, die einste Here van al die eeue, jou en jou kinders seën deur al die eeue.
14 En mag die Here aan jou en jou nageslag grootheid en groot heerlikheid gee, en jou en jou nageslag, uit alle vlees, tot Hom laat nader om in Sy heiligdom te dien as die engele van die teenwoordigheid en as die heiliges. Net soos hulle, sal die nageslag van u seuns wees tot heerlikheid en grootheid en heiligheid, en mag Hy hulle groot maak tot in alle ewigheid.
15 En hulle sal regters en vorste en hoofde van al die nageslag van die seuns van Jakob wees; Hulle sal die woord van die Here in geregtigheid spreek, en al sy oordele in geregtigheid oordeel. En hulle sal my weë aan Jakob verkondig en my paaie aan Israel. Die seën van die Here sal in hulle mond gegee word om die hele saad van die geliefde te seën.
16 Jou moeder het jou Levi genoem, en sy het jou met reg genoem; Jy moet by die Here aansluit en die metgesel wees van al die seuns van Jakob; Laat sy tafel joue wees, en eet jy en jou seuns daarvan; En mag jou tafel vol wees van geslag tot geslag, en jou spys tot in ewigheid nie ophou nie.
17 En laat almal wat jou haat, voor jou neerval, en laat al jou teëstanders uitgeroei word en omkom; En geseënd is hy wat jou seën, en vervloek is elke nasie wat jou vervloek!
18 En aan Juda het hy gesê: Mag die HERE jou krag en krag gee om almal wat jou haat, te vertrap; 'n Vors moet jy wees, jy en een van jou seuns, oor die seuns van Jakob; Mag u naam en die naam van u seuns uittrek en elke land en streek deurtrek. Dan sal die heidene voor u aangesig vrees, en al die nasies sal bewe.
19 In jou sal die hulp van Jakob wees, en in jou gevind word die heil van Israel.
20 En wanneer jy sit op die troon van eer van jou geregtigheid, sal daar groot vrede wees vir al die nageslag van die seuns van die geliefde; Geseënd is hy wat jou seën, en almal wat jou haat en jou verdruk en jou vervloek, sal uitgeroei en van die aarde vernietig word en vervloek word.
21 En hy het hom omgedraai en hom weer gesoen en hom omhels, en hy was baie bly; want hy het die seuns van Jakob, sy seun, waarlik gesien.
22 En hy het tussen sy voete uitgegaan en neergeval en voor hom neergebuig, en hy het hulle geseën en daardie nag daar by sy vader Isak gerus, en hulle het geëet en gedrink met blydskap.

23 En hy het die twee seuns van Jakob laat slaap, die een aan sy regterhand en die ander aan sy linkerhand, en dit is hom tot geregtigheid gereken.
24 En Jakob het sy vader alles gedurende die nag vertel, hoe die Here hom groot barmhartigheid bewys het, en hoe hy voorspoedig was in al sy weë en hom van alle onheil beskerm het.
25 En Isak het die God van sy vader Abraham geseën, wat sy goedertierenheid en sy geregtigheid nie aan die seuns van sy kneg Isak onttrek het nie.
26 En die oggend het Jakob aan sy vader Isak die gelofte vertel wat hy aan die Here gedoen het, en die gesig wat hy gesien het, en dat hy 'n altaar gebou het, en dat alles gereed was vir die offer voor die aangesig van die Here. soos hy beloof het, en dat hy gekom het om hom op 'n esel te sit.
27 En Isak het vir sy seun Jakob gesê: Ek kan nie saam met jou gaan nie; want ek is oud en kan die pad nie verdra nie. Gaan, my seun, in vrede; want ek is vandag honderd vyf en sestig jaar; Ek is nie meer in staat om te reis nie; sit jou moeder (op 'n esel) en laat haar saam met jou gaan.
28 En ek weet, my seun, dat jy om my ontwil gekom het, en mag vandag geseënd wees waarop jy my lewend gesien het, en ek jou ook gesien het, my seun.
29 Mag jy voorspoedig wees en die gelofte wat jy beloof het, nakom; en stel jou gelofte nie af nie; want jy sal tot verantwoording geroep word as jy die gelofte aanraak; Maak dan nou gou om dit te doen, en mag Hy 'n welbehae hê wat alles gedoen het aan wie jy die gelofte gedoen het.
30 En hy het vir Rebekka gesê: Gaan saam met jou seun Jakob; en Rebekka het saam met haar seun Jakob gegaan en Debora saam met haar, en hulle het in Bet-el gekom.
31 En Jakob het gedink aan die gebed waarmee sy vader hom en sy twee seuns, Levi en Juda, geseën het, en hy was bly en het die God van sy vaders, Abraham en Isak, geseën.
32 En hy het gesê: Nou weet ek dat ek 'n ewige hoop het, en my seuns ook voor die God van almal; en so is dit bepaal aangaande die twee; en hulle teken dit op as 'n ewige getuienis vir hulle op die hemelse tafels hoe Isak hulle geseën het.

HOOFSTUK 32

1 En hy het daardie nag in Bet-el gebly, en Levi het gedroom dat hulle hom tot priester van die Allerhoogste God aangestel en aangestel het, hom en sy seuns vir ewig; en hy het uit sy slaap wakker geword en die Here geprys.
2 En Jakob het vroeg in die môre opgestaan, op die veertiende van hierdie maand, en hy het 'n tiende gegee van almal wat saam met hom gekom het, van mense sowel as vee, sowel van goud en elke voorwerp en kleed, ja, hy het tiendes gegee van almal .
3 En in daardie dae het Ragel swanger geword met haar seun Benjamin. En Jakob het sy seuns van hom boontoe getel, en Levi het in die deel van die Here geval, en sy vader het hom die klere van die priesterskap aangetrek en sy hande gevul.
4 En op die vyftiende van hierdie maand het hy veertien beeste uit die beeste na die altaar gebring, en agt en twintig ramme en nege en veertig skape en sewe lammers en een en twintig bokramme as brandoffer op die offeraltaar, welbehaaglik vir 'n lieflike geur voor God.
5 Dit was sy offer na aanleiding van die gelofte wat hy beloof het om 'n tiende te gee, met hulle vrugte-offers en hulle drankoffers.
6 En toe die vuur dit verteer het, het hy reukwerk op die vuur oor die vuur laat opgaan en as dankoffer twee beeste en vier ramme en vier skape, vier bokke en twee jaaroud skape en twee bokramme van die bokke; en so het hy elke dag sewe dae lank gedoen.
7 En hy en al sy seuns en sy manne het daar sewe dae lank met blydskap geëet en die Here geseën en gedank wat hom uit al sy verdrukking verlos het en hom sy gelofte gegee het.
8 En hy het al die rein diere tiendes gegee en 'n brandoffer gebring, maar die onrein diere het hy aan sy seun Levi gegee, en hy het aan hom al die siele van die mense gegee.
9 En Levi het die priesteramp in Bet-el beklee voor sy vader Jakob bo sy tien broers, en hy was daar priester, en Jakob het sy gelofte afgelê; so het hy weer die tiende aan die Here gegee en dit geheilig, en dit het heilig geword aan Hom.
10 En om hierdie rede is dit op die hemelse tafels as 'n wet verorden vir die tiende weer die tiende om van jaar tot jaar voor die aangesig van die Here te eet, op die plek waar dit gekies is dat sy Naam moet woon, en tot hierdie wet is daar geen beperking van dae vir ewig nie.
11 Hierdie verordening is geskrywe dat dit van jaar tot jaar vervul mag word deur die tweede tiende voor die aangesig van die Here te eet op die plek waar dit uitverkies is, en niks sal daarvan oorbly van hierdie jaar tot die volgende jaar nie.
12 Want in sy jaar sal die saad geëet word tot op die dae van die insameling van die saad van die jaar, en die wyn tot die dae van die wyn, en die olie tot die dae van sy tyd.
13 En alles wat daarvan oorbly en oud word, moet dit as besoedel beskou word; laat dit met vuur verbrand word, want dit is onrein.
14 En so moet hulle dit saam eet in die heiligdom, en laat hulle nie toelaat dat dit oud word nie.
15 En al die tiendes van die beeste en skape moet aan die Here heilig wees en aan sy priesters behoort, wat hulle van jaar tot jaar voor Hom sal eet; want so is dit ingestel en gegraveer met betrekking tot die tiende op die hemelse tafels.
16 En die volgende nag, op die twee-en-twintigste dag van hierdie maand, het Jakob besluit om daardie plek te bou en die voorhof met ’n muur te omring en dit te heilig en vir ewig heilig te maak vir hom en sy kinders ná hom.
17 En die Here het in die nag aan hom verskyn en hom geseën en vir hom gesê: Jou naam sal nie Jakob genoem word nie, maar Israel sal jou naam noem.
18 En Hy het weer vir hom gesê: Ek is die Here wat die hemel en die aarde geskep het, en Ek sal jou vermeerder en jou uitermate vermeerder, en konings sal uit jou voortkom, en hulle sal oral oordeel waar die voet van die seuns van mense getrap het.
19 En Ek sal aan jou nageslag die hele aarde gee wat onder die hemel is, en hulle sal al die nasies oordeel volgens hulle begeertes, en daarna sal hulle die hele aarde in besit neem en dit vir ewig beërwe.
20 En Hy het klaar met hom gepraat, en Hy het van hom af opgeklim. en Jakob het gekyk totdat Hy na die hemel opgevaar het.

21 En hy het in 'n naggesig gesien, en kyk, daar het 'n engel uit die hemel neergedaal met sewe tafels in sy hand, en hy het dit aan Jakob gegee, en hy het dit gelees en geweet alles wat daarin geskrywe was wat hom en sy seuns sou tref. deur al die eeue heen.
22 En hy het hom alles gewys wat op die tafels geskrywe was, en vir hom gesê: Moenie hierdie plek bou en dit nie 'n ewige heiligdom maak nie, en moenie hier woon nie; want dit is nie die plek nie. Gaan na die huis van jou vader Abraham en woon by jou vader Isak tot die dag van die dood van jou vader.
23 Want in Egipte sal jy in vrede sterwe, en in hierdie land sal jy met eer begrawe word in die graf van jou vaders, saam met Abraham en Isak.
24 Moenie vrees nie, want soos jy dit gesien en gelees het, so sal dit alles wees; en skryf alles neer soos jy gesien en gelees het.'
25 En Jakob sê: Here, hoe kan ek alles onthou wat ek gelees en gesien het? En hy sê vir hom: Ek sal jou alles in gedagtenis bring.
26 En hy het van hom af opgeklim, en hy het uit sy slaap wakker geword, en hy het gedink aan alles wat hy gelees en gesien het, en hy het al die woorde wat hy gelees en gesien het, neergeskryf.
27 En hy het daar nog 'n dag gevier, en hy het daarop geoffer volgens alles wat hy in die vorige dae geoffer het, en die naam daarvan 'Toevoeging' genoem, want hierdie dag is bygevoeg en die vorige dae het hy 'Die Fees' genoem.
28 En so is dit geopenbaar dat dit sou wees, en dit is geskrywe op die hemelse tafels: daarom is dit aan hom geopenbaar dat hy dit sou vier en dit by die sewe dae van die fees sou voeg.
29 En sy naam is Byvoeging genoem, omdat dit opgeteken is onder die dae van die feesdae, volgens die getal dae van die jaar.
30 En in die nag, op die drie-en-twintigste van hierdie maand, het Debora Rebekka se verpleegster gesterf, en hulle het haar onder die stad onder die eikeboom van die rivier begrawe, en hy het die naam van hierdie plek genoem: Die rivier van Debora. en die terpentynboom: Die terpentynboom van die rou van Debora.
31 En Rebekka het gegaan en teruggegaan na haar huis na sy vader Isak, en Jakob het ramme en skape en bokke by haar gestuur om vir sy vader 'n maaltyd te berei soos hy wou hê.
32 En hy het agter sy moeder aan gegaan totdat hy in die land Kabratan gekom het, en hy het daar gewoon.
33 En Ragel het in die nag 'n seun gebaar en hom Seun van my smart genoem; maar sy vader het hom Benjamin genoem op die elfde van die agtste maand in die eerste week van die sesde week van hierdie jubeljaar. [2143 AM]
34 En Ragel het daar gesterf en sy is begrawe in die land Efrat, dit is Betlehem, en Jakob het 'n pilaar gebou op die graf van Ragel, op die pad bokant haar graf.

HOOFSTUK 33

1 En Jakob het gegaan en gaan woon ten suide van Magdaladraef. En hy het na sy vader Isak gegaan, hy en sy vrou Lea, op die nuwemaan van die tiende maand.
2 En Ruben het Bilha, die slavin van Ragel, die byvrou van sy vader, sien bad in 'n skuilplek, en hy het haar liefgehad.
3 En hy het hom in die nag weggekruip en in die huis van Bilha ingegaan, en hy het haar alleen aan die slaap op 'n bed in haar huis gevind.
4 En hy het by haar gelê, en sy het wakker geword en gesien, en daar lê Ruben by haar op die bed, en sy het die rand van haar deksel oopgemaak en hom gegryp en uitgeroep en ontdek dat dit Ruben was.
5 En sy het haar oor hom geskaam en haar hand van hom losgelaat, en hy het gevlug.
6 En sy het uitermate oor hierdie saak geweeklaag en dit aan niemand vertel nie.
7 En toe Jakob terugkom en haar soek, sê sy vir hom: Ek is nie rein vir jou nie, want ek is verontreinig met jou; want Ruben het my verontreinig en in die nag by my gelê, en ek het geslaap en dit nie ontdek voordat hy my mantel ontbloot en met my geslaap het nie.
8 En Jakob was baie kwaad vir Ruben omdat hy met Bilha gelê het, omdat hy sy vader se mantel ontbloot het.
9 En Jakob het haar nie weer genader nie, omdat Ruben haar verontreinig het. En elke man wat die slip van sy vader ontbloot, sy daad is uitermate goddeloos, want hy is 'n gruwel voor die Here.
10 Daarom is dit geskrywe en verordineer op die hemelse tafels dat 'n man nie met sy vader se vrou mag gemeenskap het nie en sy vader se mantel nie moet ontbloot nie, want dit is onrein: hulle moet sekerlik saam sterwe, die man wat by sy vader gemeenskap het. vrou en die vrou ook, want hulle het onreinheid op die aarde bewerk.
11 En daar sal niks onreins voor onse God wees in die nasie wat Hy vir Hom as besitting uitverkies het nie.
12 En weer is daar vir die tweede keer geskrywe: Vervloek is hy wat met die vrou van sy vader gemeenskap het, want hy het die skande van sy vader ontbloot; en al die heiliges van die Here het gesê: Dit laat dit so; so is dit.'
13 En jy, Moses, beveel die kinders van Israel dat hulle hierdie woord onderhou; want dit (hou) 'n doodstraf in; en dit is onrein, en daar is geen versoening vir ewig om vir die man wat dit gedoen het te versoen nie, maar hy moet gedood en gedood word en met klippe gestenig en uitgeroei word onder die volk van onse God .
14 Want niemand wat so in Israel doen, is geoorloof om een dag op die aarde te bly lewe nie, want hy is gruwelik en onrein.
15 En laat hulle nie sê nie: Aan Ruben is lewe en vergifnis gegee nadat hy by sy vader se byvrou gele het, en aan haar ook al het sy 'n man en haar man Jakob, sy vader, nog in die lewe.
16 Want tot op daardie tyd was daar nie die verordening en die oordeel en die wet in sy volheid vir almal geopenbaar nie, maar in u dae (dit is geopenbaar) as 'n wet van seisoene en van dae, en 'n ewige wet vir die ewige geslagte.
17 En vir hierdie wet is daar geen voleinding van dae en geen versoening daarvoor nie, maar hulle moet altwee uitgeroei word onder die nasie; op die dag waarop hulle dit voltrek het, moet hulle hulle doodmaak.
18 En jy, Moses, skryf dit vir Israel op, dat hulle dit kan onderhou en volgens hierdie woorde handel en geen sonde tot die dood doen nie; want die Here onse God is Regter, wat die persoon nie aansien nie en die gawes nie aanneem nie.
19 En vertel hulle hierdie woorde van die verbond, dat hulle kan hoor en onderhou, en op hulle hoede kan wees

met betrekking tot hulle, en nie vernietig en uit die land uitgeroei word nie; want 'n onreinheid en 'n gruwel en 'n onreinheid en 'n onreinheid is almal wat dit op die aarde doen voor onse God.
20 En daar is geen groter sonde as die hoerery wat hulle op aarde pleeg nie; want Israel is 'n heilige nasie aan die HERE sy God, en 'n erfenisvolk en 'n priesterlike en koninklike nasie en vir (Sy eie) besitting; en so 'n onreinheid sal nie in die middel van die heilige nasie verskyn nie.
21 En in die derde jaar van hierdie sesde week [2145 AM] het Jakob en al sy seuns gegaan en gaan woon in die huis van Abraham, naby sy vader Isak en sy moeder Rebekka.
22 En dit was die name van die seuns van Jakob: die eersgeborene Ruben, Símeon, Levi, Juda, Issaskar, Sébulon, die seuns van Lea; en die seuns van Ragel: Josef en Benjamin; en die seuns van Bilha: Dan en Náftali; en die seuns van Silpa, Gad en Aser; en Dina, die dogter van Lea, die enigste dogter van Jakob.
23 En hulle het gekom en hulle voor Isak en Rebekka gebuig, en toe hulle hulle sien, het hulle Jakob en al sy seuns geseën, en Isak was baie bly, want hy het die seuns van Jakob, sy jongste seun, gesien en hy het hulle geseën.

HOOFSTUK 34

1 En in die sesde jaar van hierdie week van hierdie vier-en-veertigste jubeljaar [2148 AM] het Jakob sy seuns gestuur om hulle skape op te wei, en sy dienaars saam met hulle na die weivelde van Sigem.
2 En die sewe konings van die Amoriete het teen hulle bymekaargekom om hulle dood te maak en hulle onder die bome weg te kruip en hulle vee as 'n buit te neem.
3 En Jakob en Levi en Juda en Josef was in die huis saam met hulle vader Isak; want sy gees was bedroef, en hulle kon hom nie verlaat nie; en Benjamin was die jongste, en daarom het hy by sy vader gebly.
4 En die konings van Taphu en die konings van Aresa, en die konings van Seragan, en die konings van Selo en die konings van Gaas, het gekom, en die koning van Bet-horon en die koning van Maanisakir en almal wat in hierdie berge woon (en) wat in die bosse in die land Kanaän woon.
5 En hulle het dit aan Jakob aangekondig en gesê: Kyk, die konings van die Amoriete het jou seuns omsingel en hulle beeste geplunder.
6 En hy het opgestaan uit sy huis, hy en sy drie seuns en al die dienaars van sy vader en sy eie dienaars, en hy het teen hulle getrek met ses duisend man wat swaarde gedra het.
7 En hy het hulle in die weivelde van Sigem gedood en die wat gevlug het, agtervolg, en hy het hulle met die skerpte van die swaard gedood, en hy het Aresa en Taphu en Saregan en Selo en Amanisakir en Ga[ga] gedood. as, en hy het sy kuddes teruggekry.
8 En hy het die oorhand oor hulle gekry en belasting aan hulle opgelê dat hulle hom belasting moes betaal, vyf vrugteprodukte van hulle land, en hy het Robel en Tamnatares gebou.
9 En hy het in vrede teruggekeer en vrede met hulle gesluit, en hulle het sy dienaars geword tot op die dag dat hy en sy seuns na Egipte afgetrek het.
10 En in die sewende jaar van hierdie week [2149 AM] het hy Josef gestuur om te leer oor die welstand van sy broers van sy huis na die land Sigem, en hy het hulle in die land Dotan gekry.
11 En hulle het verraderlik teen hom gehandel en 'n plan teen hom beraam om hom dood te maak, maar hulle het van plan verander en hom aan Ismaelitiese handelaars verkoop, en hulle het hom na Egipte afgebring en hom aan Potifar, die hofdienaar van Farao, verkoop. die hoof van die kokke, priester van die stad 'Elew.
12 En die seuns van Jakob het 'n bokkie geslag en die mantel van Josef in die bloed gedoop en dit op die tiende van die sewende maand na hulle vader Jakob gestuur.
13 En hy het daardie hele nag getreur, want hulle het dit in die aand vir hom gebring, en hy het koorsig geword van rou oor sy dood, en hy het gesê: 'n Bose dier het Josef opgeëet; en al die lede van sy huis [het daardie dag saam met hom getreur, en hulle] was die hele dag saam met hom bedroef en treur.
14 En sy seuns en sy dogter het opgestaan om hom te troos, maar hy het geweier om vir sy seun vertroos te word.
15 En op daardie dag het Bilha gehoor dat Josef omgekom het, en sy het gesterf terwyl sy hom betreur, en sy het in Qafratef gewoon, en ook Dina, sy dogter, het gesterf nadat Josef omgekom het.
16 En daar het hierdie drie treurye oor Israel gekom in een maand. En hulle het Bilha teenoor die graf van Ragel begrawe, en ook Dina. sy dogter, hulle het daar begrawe.
17 En hy het een jaar oor Josef getreur en nie opgehou nie, want hy het gesê: Laat my na die graf neerdaal en treur oor my seun.
18Daarom is dit vir die kinders van Israel bepaal dat hulle op die tiende van die sewende maand hulle moet verdruk, op die dag dat die tyding wat hom oor Josef laat huil het, by sy vader Jakob gekom het, dat hulle vir hulleself versoening moet doen. daarop met 'n jong bok op die tiende van die sewende maand, een maal per jaar, vir hulle sondes; want hulle het die geneentheid van hul vader oor sy seun Josef bedroef.
19 En hierdie dag is bepaal dat hulle daaroor treur oor hulle sondes, en oor al hulle oortredings en oor al hulle oortredings, sodat hulle hulleself op daardie dag een maal per jaar kan reinig.
20 En nadat Josef omgekom het, het die seuns van Jakob vir hulle vroue geneem. Die naam van Ruben se vrou is 'Ada; en die naam van Simeon se vrou is 'Adlba'a, 'n Kanaäniet; en die naam van Levi se vrou was Melka, uit die dogters van Aram, uit die nageslag van die seuns van Tera; en die naam van Juda se vrou, Betasuël, 'n Kanaäniet; en die naam van Issaskar se vrou, Hiska; en die naam van die vrou van Sabulon, Ni'iman; en die naam van Dan se vrou: 'Egla; en die naam van Naftali se vrou, Rasu'u, van Mesopotamië; en die naam van Gad se vrou, Maka; en die naam van Aser se vrou: Ijona; en die naam van Josef se vrou, Asenat, die Egiptenaar; en die naam van Benjamin se vrou: 'Ijasaka.
21 En Simeon het berou gehad en 'n tweede vrou uit Mesopotamië as sy broers geneem.

HOOFSTUK 35

1 En in die eerste jaar van die eerste week van die vyf-en-veertigste jubeljaar [2157 AM] het Rebekka Jakob, haar

seun, geroep en hom bevel gegee aangaande sy vader en sy broer, dat hy hulle al die dae van sy lewe moes eer.
2 Toe sê Jakob: Ek sal alles doen soos jy my beveel het; want hierdie ding sal vir my eer en grootheid wees en geregtigheid voor die aangesig van die Here, dat ek hulle sal eer.
3 En ook jy, moeder, weet van my geboorte af tot vandag toe, al my dade en alles wat in my hart is, dat ek altyd goed dink oor almal.
4 En hoe sou ek nie hierdie ding doen wat u my beveel het nie, dat ek my vader en my broer sou eer!
5 Sê vir my, moeder, watter verdorwenheid het jy in my gesien, en ek sal daarvan afwyk, en barmhartigheid sal oor my wees.
6 En sy sê vir hom: My seun, ek het in jou al my dae geen verkeerde dinge gesien nie, maar net opregte dade. En tog sal ek jou die waarheid vertel, my seun: Ek sal hierdie jaar sterf, en ek sal nie hierdie jaar in my lewe oorleef nie; want ek het in 'n droom die dag van my dood gesien, dat ek nie meer as honderd vyf en vyftig jaar sou lewe nie; en kyk, ek het al die dae van my lewe voltooi wat ek sal lewe.
7 En Jakob het gelag oor die woorde van sy moeder. omdat sy moeder vir hom gesê het dat sy moes sterwe; en sy het teenoor hom gesit in besit van haar krag, en sy was nie swak in haar krag nie; want sy het in en uitgegaan en gesien, en haar tande was sterk, en geen kwaal het haar al die dae van haar lewe aangeraak nie.
8 Toe sê Jakob vir haar: Geseënd is ek, moeder, as my dae die dae van jou lewe nader, en my krag so by my bly as jou krag; en jy sal nie sterwe nie, want jy spot met my oor jou dood.'
9 En sy het by Isak ingegaan en vir hom gesê: Een versoek rig ek tot jou: Laat Esau sweer dat hy Jakob nie sal leed aandoen en hom nie met vyandskap sal agtervolg nie; want jy ken die gedagtes van Esau dat dit van sy jeug af verkeerd is, en daar is geen goedheid in hom nie; want hy wil hom ná u dood doodmaak.
10 En jy weet alles wat hy gedoen het van die dag af dat sy broer Jakob na Haran gegaan het tot vandag toe: hoe hy ons met sy hele hart verlaat het en ons kwaad aangedoen het; jou kleinvee het hy vir hom geneem en al jou besittings voor jou aangesig weggedra.
11 En toe ons Hom gesmeek en gesmeek het vir wat ons eie was, het Hy gedoen soos 'n man wat hom oor ons ontferm het.
12 En hy is bitter teen jou omdat jy Jakob, jou volmaakte en opregte seun, geseën het; want daar is geen kwaad in hom nie, maar net goedheid, en vandat hy uit Haran gekom het tot vandag toe, het hy ons van niks beroof nie, want hy bring ons altyd alles op sy tyd, en hy is bly met sy hele hart as ons sy hand aanneem. en hy seën ons en het nie van ons geskei vandat hy uit Haran gekom het tot vandag toe nie, en hy bly altyd by ons in die huis om ons te eer.
13 En Isak sê vir haar: Ek weet ook en sien die werke van Jakob wat by ons is, dat hy ons met sy hele hart eer; maar ek het Esau vroeër meer liefgehad as Jakob, omdat hy die eersgeborene was; maar nou het Ek Jakob meer lief as Esau, want hy het baie slegte dade gedoen, en daar is geen geregtigheid in hom nie, want al sy weë is ongeregtigheid en geweld, en daar is geen geregtigheid rondom hom nie.
14 En nou is my hart ontsteld oor al sy dade, en nie hy of sy nageslag is om gered te word nie, want dit is hulle wat van die aarde vernietig sal word en wat onder die hemel uitgeroei sal word, want hy het die God van Abraham en het agter sy vroue aan gegaan en ná hulle onreinheid en ná hulle dwaling, hy en sy kinders.
15 En jy beveel my om hom te laat sweer dat hy sy broer Jakob nie sal doodmaak nie; al sweer hy dat hy nie by sy eed hou nie, en hy sal nie goed doen nie, maar slegs kwaad.
16 Maar as hy Jakob, sy broer, in die hande van Jakob wil doodmaak, sal hy gegee word, en hy sal nie uit sy hande ontvlug nie, want hy sal in sy hande neerdaal.
17 En bevrees nie ter wille van Jakob nie; want die bewaarder van Jakob is groot en kragtig en geëer, en meer geprys as die bewaarder van Esau.
18 En Rebekka het gestuur en Esau laat roep, en hy het na haar gekom, en sy het vir hom gesê: Ek het 'n versoek, my seun, om aan jou te rig, en beloof jy om dit te doen, my seun.
19 En hy het gesê: Ek sal alles doen wat jy vir my sê, en ek sal jou versoek nie weier nie.
20 En sy het vir hom gesê: Ek vra jou dat jy my die dag as ek sterf, jy my sal inneem en my by Sara, jou vader se moeder, sal begrawe, en dat jy en Jakob mekaar sal liefhê en geen kwaad teen die ander sal begeer nie. , maar net onderlinge liefde, en (so) sal julle voorspoedig wees, my seuns, en geëer word in die middel van die land, en geen vyand sal oor julle bly wees nie, en julle sal 'n seën en genade in die oë van almal wat jou liefhet.'
21 En hy het gesê: Ek sal alles doen wat jy my gesê het, en ek sal jou begrawe op die dag dat jy naby Sara, my vader se moeder, sterf, soos jy begeer het dat haar gebeente naby jou gebeente moet wees.
22 En Jakob, my broer, sal Ek ook bo alle vlees liefhê; want ek het nie 'n broer op die hele aarde nie, behalwe hom alleen; en dit is vir my geen groot verdienste as ek hom liefhet nie; want hy is my broer, en ons is saam in u liggaam gesaai, en saam het ons uit u skoot uitgekom, en as ek my broer nie liefhet nie, wie sal ek liefhê?
23 En ek self smeek jou om Jakob te vermaan aangaande my en oor my seuns, want ek weet dat hy beslis koning sal wees oor my en my seuns, want op die dag wat my vader hom geseën het, het hy hom die hoër gemaak en my die laer .
24 En ek sweer vir jou dat ek hom sal liefhê en nie kwaad teen hom wil begeer al die dae van my lewe nie, maar net die goeie.
25 En hy het vir haar gesweer oor al hierdie saak. En sy het Jakob voor die oë van Esau geroep en hom bevel gegee volgens die woorde wat sy met Esau gespreek het.
26 En hy het gesê: Ek sal jou behae doen; glo my dat geen onheil van my of van my seuns teen Esau sal kom nie, en ek sal die eerste in niks wees behalwe in liefde alleen.'
27 En hulle het geëet en gedrink, sy en haar seuns daardie nag, en sy het gesterwe, drie jubeljare en een week en een jaar oud, in daardie nag, en haar twee seuns, Esau en Jakob, het haar in die dubbele grot naby Sara begrawe, hul pa se ma.

HOOFSTUK 36

1 En in die sesde jaar van hierdie week [2162 AM] het Isak sy twee seuns Esau en Jakob geroep, en hulle het na hom

gekom, en hy het vir hulle gesê: My seuns, ek gaan die weg van my vaders, na die ewige huis waar my vaders is.
2 Daarom, begrawe my naby my vader Abraham, in die dubbele grot in die veld van Efron, die Hetiet, waar Abraham 'n graf gekoop het om in te begrawe; in die graf wat ek vir my gegrawe het, begrawe my daar.
3 En dit beveel ek julle, my seuns, dat julle geregtigheid en opregtheid op die aarde moet doen, sodat die Here alles oor julle kan bring wat die Here gesê het dat Hy aan Abraham en sy nageslag sou doen.
4 En julle moet mekaar liefhê, my seuns, julle broers soos 'n man wat sy eie siel liefhet; en laat hulle mekaar liefhê soos hulle eie siele.
5 En met betrekking tot die kwessie van afgode, Ek beveel en vermaan julle om hulle te verwerp en te haat, en hulle nie lief te hê nie, want hulle is vol misleiding vir die wat hulle aanbid en vir die wat voor hulle neerbuig.
6 Dink aan julle, my seuns, die Here, die God van Abraham, julle vader, en hoe ek Hom ook aanbid en Hom gedien het in geregtigheid en in blydskap, sodat Hy julle kan vermeerder en julle nageslag kan vermeerder soos die sterre van die hemel in menigte en julle bevestig op die aarde as 'n plant van geregtigheid wat nie uitgeroei sal word tot in ewigheid van geslag tot geslag nie.
7 En nou sal ek jou 'n groot eed laat sweer - want daar is geen eed wat groter is as dit met die naam glorieryk en geëerd en groot en heerlik en wonderlik en magtig, wat die hemel en die aarde en alle dinge saam geskep het nie - wat julle sal Hom vrees en Hom aanbid.
8 En dat elkeen sy broer sal liefhê met geneentheid en geregtigheid, en dat hy ook nie van nou af vir altyd kwaad teen sy broer sal begeer al die dae van julle lewe nie, sodat julle voorspoedig kan wees in al julle werke en nie vernietig word nie.
9 En as een van julle kwaad teen sy broer uitdink, weet dat elkeen wat kwaad teen sy broer uitdink, in sy hand sal val en uit die land van die lewendes uitgeroei sal word, en sy nageslag sal onder die hemel verdelg word. .
10 Maar op die dag van onstuimigheid en smaad en grimmigheid en toorn, met vlam verterende vuur soos Hy Sodom verbrand het, so sal Hy ook sy land en sy stad en alles wat syne is verbrand, en hy sal uitgewis word uit die boek van die tug van die mensekinders, en nie opgeteken word in die boek van die lewe nie, maar in dit wat bestem is tot verderf, en hy sal weggaan in die ewige straf; sodat hulle veroordeling altyd hernu kan word in haat en in smaad en in toorn en in pyniging en in verontwaardiging en in plae en in siekte tot in ewigheid.
11 Ek sê en getuig vir julle, my seuns, volgens die oordeel wat oor die man sal kom wat sy broer wil seermaak.
12 En hy het op daardie dag al sy besittings tussen die twee verdeel en die grootste deel aan hom wat die eersgeborene was, gegee, en die toring en alles wat daaromtrent was, en alles wat Abraham besit het by die Eedput.
13 En hy het gesê: Hierdie groter deel sal ek aan die eersgeborenes gee.
14 Toe sê Esau: Ek het aan Jakob verkoop en my eersgeboortereg aan Jakob gegee; laat dit aan hom gegee word, en ek het nie 'n enkele woord daaroor te sê nie, want dit is syne.'
15 En Isak het gesê: Mag daar vandag 'n seën op julle rus, my seuns, en oor julle nageslag, want julle het my rus gegee, en my hart is nie bedroef oor die eersgeboortereg nie, sodat jy nie daardeur goddeloosheid sou doen nie.
16 Mag die Allerhoogste God die mens seën wat geregtigheid doen, hom en sy nageslag tot in ewigheid.
17 En hy het hulle bevel gegee en hulle geseën, en hulle het saam voor Hom geëet en gedrink, en hy was bly omdat daar een gesindheid tussen hulle was, en hulle het van hom uitgegaan en daardie dag gerus en geslaap.
18 En Isak het daardie dag met blydskap op sy bed geslaap; en hy het die ewige slaap geslaap en honderd-en-tagtig jaar oud gesterwe. Hy het vyf-en-twintig weke en vyf jaar voltooi; en sy twee seuns Esau en Jakob het hom begrawe.
19 En Esau het na die land Edom gegaan, na die gebergte van Seïr, en daar gaan woon.
20 En Jakob het in die gebergte van Hebron gewoon, in die toring van die land van die vreemdelinge van sy vader Abraham, en hy het die Here aanbid met sy hele hart en volgens die sigbare gebooie soos Hy die dae van sy geslagte verdeel het.
21 En sy vrou Lea het gesterf in die vierde jaar van die tweede week van die vyf-en-veertigste jubeljaar, [2167 AM] en hy het haar begrawe in die dubbele grot naby Rebekka, sy moeder, links van die graf van Sara, sy vader se moeder
22 en al haar seuns en sy seuns het gekom om saam met hom oor sy vrou Lea te treur en hom aangaande haar te troos, want hy het haar beklaag omdat hy haar uitermate liefgehad het nadat haar suster Ragel gesterf het;
23 want sy was volmaak en opreg in al haar weë en het Jakob geëer, en al die dae wat sy by hom gelewe het, het hy geen harde woord uit haar mond gehoor nie, want sy was sagmoedig en vreedsaam en opreg en eerbaar.
24 En hy het al haar dade onthou wat sy gedurende haar lewe gedoen het en hy het haar uitermate betreur; want hy het haar liefgehad met sy hele hart en met sy hele siel.

HOOFSTUK 37

1 En op die dag toe Isak, die vader van Jakob en Esau, gesterf het, [2162 AM] het die seuns van Esau gehoor dat Isak die deel van die oudste aan sy jongste seun Jakob gegee het, en hulle was baie kwaad.
2 En hulle het met hulle vader getwis en gesê: Waarom het jou vader vir Jakob die deel van die oudste gegee en by jou verbygegaan, al is jy die oudste en Jakob die jongste?
3 En hy het vir hulle gesê: Omdat ek my eersgeboortereg aan Jakob verkoop het vir 'n klein klomp lensies, en die dag toe my vader my gestuur het om te jag en te vang en vir hom iets te bring wat hy moes eet en my seën, het hy gekom met bedrog en vir my vader kos en drank gebring, en my vader het hom geseën en my onder sy hand gelê.
4 En nou het ons vader ons laat sweer, ek en hy, dat ons nie onderling kwaad sal bedink nie, ook teen sy broer, en dat ons in liefde en in vrede sal bly, elkeen met sy broer, en nie ons weë sal verderf nie.
5 En hulle het vir hom gesê: Ons sal nie na jou luister om vrede met hom te maak nie; want ons krag is groter as sy krag, en ons is sterker as hy; ons sal teen hom optrek en hom doodmaak en hom en sy seuns vernietig. En as jy nie saam met ons gaan nie, sal ons jou ook kwaad doen.
6 En luister nou na ons: Laat ons na Aram en Filistië en Moab en Ammon stuur, en laat ons vir ons uitverkore manne kies wat gretig is vir die stryd, en laat ons teen hom

gaan en teen hom veg, en laat ons hom uitroei van die aarde af voordat hy sterk word.'
7 En hulle vader het vir hulle gesê: Moenie gaan en moenie teen hom oorlog voer nie, sodat julle nie voor hom val nie.
8 En hulle het vir hom gesê: Dit is ook presies jou werkwyse van jou jeug af tot vandag toe, en jy lê jou nek onder sy juk.
9 Ons sal nie na hierdie woorde luister nie.' En hulle het na Aram gestuur en na Aduram na die vriend van hulle vader, en hulle het saam met hulle duisend vegtende manne gehuur, uitgesoekte krygsmanne.
10 En uit Moab en uit die kinders van Ammon het die gehuurdes na hulle gekom, duisend uitgesoekte manne, en uit Filistië, duisend uitgesoekte krygsmanne, en uit Edom en uit die Horiete duisend uitgesoekte vegters, en van die Kittmiese krygsmanne.
11 En hulle het vir hulle vader gesê: Gaan saam met hulle uit en lei hulle, anders sal ons jou doodmaak.
12 En hy was vervul met woede en verontwaardiging toe hy sien dat sy seuns hom dwing om voor hulle uit te gaan om hulle teen sy broer Jakob te lei.
13 Maar daarna het hy gedink aan al die onheil wat in sy hart verborge was teen sy broer Jakob; en hy het nie gedink aan die eed wat hy aan sy vader en sy moeder gesweer het dat hy al sy dae geen kwaad sou bedink teen sy broer Jakob nie.
14 En nieteenstaande dit alles, het Jakob nie geweet dat hulle teen hom kom om te veg nie, en hy het oor Lea, sy vrou, getreur totdat hulle baie naby die toring gekom het met vierduisend krygsmanne en uitgesoekte krygsmanne.
15 En die manne van Hebron het na hom gestuur om te sê: Kyk, jou broer het teen jou gekom om teen jou te veg, met vierduisend omgord met die swaard, en hulle dra skilde en wapens. want hulle het Jakob meer liefgehad as Esau. So het hulle hom vertel; want Jakob was 'n meer vrygewige en barmhartige man as Esau.
16 Maar Jakob wou nie glo totdat hulle baie naby aan die toring gekom het nie.
17 En hy het die poorte van die toring toegemaak; en hy het op die kante gaan staan en met sy broer Esau gespreek en gesê: Edele is die troos waarmee jy gekom het om my te troos oor my vrou wat gesterf het. Is dit die eed wat jy aan jou vader en weer aan jou moeder gesweer het voordat hulle gesterf het? Jy het die eed verbreek, en op die oomblik wat jy vir jou vader gesweer het, is jy veroordeel.'
18 Toe antwoord Esau en sê vir hom: Nie die mensekinders of die diere van die aarde het 'n eed van geregtigheid wat hulle met 'n eed gesweer het ('n eed wat geldig is) vir ewig nie; maar elke dag bedink hulle onheil, mekaar teen mekaar, en hoe elkeen sy teëstander en vyand kan doodmaak.
19 En jy haat my en my kinders vir ewig. En daar is geen waarneming van die band van broederskap met jou nie.
20 Hoor hierdie woorde wat Ek aan jou verkondig: As die vark sy vel kan verander en sy hare sag kan maak soos wol, of as dit horings op sy kop kan laat uitspruit soos die horings van 'n takbok of van 'n skaap, dan sal ek die band van broederskap met jou onderhou, en as die borste van hulle moeder afgeskei het, want jy was vir my geen broer nie.
21 En as die wolwe vrede maak met die lammers om hulle nie te verslind of geweld aan te doen nie, en as hulle hart ten goede op hulle is, dan sal daar vrede in my hart teenoor jou wees.
22 En as die leeu die bees se vriend word en met hom vrede maak, en as hy saam met hom onder een juk gebind is en saam met hom ploeg, dan sal Ek met jou vrede maak.
23 En as die kraai wit word soos die raza, weet dan dat Ek jou liefgehad het, en sal vrede met jou sluit; jy sal uitgeruk word, en jou seuns sal uitgeroei word, en daar sal geen vrede vir jou wees nie.
24 En toe Jakob sien dat hy so sleg gesind was teenoor hom met sy hart en met sy hele siel om hom dood te maak, en dat hy kom spring het soos 'n bosvark wat op die spies kom wat dit deurboor en doodmaak, en deins nie daarvan nie;
25 Toe het hy met sy eie mense en sy dienaars gesê dat hulle hom en al sy metgeselle moes aanval.

HOOFSTUK 38

1 En daarna het Juda met Jakob, sy vader, gespreek en vir hom gesê: Buig jou boog, vader, en stuur jou pyle uit en gooi die teëstander neer en maak die vyand dood; en mag jy die mag hê, want ons sal jou broer nie doodmaak nie, want hy is soos jy, en hy is soos jy, laat ons hom (hierdie) eer gee.'
2 Toe het Jakob sy boog gebuig en die pyl uitgestuur en Esau, sy broer (op sy regterbors) getref en hom doodgemaak.
3 En weer het hy 'n pyl uitgestuur en 'Adoran, die Arameër, op die linkerbors getref en hom agteruit gedryf en hom doodgemaak.
4 En toe het die seuns van Jakob uitgegaan, hulle en hulle dienaars, en hulle verdeel in groepe aan die vier kante van die toring.
5 En Juda het voor uitgetrek, en Naftali en Gad saam met hom en vyftig dienaars saam met hom aan die suidekant van die toring, en hulle het alles gedood wat hulle voor hulle gevind het, en nie een van hulle het vrygekom nie.
6 En Levi en Dan en Aser het uitgetrek aan die oostekant van die toring, en vyftig man saam met hulle, en hulle het die vegters van Moab en Ammon gedood.
7 En Ruben en Issaskar en Sébulon het uitgetrek aan die noordekant van die toring, en vyftig man saam met hulle, en hulle het die vegters van die Filistyne gedood.
8 En Simeon en Benjamin en Henog, die seun van Ruben, het uitgetrek aan die westekant van die toring, en vyftig man saam met hulle, en hulle het van Edom en van die Horiete vierhonderd man verslaan, sterk krygsmanne; en seshonderd het gevlug, en vier van die seuns van Esau het saam met hulle gevlug en hulle vader gedood laat lê soos hy geval het op die heuwel wat in Aduram is.
9 En die seuns van Jakob het hulle agtervolg tot by die gebergte van Seïr. En Jakob het sy broer begrawe op die heuwel wat in Aduram is, en hy het na sy huis teruggekeer.
10 En die seuns van Jakob het die seuns van Esau in die gebergte van Seïr hard aangedring en hulle nekke gebuig, sodat hulle die seuns van Jakob geword het.
11 En hulle het na hulle vader gestuur (om te vra) of hulle vrede met hulle moes maak of hulle moes doodmaak.
12 En Jakob het aan sy seuns boodskap gestuur dat hulle vrede moes maak, en hulle het vrede met hulle gesluit en

die juk van diensbaarheid op hulle geplaas, sodat hulle altyd belasting aan Jakob en sy seuns betaal het.
13 En hulle het aangehou om aan Jakob belasting te betaal tot op die dag dat hy na Egipte afgetrek het.
14 En die seuns van Edom het nie vrygespreek van die juk van diensbaarheid wat die twaalf seuns van Jakob hulle opgelê het tot vandag toe nie.
15 En dit is die konings wat in Edom geregeer het voordat daar enige koning oor die kinders van Israel [tot vandag toe] in die land Edom geregeer het.
16 En Balak, die seun van Beor, het in Edom geregeer, en die naam van sy stad was Danaba.
17 En Balak het gesterwe, en Jobab, die seun van Zara van Boser, het in sy plek geregeer.
18 En Jobab het gesterwe, en Asam, uit die land Teman, het in sy plek geregeer.
19 En Asam het gesterwe, en Adat, die seun van Barad, wat Mídian in die veld van Moab verslaan het, het in sy plek geregeer, en die naam van sy stad was Awit.
20 En Adat het gesterf, en Salman, uit Amaseka, het in sy plek geregeer.
21 En Salman het gesterf, en Saul van Raabot (by die) rivier het in sy plek geregeer.
22 En Saul het gesterwe, en Ba'elunan, die seun van Akbor, het in sy plek geregeer.
23 En Ba'elunan, die seun van Akbor, het gesterwe, en Adat het in sy plek geregeer, en die naam van sy vrou was Maitabit, die dogter van Matarat, die dogter van Metabedsaab.
24 Dit is die konings wat in die land Edom geregeer het.

HOOFSTUK 39

1 En Jakob het gewoon in die land van sy vader se vreemdelingskap in die land Kanaän. Dit is die geslagte van Jakob.
2 En Josef was sewentien jaar oud toe hulle hom afgeneem het na Egipteland, en Potifar, 'n hofdienaar van Farao, die hoofkok, het hom gekoop.
3 En hy het Josef oor sy hele huis aangestel, en die seën van die HERE het oor die huis van die Egiptenaar gekom ter wille van Josef, en die HERE het hom voorspoedig gemaak in alles wat hy gedoen het.
4 En die Egiptenaar het alles in die hand van Josef oorgegee; want hy het gesien dat die Here met hom is en dat die Here hom voorspoedig maak in alles wat hy doen.
5 En Josef se voorkoms was aantreklik [en baie mooi was sy voorkoms], en sy heer se vrou het haar oë opgeslaan en Josef gesien, en sy het hom liefgehad en hom gesmeek om by haar te lê.
6 Maar hy het nie sy siel oorgegee nie, en hy het die Here onthou en die woorde wat Jakob, sy vader, gebruik het om uit die woorde van Abraham voor te lees, dat geen man mag hoereer met 'n vrou wat 'n man het nie; dat vir hom die doodstraf in die hemele bepaal is voor die Allerhoogste God, en die sonde sal voortdurend teen hom opgeteken word in die ewige boeke voor die Here.
7 En Josef het hierdie woorde onthou en geweier om met haar te gemeenskap.
8 En sy het hom 'n jaar lank gesmeek, maar hy het geweier en nie geluister nie.
9 Maar sy het hom omhels en hom in die huis vasgehou om hom te dwing om by haar te lê, en sy het die deure van die huis toegemaak en hom vasgehou; maar hy het sy kleed in haar hande gelos en deur die deur gebreek en buitekant van haar aangesig gevlug.
10 En die vrou het gesien dat hy nie met haar wou gemeenskap nie, en sy het hom in die teenwoordigheid van sy heer belaster en gesê: U Hebreeuse dienaar wat u liefhet, het my probeer dwing om met my te lê; en toe ek my stem verhef het, het hy gevlug en sy kleed in my hande gelos toe ek hom vasgehou het, en hy het deur die deur gebreek.
11 En die Egiptenaar het die kleed van Josef en die gebreekte deur gesien en die woorde van sy vrou gehoor en Josef in die gevangenis gegooi op die plek waar die gevangenes aangehou was wat die koning gevange gehou het.
12 En hy was daar in die tronk; en die Here het Josef guns gegee in die oë van die owerste van die tronkbewaarders en medelye voor hom gegee, want hy het gesien dat die Here met hom was en dat die Here alles wat hy gedoen het voorspoedig gemaak het.
13 En hy het alles in sy hand oorgegee, en die owerste van die tronkbewaarders het niks geweet wat by hom was nie, want Josef het alles gedoen, en die Here het dit volbring.
14 En hy het twee jaar daar gebly. En in daardie dae was Farao, die koning van Egipte, toornig op sy twee eunugs, teen die hoof skinker en teen die voorman van die bakker, en hy het hulle in bewaring geplaas in die huis van die hoofkok, in die gevangenis waar Josef aangehou was.
15 En die owerste van die tronkbewaarders het Josef aangestel om hulle te dien; en hy het voor hulle gedien.
16 En hulle het altwee 'n droom gedroom, die hoof skinker en die hoofbakker, en hulle het dit aan Josef vertel.
17 En soos hy dit vir hulle uitgelê het, so het dit met hulle gebeur, en Farao het die hoof van die skinkers in sy amp teruggegee en die hoofbakker wat hy gedood het, soos Josef aan hulle uitgelê het.
18 Maar die hoof van die skinker het Josef in die tronk vergeet, alhoewel hy hom laat weet het wat met hom sou gebeur, en hy het nie onthou om Farao te vertel hoe Josef hom vertel het nie, want hy het vergeet.

HOOFSTUK 40

1 En in daardie dae het Farao in een nag twee drome gedroom oor 'n hongersnood wat in die hele land sou wees, en hy het uit sy slaap wakker geword en al die droomuitleggers wat in Egipte was, en towenaars geroep en hulle sy twee vertel drome, en hulle was nie in staat om (hulle) te verklaar nie.
2 En toe het die hoof van die skinker aan Josef gedink en van hom met die koning gespreek, en hy het hom uit die tronk gebring, en hy het sy twee drome voor hom uitgebring.
3 En hy het voor Farao gesê dat sy twee drome een was, en hy het vir hom gesê: Sewe jaar sal kom (waarin daar sal wees) oorvloed oor die hele Egipteland, en ná daardie sewe jaar van hongersnood, so 'n hongersnood soos nie in die hele land was nie.
4 En laat Farao nou opsieners in die hele Egipteland aanstel, en laat hulle voedsel in elke stad bymekaarmaak gedurende die dae van die jare van oorvloed, en daar sal voedsel wees

vir die sewe jare van hongersnood, en die land sal nie vergaan nie. deur die hongersnood, want dit sal baie swaar wees.'
5 En die Here het Josef guns en barmhartigheid gegee in die oë van Farao, en Farao het aan sy dienaars gesê. Ons sal nie so 'n wyse en verstandige man soos hierdie man vind nie, want die Gees van die Here is met hom.'
6 En hy het hom die tweede in sy hele koninkryk aangestel en hom gesag oor die hele Egipte gegee en hom op die tweede wa van Farao laat ry.
7 En hy het hom met linne klere aangetrek, en hy het 'n goue ketting om sy nek gesit, en ('n aankondiger) het voor hom uitgeroep: 'El'El wa 'Abirer', en 'n ring aan sy hand gesit en hom aangestel as heerser oor alles sy huis en hom groot gemaak en vir hom gesê. "Net op die troon sal ek groter as jy wees."
8 En Josef het oor die hele Egipteland geheers, en al die vorste van Farao en al sy dienaars en almal wat die werk van die koning gedoen het, het hom liefgehad, want hy het in opregtheid gewandel, want hy was sonder trots en arrogansie, en hy het geen aansien van die persoon nie en geen geskenke aangeneem nie, maar hy het die hele volk van die land in opregtheid geoordeel.
9 En Egipteland was in vrede voor Farao vanweë Josef, want die Here was met hom en het hom guns en barmhartigheid gegee vir al sy geslagte voor almal wat hom geken het en dié wat van hom gehoor het, en Farao se koninkryk was goed beveel het, en daar was geen Satan en geen bose persoon (daarin nie).
10 En die koning het Josef se naam Sephantiphans genoem en vir Josef gegee, die dogter van Potifar, die dogter van die priester van Heliopolis, die hoofkok.
11 En op die dag toe Josef voor Farao gestaan het, was hy dertig jaar oud [toe hy voor Farao gestaan het].
12 En in daardie jaar het Isak gesterf. En soos Josef gesê het in die uitlegging van sy twee drome, soos hy dit gesê het, was daar sewe jare van oorvloed oor die hele Egipteland, en Egipteland het oorvloedig opgelewer, een maat agtienhonderd mate.
13 En Josef het voedsel in elke stad bymekaargemaak totdat hulle vol koring was totdat hulle dit nie meer kon tel en meet vir sy menigte nie.

HOOFSTUK 41

1 En in die vyf-en-veertigste jubeljaar, in die tweede week, (en) in die tweede jaar, [2165 AM] het Juda vir sy eersgeborene Er geneem, 'n vrou uit die dogters van Aram, met die naam van Tamar.
2 Maar hy het gehaat en nie met haar gemeenskap gehad nie, omdat sy moeder uit die dogters van Kanaän was, en hy wou vir hom 'n vrou neem uit die familie van sy moeder, maar Juda, sy vader, het hom nie toegelaat nie.
3 En hierdie Er, die eersgeborene van Juda, was goddeloos, en die Here het hom gedood.
4 Toe sê Juda vir sy broer Onan: Gaan in by jou broer se vrou en doen die plig van 'n man se broer teenoor haar, en verwek vir jou broer nageslag.
5 En Onan het geweet dat die saad nie syne sou wees nie, (maar) sy broer se enigste, en hy het in die huis van sy broer se vrou ingegaan en die saad op die grond gestort, en hy was goddeloos in die oë van die Here, en Hy het hom doodgemaak.
6 Toe sê Juda vir Tamar, sy skoondogter: Bly as weduwee in jou vader se huis totdat my seun Sela groot is, en ek sal jou aan hom as vrou gee.
7 En hy het grootgeword; maar Bedsuël, die vrou van Juda, het haar seun Sela nie toegelaat om te trou nie. En Bedsu'el, die vrou van Juda, het gesterf [2168 AM] in die vyfde jaar van hierdie week.
8 En in die sesde jaar het Juda opgetrek om sy skape in Timna te skeer. [2169 AM] En hulle het vir Tamar gesê: Kyk, jou skoonvader gaan op na Timna om sy skape te skeer.
9 En sy het haar weduwee se klere uitgetrek en 'n sluier aangetrek en haar versier en gaan sit in die poort langs die pad na Timna.
10 En terwyl Juda op pad was, het hy haar gekry en gedink dat sy 'n hoer was, en hy het vir haar gesê: Laat my by jou ingaan; en sy sê vir hom Kom in, en hy het ingegaan.
11 En sy sê vir hom: Gee my loon; en hy sê vir haar: Ek het niks in my hand nie, behalwe my ring wat aan my vinger is, en my halssnoer en my staf wat in my hand is.
12 En sy het vir hom gesê: Gee hulle vir my totdat jy my loon vir my stuur, en hy het vir haar gesê: Ek sal vir jou 'n bok van die bok stuur; en hy het dit aan haar gegee, en hy het by haar ingegaan, en sy het swanger geword.
13 En Juda het na sy skape gegaan, en sy het na haar vader se huis gegaan.
14 En Juda het 'n bokkie van die bokke deur die hand van sy herder, 'n Adullamiet, gestuur en hy het haar nie gekry nie; en hy het die mense van die plek gevra en gesê: Waar is die hoer wat hier was? En hulle sê vir hom; "Hier is geen hoer hier by ons nie."
15 En hy het teruggekom en hom laat weet en vir hom gesê dat hy haar nie gekry het nie: Ek het die mense van die plek gevra, en hulle het vir my gesê: Hier is geen hoer nie. '
16 En hy het gesê: Laat sy dit bewaar dat ons nie 'n oorsaak van bespotting word nie. En toe sy drie maande voltooi het, was dit duidelik dat sy swanger was, en hulle het Juda meegedeel en gesê: Kyk, Tamar, jou skoondogter, is swanger deur hoerery.
17 En Juda het na die huis van haar vader gegaan en aan haar vader en haar broers gesê: Bring haar uit en laat hulle haar verbrand, want sy het onreinheid in Israel gedoen.
18 En toe hulle haar uitgebring het om haar te verbrand, het sy die ring en die halssnoer en die staf aan haar skoonvader gestuur en gesê: Onderskei wie s'n dit is, want deur hom is ek swanger. '
19 En Juda het erken en gesê: Tamar is regverdiger as ek.
20 En daarom moet hulle haar nie verbrand nie. En daarom is sy nie aan Sela gegee nie, en hy het haar nie weer genader nie.
21 En daarna het sy twee seuns gebaar, Peres [2170 AM] en Serag, in die sewende jaar van hierdie tweede week.
22 En daarop was die sewe jare van vrugbaarheid verby waarvan Josef met Farao gespreek het.
23 En Juda het erken dat die daad wat hy gedoen het sleg was, want hy het met sy skoondogter gelê, en hy het dit haatlik geag in sy oë, en hy het erken dat hy oortree en gedwaal het, want hy het dit ontbloot. die mantel van sy seun, en hy het begin om te weeklaag en voor die Here te smeek oor sy oortreding.

24 En ons het hom in 'n droom vertel dat dit hom vergewe is, omdat hy ernstig gesmeek en geweeklaag het en dit nie weer gedoen het nie.
25 En hy het vergifnis ontvang omdat hy hom van sy sonde en sy onkunde bekeer het, want hy het grootliks oortree voor ons God; en elkeen wat so handel, elkeen wat met sy skoonmoeder gemeenskap het, moet hom met vuur verbrand dat hy daarin kan verbrand, want daar is onreinheid en onreinheid op hulle; laat hulle dit met vuur verbrand.
26 En jy gee die kinders van Israel bevel dat daar geen onreinheid onder hulle moet wees nie, want elkeen wat met sy skoondogter of met sy skoonmoeder gemeenskap het, het onreinheid gedoen; Laat hulle die man wat by haar gele het, en so ook die vrou met vuur verbrand, en Hy sal die toorn en die straf van Israel afwend.
27 En aan Juda het ons gesê dat sy twee seuns nie by haar gele het nie, en om hierdie rede was sy nageslag vir 'n tweede geslag bevestig en sou nie uitgeroei word nie.
28 Want hy het met 'n enkel oog gegaan en die straf gesoek, naamlik volgens die oordeel van Abraham wat hy sy seuns beveel het, het Juda probeer om haar met vuur te verbrand.

HOOFSTUK 42

1 En in die eerste jaar van die derde week van die vyf-en-veertigste jubeljaar het die hongersnood in die land [2171 AM] begin kom, en die reën het geweier om aan die aarde gegee te word, want niks het geval nie.
2 En die aarde het onvrugbaar geword, maar in Egipteland was daar voedsel, want Josef het die saad van die land in die sewe jare van oorvloed bymekaargemaak en dit bewaar.
3 En die Egiptenaars het na Josef gekom om hulle voedsel te gee, en hy het die skathuise oopgemaak waar die graan van die eerste jaar was, en hy het dit vir goud aan die mense van die land verkoop.
4 <En die hongersnood was baie swaar in die land Kanaän>, en Jakob het gehoor dat daar voedsel in Egipte was, en hy het sy tien seuns gestuur om vir hom kos te bekom in Egipte; maar Benjamin het hy nie gestuur nie, en die tien seuns van Jakob het aangekom tussen die wat daarheen getrek het.
5 En Josef het hulle herken, maar hulle het hom nie herken nie, en hy het met hulle gespreek en hulle ondervra, en hy het vir hulle gesê: 'Is julle nie spioene nie en het julle nie gekom om die naderings van die land te verken nie? 'En hy het hulle in die gevangenis gesit.
6 En daarna het hy hulle weer vrygelaat en Simeon alleen aangehou en sy nege broers weggestuur.
7 En hy het hulle sakke met koring gevul en hulle goud in hulle sakke gegooi, en hulle het dit nie geweet nie.
8 En hy het hulle beveel om hulle jonger broer te bring, want hulle het hom vertel dat hulle vader nog leef en hulle jonger broer.
9 En hulle het uit Egipteland opgetrek en in die land Kanaän gekom; en hulle het aan hulle vader alles vertel wat hulle oorgekom het en hoe die heer van die land hard met hulle gespreek het en Simeon gegryp het totdat hulle Benjamin sou bring.
10 En Jakob het gesê: My het julle van my kinders beroof! Josef is nie en Simeon ook nie, en julle sal Benjamin wegneem. Op my het u boosheid gekom.
11 En hy het gesê: My seun sal nie saam met jou aftrek nie, sodat hy nie dalk siek word nie; want hulle moeder het twee seuns gebaar, en een het omgekom, en hierdie een sal julle ook van My wegneem. As hy dalk 'n koors op die pad gekry het, sou julle my oudag met droefheid tot die dood afbring.'
12 Want hy het gesien dat hulle geld aan elkeen in sy sak teruggegee is, en daarom was hy bang om hom te stuur.
13 En die hongersnood het toegeneem en hewig geword in die land Kanaän en in al die lande behalwe in die land van Egipte, want baie van die kinders van die Egiptenaars het hulle saad opgegaar vir voedsel van die tyd af toe hulle Josef sien saad bymekaarmaak en dit in voorraadkamers gesit en bewaar het vir die jare van hongersnood.
14 En die mense van Egipte het hulleself daarop gevoed gedurende die eerste jaar van hulle hongersnood.
15 Maar toe Israel sien dat die hongersnood baie swaar was in die land en dat daar geen verlossing was nie, het hy vir sy seuns gesê: Gaan terug en koop vir ons voedsel dat ons nie sterf nie.
16 En hulle het gesê: Ons sal nie gaan nie; as ons jongste broer nie saam met ons gaan nie, sal ons nie gaan nie.'
17 En Israel het gesien dat as hy hom nie saam met hulle stuur nie, hulle almal sou omkom weens die hongersnood
18 En Ruben het gesê: Gee hom in my hand, en as ek hom nie na jou terugbring nie, maak my twee seuns dood in die plek van sy siel.
19 En hy sê vir hom: Hy mag nie saam met jou gaan nie. En Juda het nader gekom en gesê: Stuur hom saam met my, en as ek hom nie na jou toe terugbring nie, laat my die skuld voor jou dra al die dae van my lewe.
20 En hy het hom saam met hulle gestuur in die tweede jaar van hierdie week op die [2172 Am] eerste dag van die maand, en hulle het in Egipteland gekom met almal wat getrek het, en (hulle het) geskenke in hul hand gehad stacte en amandels en terebinth neute en suiwer heuning.
21 En hulle het gegaan en voor Josef gaan staan, en hy het sy broer Benjamin gesien, en hy het hom geken en vir hulle gesê: Is dit julle jongste broer? En hulle sê vir hom: Dit is hy. En hy het gesê: Die Here wees jou genadig, my seun!
22 En hy het hom in sy huis gestuur, en hy het Simeon na hulle uitgebring, en hy het vir hulle 'n maaltyd berei, en hulle het aan hom die geskenk gegee wat hulle in hul hand gebring het.
23 En hulle het voor hom geëet, en hy het aan almal 'n deel gegee, maar die deel van Benjamin was sewe maal groter as dié van al hulle s'n.
24 En hulle het geëet en gedrink en opgestaan en met hul esels gebly.
25 En Josef het 'n plan beraam waardeur hy hulle gedagtes kon leer of vrede gedagtes onder hulle heers, en hy het aan die bestuurder wat oor sy huis was, gesê: Maak al hulle sakke vol met voedsel en gee hulle geld terug in hulle die voorwerpe en my beker, die silwerbeker waaruit ek drink, gooi dit in die sak van die jongste, en stuur dit weg.

HOOFSTUK 43

1 En hy het gedoen soos Josef vir hom gesê het en al hulle sakke vir hulle vol voedsel gemaak en hulle geld in hulle sakke gegooi en die beker in Benjamin se sak gesit.

2 En vroeg in die môre het hulle vertrek, en dit het gebeur dat, toe hulle daarvandaan weggegaan het, Josef aan die bestuurder van sy huis gesê het: Vervolg hulle, hardloop en gryp hulle en sê: Vir goed, het julle my vergeld. met onheil; jy het die silwerbeker waaruit my heer drink, van my gesteel." En bring hulle jongste broer na my terug en gaan haal hom gou voordat ek uitgaan na my regterstoel.'
3 En hy het agter hulle aan gehardloop en vir hulle gesê volgens hierdie woorde.
4 En hulle sê vir hom: God verhoed dat u dienaars hierdie ding doen en enige voorwerp uit die huis van u heer steel, en ook die geld wat ons die eerste keer in ons sakke gevind het, het ons u dienaars teruggebring van die land Kanaän.
5 Hoe moet ons dan enige gereedskap steel? Kyk, hier soek ons en ons sakke, en waar jy ook al die beker in die sak van iemand onder ons vind, laat hom gedood word, en ons en ons esels sal u heer dien.
6 En hy sê vir hulle: Nie so nie, die man by wie ek vind, hom alleen sal ek as 'n dienskneg aanneem, en julle sal in vrede na julle huis terugkeer.
7 En terwyl hy in hulle voorwerpe gesoek het, begin by die oudste en eindigend by die jongste, is dit in Benjamin se sak gevind.
8 En hulle het hul klere geskeur en hul esels gelaai en na die stad teruggekeer en by die huis van Josef gekom, en hulle het almal op hul aangesig na die aarde voor hom gebuig.
9 En Josef sê vir hulle: Julle het kwaad gedoen. En hulle het gesê: Wat sal ons sê en hoe sal ons onsself verdedig? Ons heer het die oortreding van sy dienaars ontdek; kyk, ons is die dienaars van ons heer, en ook ons esels.
10 En Josef het vir hulle gesê: Ek vrees ook die Here; wat julle betref, gaan na julle huise en laat julle broer my dienaar wees, want julle het kwaad gedoen. Weet julle nie dat 'n man behae het in sy beker soos ek in hierdie beker nie? En tog het julle dit van my gesteel.'
11 En Juda het gesê: O my heer, laat u dienaar tog 'n woord in die oor van my heer spreek, twee broers het die moeder van u kneg vir ons vader gebaar: een het weggegaan en was verlore en is nie gevind nie, en hy alleen het oorgebly van sy moeder, en u dienaar, ons vader, het hom lief, en sy lewe is ook verbind met die lewe van hierdie (seun).
12 En as ons na u dienaar, ons vader, gaan, en die seun nie by ons is nie, sal hy sterwe, en ons sal ons vader met droefheid tot die dood afbring.
13 Laat my nou liewer, u dienaar, in die plek van die seun as 'n slaaf van my heer bly, en laat die seun saam met sy broers gaan, want ek het vir hom borg gestel deur die hand van u dienaar, ons vader, en as ek dit nie doen nie bring hom terug, u dienaar sal vir ewig die skuld aan ons vader verhoor.'
14 En Josef het gesien dat hulle almal in goedheid met mekaar ooreenstem, en hy kon hom nie weerhou nie, en hy het hulle vertel dat hy Josef was.
15 En hy het met hulle gespreek in die Hebreeuse taal en hulle om die nek geval en geween.
16 Maar hulle het Hom nie geken nie en hulle het begin huil. En hy sê vir hulle: Moenie oor my ween nie, maar maak gou en bring my vader na my toe; en julle sien dat dit my mond is wat spreek en die oë van my broer Benjamin sien.
17 Want kyk, dit is die tweede jaar van die hongersnood, en daar is nog vyf jaar sonder oes of vrugte van bome of ploeg.
18 Kom gou af, julle en julle huisgesinne, sodat julle nie deur die hongersnood omkom nie, en nie bedroef word oor julle besittings nie, want die Here het my voor julle uit gestuur om dinge reg te stel sodat baie mense kan lewe.
19 En sê vir my vader dat ek nog lewe, en julle, kyk, julle sien dat die Here my gemaak het as 'n vader vir Farao en as heerser oor sy huis en oor die hele Egipteland.
20 En vertel my vader van al my heerlikheid en al die rykdom en heerlikheid wat die Here my gegee het.
21 En op bevel van die mond van Farao het hy aan hulle strydwaens en lewensmiddele vir die pad gegee, en hy het aan hulle almal veelkleurige klere en silwer gegee.
22 En aan hulle vader het hy klere en silwer en tien esels gestuur wat koring dra, en hy het hulle weggestuur.
23 En hulle het opgetrek en aan hulle vader meegedeel dat Josef lewe en besig was om koring af te meet aan al die nasies van die aarde, en dat hy heerser was oor die hele Egipteland.
24 En hulle vader het dit nie geglo nie, want hy was buite homself in sy gedagtes; maar toe hy die waens sien wat Josef gestuur het, het die lewe van sy gees herleef, en hy het gesê: Dit is vir my genoeg as Josef lewe; Ek sal afgaan en hom sien voor ek sterf.'

HOOFSTUK 44

1 En Israel het op die nuwemaan van die derde maand van Haran van sy huis af weggetrek, en hy het op die pad van die Put van die Eed gegaan, en op die sewende hiervan het hy 'n offer aan die God van sy vader Isak gebring. maand.
2 En Jakob het die droom onthou wat hy in Bet-el gesien het, en hy was bang om na Egipte af te trek.
3 En terwyl hy dit oorweeg het om 'n boodskap aan Josef te stuur om na hom te kom, en dat hy nie wou afgaan nie, het hy sewe dae lank daar gebly, as hy moontlik 'n visioen kon sien of hy moes bly of afgaan.
4 En hy het die oesfees van die eerstelinge met ou graan gevier, want in die hele land Kanaän was daar nie 'n handvol saad in die land nie, want die hongersnood was oor al die diere en beeste en voëls, en ook oor die mens.
5 En op die sestiende het die Here aan hom verskyn en vir hom gesê: Jakob, Jakob! en hy sê: Hier is ek. En Hy sê vir hom: Ek is die God van jou vaders, die God van Abraham en Isak; Wees nie bevrees om na Egipte af te trek nie, want Ek sal jou daar 'n groot nasie maak, Ek sal saam met jou aftrek, en Ek sal jou laat optrek (weer), en in hierdie land sal jy begrawe word, en Josef sal sy hande uitsteek. op jou oë.
6 Moenie vrees nie; gaan af na Egipte.'
7 En sy seuns en sy seuns se seuns het opgestaan en hulle vader en hulle besittings op waens gesit.
8 En Israel het op die sestiende van hierdie derde maand uit die put van die eed opgestaan, en hy het na Egipteland gegaan.
9 En Israel het Juda voor hom uit gestuur na sy seun Josef om die land Gosen te ondersoek, want Josef het vir sy broers gesê dat hulle moes kom en daar woon sodat hulle naby hom kon wees.

10 En dit was die mooiste (land) in Egipteland, en naby hom, vir almal (van hulle) en ook vir die vee.
11 En dit is die name van die seuns van Jakob wat saam met hulle vader Jakob na Egipte gegaan het.
12 Ruben, die eersgeborene van Israel; en dit is die name van sy seuns Henog en Pallu en Hesron en Karmi-vyf.
13 Símeon en sy seuns; en dit is die name van sy seuns: Jemuel en Jamin en Ohad en Jagin en Sohar en Saul, die seun van die Sefatiese vrou, sewe.
14 Levi en sy seuns; en dit is die name van sy seuns: Gerson en Kehat en Merári-vier.
15 Juda en sy seuns; en dit is die name van sy seuns: Sela en Peres en Serag-vier.
16 Issaskar en sy seuns; en dit is die name van sy seuns: Tola en Phua en Jasub en Simron-vyf.
17 Sébulon en sy seuns; en dit is die name van sy seuns: Sered en Elon en Jaleël-vier.
18 En dit is die seuns van Jakob en hulle seuns wat Lea vir Jakob in Mesopotamië gebaar het, ses, en hulle een suster, Dina en al die siele van die seuns van Lea, en hulle seuns wat saam met hulle vader Jakob na Egipte getrek het, was nege en twintig, en hulle vader Jakob was by hulle, hulle was dertig.
19 En die seuns van Silpa, die slavin van Lea, die vrou van Jakob, wat vir Jakob Gad en Assur gebaar het.
20 En dit is die name van hulle seuns wat saam met hom na Egipte gegaan het. Die seuns van Gad: Sifion en Haggi en Suni en Esbon, <en Eri> en Areli en Arodi-agt.
21 En die seuns van Aser was: Jimna en Jiswa, en Jiswi en Bería en Serag, hulle een suster-ses.
22 Al die siele was veertien, en almal van Lea was vier en veertig.
23 En die seuns van Ragel, die vrou van Jakob: Josef en Benjamin.
24 En daar is vir Josef in Egipte gebore voordat sy vader in Egipte gekom het, dié wat Asenat, dogter van Potifar, die priester van Heliopolis, vir hom gebaar het, Manasse en Efraim-drie.
25 En die seuns van Benjamin: Bela en Beger en Asbel, Gera en Naäman en Ehi en Ros en Muppim en Huppim en Ard-elf.
26 En al die siele van Ragel was veertien.
27 En die seuns van Bilha, die slavin van Ragel, die vrou van Jakob, wat sy vir Jakob gebaar het, was Dan en Náftali.
28 En dit is die name van hulle seuns wat saam met hulle na Egipte gegaan het. En die seuns van Dan was Husim en Samon en Asudi. en 'Ijaka en Salomon-ses.
29 En hulle het gesterwe in die jaar waarin hulle in Egipte ingetrek het, en dit het aan Dan Husim alleen oorgebly.
30 En dit is die name van die seuns van Náftali, Jagsiël en Guni en Jeser en Sallum en Iv.
31 En Iv, wat gebore is ná die jare van hongersnood, het in Egipte gesterf.
32 En al die siele van Ragel was ses-en-twintig.
33 En al die siele van Jakob wat na Egipte gegaan het, was sewentig siele. Dit is sy kinders en sy kinders se kinders, altesaam sewentig, maar vyf het in Egipte gesterf voor Josef en geen kinders gehad nie.
34 En in die land Kanaän het twee seuns van Juda gesterwe, Er en Onan, en hulle het geen kinders gehad nie, en die kinders van Israel het die wat omgekom het, begrawe, en hulle is onder die sewentig nie-Joodse nasies gereken.

HOOFSTUK 45

1 En Israel het na die land van Egipte gegaan, na die land Gosen, op die nuwemaan van die vierde [2172 AM]. maand, in die tweede jaar van die derde week van die vyf-en-veertigste jubeljaar.
2 En Josef het sy vader Jakob tegemoetgegaan in die land Gosen, en hy het sy vader om die nek geval en geween.
3 En Israel het vir Josef gesê: Laat my nou sterwe vandat ek jou gesien het, en nou mag die Here, die God van Israel, geseën word, die God van Abraham en die God van Isak wat sy barmhartigheid en sy genade nie van sy kneg Jakob teruggehou het nie. .
4 Dit is vir my genoeg dat ek u aangesig gesien het terwyl ek nog lewe; ja, waar is die gesig wat ek by Bet-el gesien het. Geloofd sy die Here my God vir ewig en altyd, en sy Naam sy geloof!'
5 En Josef en sy broers het brood voor hulle vader geëet en wyn gedrink, en Jakob was verheug met uitermate groot blydskap, want hy het gesien dat Josef saam met sy broers eet en voor hom drink, en hy het die Skepper van alles geseën wat hom bewaar het, en het vir hom sy twaalf seuns bewaar.
6 En Josef het aan sy vader en sy broers as geskenk die reg gegee om te woon in die land Gosen en in Raämses en die hele omgewing waaroor hy voor Farao geheers het. En Israel en sy seuns het in die land Gosen gewoon, die beste deel van Egipteland, en Israel was honderd en dertig jaar oud toe hy in Egipte gekom het.
7 En Josef het sy vader en sy broers en ook hulle besittings met brood gevoed soveel as wat dit genoeg was vir die sewe jaar van die hongersnood.
8 En Egipteland het gely as gevolg van die hongersnood, en Josef het die hele Egipteland vir Farao verkry in ruil vir voedsel, en hy het die volk en hulle vee en alles vir Farao in besit geneem.
9 En die jare van die hongersnood was verby, en Josef het aan die volk in die land saad en voedsel gegee om in die agtste jaar (die land) te saai, want die rivier het die hele Egipteland oorgeloop.
10 Want in die sewe jaar van die hongersnood het dit (nie) oorgeloop en net 'n paar plekke op die oewer van die rivier besproei, maar nou het dit oorgeloop en die Egiptenaars het die land gesaai, en dit het daardie jaar baie koring gedra.
11 En dit was die eerste jaar van [2178 AM] die vierde week van die vyf-en-veertigste jubeljaar.
12 En Josef het van die koring van die oes die vyfde deel vir die koning geneem en vir hulle vier dele vir voedsel en saad oorgelaat, en Josef het dit 'n insetting vir Egipteland gemaak tot vandag toe.
13 En Israel het sewentien jaar in Egipteland gewoon, en al die dae wat hy gelewe het, was drie jubeljare, honderd sewe en veertig jaar, en hy het gesterwe in die vierde jaar van die vyfde week van die veertig-en-veertig jaar. vyfde jubileum.
14 En Israel het sy seuns geseën voordat hy gesterf het en hulle alles vertel wat hulle in Egipteland sou oorkom; en hy het aan hulle bekend gemaak wat in die laaste dae oor hulle sou kom, en hy het hulle geseën en aan Josef twee dele in die land gegee.
15 En hy het ontslaap met sy vaders, en hy is begrawe in die dubbele grot in die land Kanaän, naby sy vader

Abraham, in die graf wat hy vir hom in die dubbele grot in die land Hebron gegrawe het.
16 En hy het al sy boeke en die boeke van sy vaders aan sy seun Levi gegee om dit te bewaar en dit vir sy kinders te vernuwe tot vandag toe.

HOOFSTUK 46

1 En dit het gebeur dat nadat Jakob gesterf het, het die kinders van Israel vermeerder in die land van Egipte, en hulle het 'n groot nasie geword, en hulle was eensgesind van hart, sodat broer broer liefgehad het en elkeen het sy broer gehelp, en hulle het oorvloedig vermeerder en uitermate vermeerder, tien [2242 AM] weke van jare, al die dae van die lewe van Josef.
2 En daar was geen Satan of enige onheil al die dae van die lewe van Josef wat hy ná sy vader Jakob gelewe het nie, want al die Egiptenaars het die kinders van Israel geëer al die dae van die lewe van Josef.
3 En Josef het gesterwe, honderd en tien jaar oud; sewentien jaar het hy in die land Kanaän gewoon, en tien jaar was hy 'n dienaar en drie jaar in die gevangenis, en tagtig jaar was hy onder die koning wat die hele Egipteland regeer het.
4 En hy het gesterwe en al sy broers en daardie hele geslag.
5 En hy het die kinders van Israel voor sy dood bevel gegee dat hulle sy gebeente saam met hulle moes dra wanneer hulle uit Egipteland uitgetrek het.
6 En hy het hulle laat sweer oor sy gebeente, want hy het geweet dat die Egiptenaars hom nie weer in die land Kanaän sou voortbring en begrawe nie, want Makamaron, die koning van Kanaän, het terwyl hy in die land Assirië gewoon het, in die vallei geveg met die koning van Egipte en hom daar gedood en die Egiptenaars agternagejaag tot by die poorte van Ermon.
7 Maar hy kon nie ingaan nie, want 'n ander, 'n nuwe koning, het koning van Egipte geword, en hy was sterker as hy, en hy het teruggekeer na die land Kanaän, en die poorte van Egipte was gesluit, en niemand het uitgegaan nie. en niemand het in Egipte gekom nie.
8 En Josef het gesterwe in die ses-en-veertigste jubeljaar, in die sesde week, in die tweede jaar, en hulle het hom in Egipteland begrawe, en al sy broers het ná hom gesterf.
9 En die koning van Egipte het uitgetrek om oorlog te voer teen die koning van Kanaän [2263 AM] in die sewe en veertigste jubeljaar, in die tweede week in die tweede jaar, en die kinders van Israel het al die bene van die kinders van Jakob te voorskyn gebring red die gebeente van Josef, en hulle het dit in die veld in die dubbele grot op die berg begrawe.
10 En die meeste van hulle het na Egipte teruggekeer, maar 'n paar van hulle het in die gebergte van Hebron oorgebly, en jou vader Amram het by hulle gebly.
11 En die koning van Kanaän het die koning van Egipte oorwin en die poorte van Egipte gesluit.
12 En hy het 'n bose plan teen die kinders van Israel uitgedink om hulle te verdruk, en hy het aan die volk van Egipte gesê: Kyk, die volk van die kinders van Israel het meer en vermeerder as ons.
13 Kom en laat ons verstandig met hulle handel voordat hulle te veel word, en laat ons hulle verdruk met slawerny voordat oorlog oor ons kom en voordat hulle ook teen ons veg; anders sal hulle by ons vyande aansluit en hulle uit ons land optrek, want hulle harte en aangesig is na die land Kanaän gerig.'
14 En hy het werkmeesters oor hulle aangestel om hulle met slawerny te verdruk; en hulle het sterk stede vir Farao, Pitom en Raamses gebou en al die mure en al die vestings gebou wat in die stede van Egipte geval het.
15 En hulle het hulle met hardheid laat dien, en hoe meer hulle sleg met hulle gehandel het, hoe meer het hulle vermeerder en vermeerder.
16 En die mense van Egipte het die kinders van Israel verfoei.

HOOFSTUK 47

1 En in die sewende week, in die sewende jaar, in die sewe en veertigste jubeljaar, het jou vader [2303 AM] uit die land Kanaän getrek, en jy is gebore in die vierde week, in die sesde jaar daarvan, in die [2330 AM] agt-en-veertigste jubileum; dit was die tyd van verdrukking oor die kinders van Israel.
2 En Farao, die koning van Egipte, het aan hulle bevel gegee dat hulle al hulle manlike kinders wat gebore is, in die rivier moes gooi.
3 En hulle het dit sewe maande lank ingegooi tot op die dag dat jy gebore is
4 En jou moeder het jou drie maande lank weggesteek, en hulle het van haar vertel. En sy het vir jou 'n ark gemaak en dit met pik en asfalt bedek en dit in die vlae op die oewer van die rivier gesit, en sy het jou sewe dae daarin neergesit, en jou moeder het in die nag gekom en jou gesoog, en dag Mirjam, jou suster, het jou van die voëls bewaar.
5 En in daardie dae het Tharmuth, die dogter van Farao, gekom om in die rivier te bad, en sy het jou stem hoor roep, en sy het vir haar meisies gesê om jou uit te bring, en hulle het jou na haar gebring.
6 En sy het jou uit die ark geneem en haar innig jammer gekry.
7 En jou suster het vir haar gesê: Sal ek een van die Hebreeuse vroue na jou gaan roep om hierdie kindjie vir jou te soog en te soog?
8 En sy sê vir haar: Gaan. En sy het gegaan en jou moeder Jogebed geroep, en sy het haar loon gegee, en sy het jou gevoed.
9 En daarna, toe jy groot was, het hulle jou na die dogter van Farao gebring, en jy het haar seun geword, en jou vader Amram het jou geleer skryf, en nadat jy drie weke voltooi het, het hulle jou in die koninklike voorhof ingebring.
10 En jy was drie weke van jare by die hof tot op die tyd [2351-] toe jy uit die koninklike voorhof uitgegaan het en 'n Egiptenaar sien slaan jou vriend wat [2372 AM] van die kinders van Israel was, en jy het gedood hom en steek hom in die sand weg.
11 En op die tweede dag het jy en twee van die kinders van Israel met mekaar getwis, en jy het vir hom wat onreg gedoen het, gesê: Waarom slaan jy jou broer?
12 En hy was kwaad en verontwaardig en sê: Wie het jou 'n vors en 'n regter oor ons aangestel? Dink jy om my dood te maak soos jy gister die Egiptenaar doodgemaak het?' En jy het gevrees en gevlug vanweë hierdie woorde.

HOOFSTUK 48

1 En in die sesde jaar van die derde week van die nege-en-veertigste jubeljaar het jy vertrek en in die land Midian gaan woon, vyf weke en een jaar. En jy het na Egipte teruggekeer in die tweede week in die tweede jaar in die vyftigste jubeljaar.
2 En jy self weet wat Hy met jou gespreek het op [2410 AM] Berg Sinai, en wat prins Mastêmâ met jou wou doen toe jy na Egipte teruggekeer het <op pad toe jy hom by die verblyfplek ontmoet het>.
3 Het hy nie met al sy krag probeer om jou dood te maak en die Egiptenaars uit jou hand te red toe hy sien dat jy gestuur is om oordeel en wraak op die Egiptenaars te voltrek nie?
4 En Ek het jou uit sy hand gered, en jy het die tekens en wonders gedoen wat jy gestuur is om in Egipte te doen teen Farao en teen sy hele huis en teen sy dienaars en sy volk.
5 En die HERE het 'n groot wraak op hulle uitgeoefen ter wille van Israel en hulle getref deur bloed en paddas, luise en hondevlieë, en kwaadaardige swere wat in sweerlinge uitgebreek het; en hulle vee deur die dood; en deur haelstene het Hy alles vernietig wat vir hulle gegroei het; en deur sprinkane wat die oorblyfsel wat deur die hael en duisternis oorgebly het, opgeëet het; en <deur die dood> van die eersgeborenes van mense en diere, en op al hulle drekgode het die Here wraak geneem en hulle met vuur verbrand.
6 En alles is deur jou hand gestuur, dat jy (hierdie dinge) moes verkondig voordat dit klaar was, en jy het met die koning van Egipte gespreek voor al sy dienaars en voor sy volk.
7 En alles het gebeur volgens u woorde; tien groot en verskriklike oordele het oor Egipteland gekom, sodat U dit vir Israel kan wreek.
8 En die Here het alles ter wille van Israel gedoen en volgens sy verbond wat Hy met Abraham gesluit het, dat Hy wraak sou neem op hulle omdat hulle hulle met geweld in slawerny gebring het.
9 En die vors Mastêmâ het teen jou opgestaan en probeer om jou in die hand van Farao te werp, en hy het die Egiptiese towenaars gehelp,
10 En hulle het opgestaan en voor u aangesig die euwels gedoen, ons het hulle wel toegelaat om te werk, maar die middels het ons nie toegelaat om deur hulle hande te bewerk nie.
11 En die Here het hulle met kwaadaardige maagsere geslaan, en hulle kon nie standhou nie, want ons het hulle vernietig sodat hulle geen enkele teken kon doen nie.
12 En nieteenstaande al (hierdie) tekens en wonders is die prins Mastêmâ nie beskaamd gemaak nie, want hy het moed geskep en tot die Egiptenaars geroep om jou te agtervolg met al die magte van die Egiptenare, met hulle strydwaens en met hulle perde, en met al die leërskare van die volke van Egipte.
13 En ek het tussen die Egiptenaars en Israel gestaan, en ons het Israel verlos uit sy hand en uit die hand van sy volk, en die HERE het hulle deur die see gebring asof dit droë grond was.
14 En al die volke wat Hy gebring het om Israel agterna te jaag, die HERE onse God het hulle in die middel van die see gewerp, in die dieptes van die afgrond onder die kinders van Israel, net soos die Egiptenaars hulle kinders in die rivier Hy het wraak geneem op 1 000 000 van hulle, en duisend sterk en energieke manne is vernietig weens een suigeling van die kinders van u volk wat hulle in die rivier gegooi het.
15 En op die veertiende dag en op die vyftiende en op die sestiende en op die sewentiende en op die agtiende is die prins Mastêmâ gebind en agter die kinders van Israel gevange gehou sodat hy hulle nie kon beskuldig nie.
16 En op die negentiende het ons hulle laat los sodat hulle die Egiptenaars kon help en die kinders van Israel kon agtervolg.
17 En hy het hulle harte verhard en hulle hardkoppig gemaak, en die plan is deur die Here onse God uitgedink om die Egiptenaars te slaan en hulle in die see te gooi.
18 En op die veertiende het ons hom gebind, sodat hy die kinders van Israel nie sou beskuldig op die dag toe hulle die Egiptenaars vir voorwerpe en klere, voorwerpe van silwer en voorwerpe van goud en voorwerpe van koper gevra het, om die Egiptenaars te plunder nie. in ruil vir die slawerny waarin hulle hulle gedwing het om te dien.
19 En ons het die kinders van Israel nie met leë hande uit Egipte uitgelei nie.

HOOFSTUK 49

1 Onthou die gebod wat die Here jou beveel het aangaande die pasga, dat jy dit moet vier op sy tyd op die veertiende van die eerste maand, dat jy dit moet slag voordat dit aand word, en dat hulle dit in die nag in die aand moet eet van die vyftiende vanaf die tyd van die ondergang van die son.
2 Want in hierdie nag - die begin van die fees en die begin van die vreugde - het julle die pasga in Egipte geëet, toe al die magte van Mastêmâ losgelaat is om al die eersgeborenes in Egipteland dood te maak, van die eersgeborene van Farao vir die eersgeborene van die gevange diensmeisie in die meul, en vir die vee.
3 En dit is die teken wat die Here aan hulle gegee het: In elke huis aan die latei waarvan hulle die bloed van 'n jaaroud lam gesien het, in daardie huis mag hulle nie ingaan om te slag nie, maar verbygaan.), dat almal gered moet word wat in die huis was, omdat die teken van die bloed op sy lateie was.
4 En die magte van die Here het alles gedoen soos die Here hulle beveel het, en hulle het by al die kinders van Israel verbygegaan, en die plaag het nie oor hulle gekom om enige siel van beeste of mens of hond uit te verdelg nie.
5 En die plaag was baie swaar in Egipte, en daar was geen huis in Egipte waar daar nie een dood was nie, en geween en geklaag.
6 En die hele Israel het die vleis van die paaslam geëet en die wyn gedrink en die Here, die God van hulle vaders, geprys en geseën en gedank, en was gereed om onder die juk van Egipte uit te trek, en van die bose slawerny.
7 En dink aan hierdie dag al die dae van jou lewe, en onderhou dit van jaar tot jaar al die dae van jou lewe, een maal per jaar, op sy dag, volgens die hele wet daarvan, en verdaag dit nie van dag tot dag, of van maand tot maand.
8 Want dit is 'n ewige insetting en gegraveer op die hemelse tafels van al die kinders van Israel dat hulle dit elke jaar op sy dag, een maal in die jaar, in al hulle geslagte

moet onderhou; en daar is geen beperking van dae nie, want dit is vir ewig bepaal.
9 En die man wat vry is van onreinheid en nie kom om dit te onderhou op sy dag nie, om 'n welbehaelike offer voor die aangesig van die HERE te bring en om te eet en te drink voor die aangesig van die HERE op die dag van sy fees, die man wat rein en naby is, sal uitgeroei word; omdat hy die spysoffer van die Here nie op die vasgestelde tyd gebring het nie, moet hy die skuld op homself neem.
10 Laat die kinders van Israel kom en die pasga vier op die dag van sy vasgestelde tyd, op die veertiende dag van die eerste maand, tussen die aande, van die derde deel van die dag tot die derde deel van die nag, vir twee porsies van die dag word aan die lig gegee, en 'n derde deel aan die aand.
11 Dit is wat die Here jou beveel het dat jy dit tussen die aande moet onderhou.
12 En dit is nie geoorloof om dit dood te maak gedurende enige tydperk van die lig nie, maar gedurende die tydperk wat grens aan die aand, en laat hulle dit eet teen die tyd van die aand, tot die derde deel van die nag, en alles wat oorbly van al sy vleis van die derde deel van die nag af en verder moet hulle dit met vuur verbrand.
13 En hulle mag dit nie met water kook en dit nie rou eet nie, maar op die vuur gebraai; hulle moet dit met ywer eet, sy kop met die binnegoed en sy voete moet hulle met vuur braai en geen been breek nie. daarvan; want van die kinders van Israel mag geen been verbrysel word nie.
14 Daarom het die HERE die kinders van Israel beveel om die pasga te vier op die dag van sy vasgestelde tyd, en hulle mag geen been daarvan breek nie; want dit is 'n feesdag en 'n dag wat beveel is, en daar mag geen oorgang wees van dag tot dag en maand tot maand nie, maar op die dag van sy fees moet dit gevier word.
15 En jy beveel die kinders van Israel om die pasga te vier gedurende hulle dae, elke jaar, een maal per jaar op die dag van sy vasgestelde tyd, en dit sal kom tot 'n gedenkput wat welgevallig is voor die aangesig van die Here, en geen plaag sal oorkom nie. hulle om te slag of te slaan in daardie jaar waarin hulle die pasga op sy tyd in elke opsig vier volgens sy bevel.
16 En hulle mag dit nie buite die heiligdom van die HERE eet nie, maar voor die heiligdom van die HERE, en die hele volk van die vergadering van Israel moet dit op die vasgestelde tyd vier.
17 En elke man wat op sy dag kom, moet dit eet in die heiligdom van jou God voor die aangesig van die HERE, van twintig jaar oud en daarbo; want so is dit geskrywe en bepaal dat hulle dit in die heiligdom van die Here moet eet.
18 En as die kinders van Israel in die land kom wat hulle in besit moet neem, in die land Kanaän, en die tabernakel van die HERE in die middel van die land opgerig het in een van hulle stamme totdat die heiligdom van die HERE in die land gebou is, laat hulle kom en pasga vier in die middel van die tabernakel van die HERE, en laat hulle dit van jaar tot jaar voor die aangesig van die HERE doodslaan.
19 En in die dae as die huis gebou is in die Naam van die Here in die land van hulle erfdeel, moet hulle daarheen gaan en die pasga slag in die aand, teen sononder, op die derde deel van die dag.
20 En hulle moet die bloed daarvan op die drumpel van die altaar offer en die vet daarvan op die vuur gooi wat op die altaar is, en hulle moet die vleis daarvan eet wat met vuur gebraai is in die voorhof van die huis wat in die Naam geheilig is van die Here.
21 En hulle mag nie die pasga in hulle stede vier nie, en ook nie op enige plek nie, behalwe voor die tabernakel van die Here of voor sy huis waar sy Naam gewoon het; en hulle sal nie van die Here af dwaal nie.
22 En jy, Moses, beveel die kinders van Israel om die insettinge van die pasga te onderhou, soos dit aan jou beveel is; verkondig U aan hulle elke jaar en die dag van sy dae en die fees van die ongesuurde brode, dat hulle sewe dae lank ongesuurde brode moet eet, (en) dat hulle die fees daarvan moet vier, en dat hulle elke dag gedurende daardie sewe 'n spysoffer bring dae van vreugde voor die aangesig van die Here op die altaar van jou God.
23 Want julle het hierdie fees met haas gevier toe julle uit Egipte getrek het totdat julle in die woestyn Sur ingegaan het; want aan die kus van die see het julle dit voltooi.

HOOFSTUK 50

1 En ná hierdie wet het Ek die dae van die sabbatte aan jou bekend gemaak in die woestyn Sinai, wat tussen Elim en Sinai is.
2 En Ek het jou vertel van die sabbatte van die land op die berg Sinai, en Ek het jou vertel van die jubeljare in die sabbatte van jare;
3 En die land sal ook sy sabbatte hou terwyl hulle daarin woon, en hulle sal die jubeljaar ken.
4 Daarom het Ek vir jou die jaarweke en die jare en die jubeljare bepaal: daar is nege-en-veertig jubeljare vanaf die dae van Adam tot vandag toe, [2410 AM] en een week en twee jaar: en daar is nog veertig jaar om te kom (letterlik 'ver') om die [2450 AM] gebooie van die Here te leer, totdat hulle oorgaan na die land Kanaän, deur die Jordaan na die weste oor te steek.
5 En die jubeljare sal verbygaan totdat Israel gereinig is van alle skuld van hoerery en onreinheid en besoedeling en sonde en dwaling en met vertroue in die hele land woon, en daar sal geen Satan of enige onheil meer wees nie. een, en die land sal van daardie tyd af rein wees tot in ewigheid.
6 En kyk na die gebod aangaande die Sabbatte - Ek het vir jou opgeskryf - en al die verordeninge van die wette daarvan.
7 Ses dae moet jy arbei, maar op die sewende dag is dit die sabbatdag van die Here jou God. Daarin mag julle geen werk doen nie, julle en julle seuns en julle diensknegte en julle slavinne en al julle vee en ook die bywoner wat by julle is.
8 En die man wat enige werk daaraan doen, moet sterwe: elkeen wat daardie dag ontheilig, elkeen wat met (sy) vrou gemeenskap het, of elkeen wat sê dat hy iets daaraan sal doen, moet daarheen op reis met betrekking tot enige aankoop of verkoop: en elkeen wat water daarop skep wat hy nie op die sesde dag vir hom voorberei het nie, en elkeen wat 'n las opneem om dit uit sy tent of uit sy huis te dra, moet sterwe.
9 Julle mag op die sabbatdag géén werk doen nie, behalwe wat julle op die sesde dag vir julle voorberei het, om te eet en te drink en te rus en die sabbat te onderhou van alle werk op daardie dag, en om die Here julle te loof. God, wat aan julle 'n dag van fees en 'n heilige dag gegee het, en 'n

dag van die heilige koninkryk vir die hele Israel is hierdie dag onder hulle dae tot in ewigheid.
10 Want groot is die eer wat die Here aan Israel gegee het om op hierdie feesdag te eet en te drink en versadig te word en daarop te rus van alle arbeid wat tot die arbeid van die mensekinders behoort, behalwe die brandende wierook en die bring van spysoffers en offers voor die Here vir dae en vir sabbatte.
11 Hierdie werk alleen moet op die sabbatdae gedoen word in die heiligdom van die Here jou God; dat hulle vir Israel gedurigdeur van dag tot dag versoening kan doen met offerandes tot 'n gedenkteken wat welbehaaglik is voor die aangesig van die Here, en dat Hy hulle altyd van dag tot dag kan ontvang soos u beveel is.
12 En elkeen wat enige werk daaraan doen of op reis gaan of sy plaas bewerk, hetsy in sy huis of enige ander plek, en elkeen wat 'n vuur aansteek of op enige dier ry of per skip op die see reis , en elkeen wat iets slaan of doodmaak, of 'n dier of 'n voël slag, of elkeen wat 'n dier of 'n voël of 'n vis vang, of wie op die sabbatte vas of oorlog voer;
13 Die man wat een van hierdie dinge op die sabbat doen, moet sterwe, sodat die kinders van Israel die sabbatte sal onderhou volgens die gebooie aangaande die sabbatte van die land, soos geskrywe is op die tafels wat Hy in my hand gegee het. dat Ek vir jou die wette van die seisoene en die seisoene volgens die verdeling van hulle dae sou uitskryf. Hiermee word die rekening van die verdeling van die dae voltooi.